

Nr. VIII Lagt fram í Sakadómi

Reykjavíkur 28/4 1977

G. Br.

XIX

GEIRFINNSMÁL

UNDIRBYGGING

II

Nr. VIII Lagt fram í Sakadómi

Reykjavíkur 28/4 1977

G. Br.

Skýrsla

GEIRFINNSMÁL

UNDIRBYGGING

II

Okt.

139

Rannsóknarlöggreglan í Reykjavík

Skýrsla

Laugardaginn daginn 10-4- 19 76.

Tekin af:

Nirði Snæhólm,
þáldavarðstj.

I dag fór eg heim til Pórdísar Bárú Hannesdóttur,
tilh. Háaleitisbraut 113, sími 30152, 23 ára að
aldri, en hún vinnur á ritsímanum, og Erla Bolladóttir
vann þar með henni um tíma.

Eftirfarandi skrifaði eg eftir Pórdísí:

Eg byrjaði að vinna á ritsímanum í mai
 1971. Mig minnir að Erla Bolladóttir hafi byrjað
 að vinna á ritsímanum í snatti, um haustið það ár
 og eftir það unnum við saman og á sömu vakt og
 scinna hlið við hlið. Erla hætti svo einhvern-
 tíman á árinu 1974.

Mér líkaði vel við Erlu og fannst hún
 hressandi, og hún talaði mikið. Mér fannst hún
 hafa fjörugt ímyndunarafl, án þess þó, að eg vissi
 til að hún segði ósatt. Hún talaði um að hún
 hataði móðir sína, því hún væri lítilfjöllegur
 karakter. Mér fannst hún vera beisk út í hana.
 Erlu líkaði hinsvegar vel við föður sinn. Sagðist
 geta talað meira við hann.

Erla nefndi aldrei að hún væri trúlofuð,
 en sagðist vera með strák, s vari, sem henni fannst

Settur í varðhald:

vera mjög ~~ófætur~~, en hún sagði engar sögur af honum.

Eg vissi aldrei til að Erla væri í lyfjum á meðan hún vann á ritsímanum, en eg vissi að hún hafði fiktað í hassi, áður en hún kynntist Sævari. Hann hefur því ekki komið henni í það.

Erla kom niður á síma í nokkur skipti eftir að hún hætti að vinna þar, og eg talaði þá við hana, en tók ekki eftir að hún væri orðin öðruvísí en hún átti að sér að vera.

Eg man að Erla kom stuttu eftir að Geirfinnsmálið fór í gang, því eg fór að tala við hana um hvað þetta væri allt skrýtið eða undarlegt. Hún gaf lítið út á það. Mér fannst hún ekki vilja tala um þetta eins og allir aðrir gerðu.

Eg man að eg sagði við Erlu eitthvað á þá leið, hvort hún héldi að þeir myndu finna Geirfinn. Eg man að hún sagði eitthvað á þá leið, að þeir finndu hann aldrei. Mér fannst Erla ekkert öðruvísí í þetta sinn, en vanalega. Eg býst ~~á~~ alveg eins við að Erla gæti hafa komið eftir þetta um haustið, án þess að eg muni sérstaklega eftir því.

Þá man eg eftir því að þarna um haustið, á þessu tímabili, kom Erla og sagði mér að hún hefði verið hrædd. Sagðist hafa verið í mannlausu húsi í Keflavík, að flýja undan einhverjum. Sævari að mig minnir, eða eg held að eg hafi tekið það bannig, því eg spurði einskis, en hélt áfram að vinna. Eg man meira að segja hvernig við sátum. Erla sagðist hafa verið með hálfan pakka af sigarettum, og verið í húsinu um nóttina, að mig minnir, og síðan farið í bæin næsta morgun, á puttanum, að mig minnir.

Pórdís sagðist ekki geta munað, a.m.k. ekki í bili,
nákvæmlega hvenær Erla hefði sagt sér þessa sögu.
Hvort það hefði verið áður en farið var að tala um
Geirfinn, eða á eftir, en það hefði semsagt verið á
því tímabili. Hún sagði að sér hefði skilist, að
þetta atvik hefði verið nýskeð, er Erla sagði henni
frá því, og kanske hefði það átt sér stað daginn áður,
því hún sagðist einskis hafa spurt.

N. Snæfells.

N. Snæfells.

Bóndi B. Þannarð.

11. apríl 1976 kl. 16:00 er kominn í skrifstofu rannsóknarlöggreglunnar sem vitni í máli þessu Ámundi Rögnvalds son nú vélstjóri á m/b Húnaröst AR 160, til heimilis að Hörpu gótu 12 hér í borg sími 26133, fæddur 16. 1. 1935 á Hvamms-tanga.

Ámundi er kominn hér sjálfviljugur og af eigin hvötum til þess að bera vitni í máli þessu, og eftir að honum hefur verið gcrō ljós vitnaskyldan, skýrir hann frá eftirfarandi: Í nóvember-mánuði 1974 starfaði ég við fluttninga á tómum síldartunnum frá Siglufirði, fyrst hingað til borgarinnar, en svo til Keflavíkur. Við vorum tveir, sem önnuðumst þessa fluttninga og ókum sitthvormi vörubifreiðinni. Ég ók vörubifreið af tegundinni Bedford, rauðri að lit með svörtum aurabrettum. A palli bifreiðarinnar voru háar grindur. Við lögum venjulega af stað frá Siglufirði síðari hluta dags eða að kvöldi og ókum þá venjulega að Varmahlíð eða á Blönduós og gistum þar. Næsta dag ókum svo við hingað til borgarinnar og gistum hér. Priðja daginn ókum við svo til Keflavíkur og löguðum af stað um kl. 06:00. Í Keflavík var ætíð mannsskapur til reiðu til þess að losa bíreiðarnar, en losunin tók um 1/2 clukkustund. Strax eftir losun lögðum við svo aftur af stað til Siglufjarðar og ókum þá leið venjulega í einum áfanga.

Ég tók eftir því, er rannsóknarlöggreglan lýsti eftir í fjölmöglum nú fyrir skömmu, ökumanni fluttingabifreiðar, sem hugsanlega hefði tekið stúlku upp í bifreið sína við vegamót Grindavíkurvegar og Reykjanessbrautar að mrgni 20. nóv. 1974, og ekið hnni til Hafnarfjarðar. Lýst var eftir malar-eða grjótfþutningabifreið, en svo mundi ég allt í einu eftir því, að ég hafði verið að aka þessa leið á fyrrnefndum tíma. Ég skráði hjá mér allar ferðirnar frá Siglufirði og hvaða daga og hvar ég losaði farminn merju sinni. Samkvæmt þessu bókhaldi mínu, þá hef ég losað farm í Keflavík að morgni þess 20. nóv. 1974. Það þýðir, að ég hef verið akandi á leið hingað til borgarinnar um Reykjanessbraut þann morgunn og þá lagt af stað um kl. 09:300

I einni af þessum ferðum man ég eftir því, að ég tók upp í bifreiðina stúlku á Reykjanessbrautinni ca. 400 m hérna megin móta Grindavíkurvegar. Stúlka þessi var ein síns liðs og fannst mér hún x vera illa búin, því kalsaveður var, en

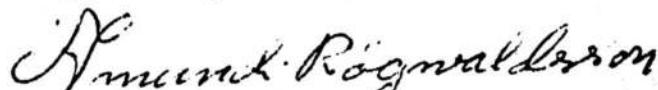
þó ekki frost eða snjór. Mig minnir, að einhver ~~xing~~ rigningarsuddi hafi verið, í það minnsta öðru hvoru og nokkur vindur, en ekki man ég af hvaða átt hann blés. Ekki treysti ég mér til þess að lýsa klæðnaði stúlkunnar nánar, en mér fannst hún ekki nógum vel búin til þess að vera á ferð fótgangandi í svona veðri. Æg spurði stúlkuna hvaðan hún væri og kvaðst hún eiga heima í Njarðvíkunum. Æg spurði þá hvort hún veri bíin að ganga þaðan og jankaði hún því. Hún sagði, að hún væri á leið til Reykjavíkur, en bifreið hennar hefði ekki farið í gang og þess vegna hefði hún lagt af stað fótgangandi. Ekki man ég til þess, að stúlkan segði mér meira um sína hagi, enda held ég, að við höfum lítið rætt saman á leiðinni. Ekki ætlaði stúlkan beinstu leið hingað til borgarinna, heldur ætlaði hún fyrst til Hafnarfjarðar, að mér skyldi stíl til þess að heimsækja eitthvert skildfólk. Venjé míni var sú, að aka atíð Reykjanessbrautina ofan við Hafnarfjörð í þessum ferðum mínum, en nú ók ég inn í bæinn að sunnanverðu og gerði það beinlinnis til hægðarauka fyrir stúlkuna. Hún fór svo úr bifreiðinni á Strandgötunni rétt á móts við kirkjuna. Stúlkan þakkað mér kærlega fyrir aksturinn og ég ók svo af stað. Um kvöldið hennan dag hitti ég félaga minni Geir Hreiðarsson í Staðarskála í Hrútafeirði og sagði ég honum þá frá þessu atviki. Síðast þegar ég vissi, að Geir heima í fjölbýlishúsi við Kraunbað, ekki man ég númör hvað, en það var í einu af efstu húsunum.

Um það spurður hvort ég hafi ekið fram úr nokkurri bifreið á Reykjanessbrautinn á leið minni frá Keflavík þennan morgunn, þá man ég ekki sérstaklega eftir því. Hitt er annað að ég hef örugglega ekið lifreiðinni eins hratt og mér hefur verið unnt og þá vaflalaust ekið fram úr einhverjum bifreiðum, ég tala nú ekki um ef þær hafa verið fremur hægfara.

Yfirheyrslu lauk kl. 17:05.

E. N. Bjarnason
lögreglum.

Upplesið, staðfest:

Amundi Rögnvaldsson
Amundi Rögnvaldsson

11. apríl 1976. Í dag sá Amundi Rögnvaldsson Erlu
Bolladóttir, ásamt fjórum öðrum stúlkum, kér í skrif-
stof. rannsóknarlöggreglunnar. Ekki þekkti Amundi neina
þessara stúlkna sem stúlku þá, sem hann tók upp í bifreið
sína ~~skammt~~ á Reykjanessbraut skammt frá mótum Grinda-
víkurvegar að morgni dags í nóvember ~~1975~~ 1974. Hann sagði,
að samt gæti stúlkan hugsanlega hafa verið í hópi þessara
stúlkna, þótt svo hann ~~haf~~ hafi ekki þekkt hana.

E. N. Bjarnason
E. N. Bjarnason
lögreglum.

lýðing / reRannsónarnefndin Reykjavík.

Reykjavík, 6.1.77

145

1) Atriði sem styrkja játningar.Varðar:

Upplýsa þarf hvað varð um kápu Erlu sem
lögð var yfir lík Geirfinns á leiðinni
til Reykjavíkur.

Einkum þarf að spyrja Sævar um hana.

2) Rannsóknarleiðir:

Er það víst að S. hafi hent kápunni?

Hvert?

146

Athugasemd:

Í dag áttum við Eggerz sendiherra samtal við Erlu Bolladóttur í fangelsinu.

Erla kvarlaði í fyrstu undan því, að hún hefði hingað til ekki átt tækifæri á því að sjá barn sitt. Við síðustu yfirheyrslu, þá hafi dómarinn, sem yfirheyrði hana, sagt, að fyrr en hún hefði talað við herra Schütz, þá fengi hún ekki að sjá barn sitt.

Aðspurð sagðist Erla að vísu hafa lögfræðing, en hann hafi hingað til að eins cinu sinni rætt við hana. Það hafi verið í júní 1976. Hún væri þeirrar skoðunar, að hann hafi viljað sýna, að hann væri á lífi.

Henni var álasað fyrir, að hafa áður fyrr komið með fjölmarga framburði, sem hún hefði svo síðar breytt eða tekið aftur. Enginn gæti ~~xí~~ vitað, hvenær og hvort hún segði satt eða hvort hún kæmi af ásettu ráði með rangan framburð. Hún var hvött til að hugsa ^{sig} vandlega um, hvort hún gæti gegnum eitthvert spor eða týndan hlut eða einhverja sannanlega fullyrðingu komið með sönnun fyrir því, að hún væri nú reiðubúinn til að skýra rétt frá.

Erla lagði oft áherzlu á, að hún reyndi að segja sannleikann. Þegar hún áður fyrr hefði sagt eitthvað rangt eða ósatt, þá væri það vegna þess, að hún hefði haldið, að þar með myndi allt ganga mun fljótar fyrir sig, sérstaklega að hún gæti þá farið heim. Henni var oftlega sýnt fram á þessa gróflegu mótsögn. Erla virtist skilja þessa mótsögn: Hún lagði sífellt áherzlu á, að það væri fastur vilji hennar, að segja nú einungis sannleikann.

Meðan á samtalinnu stóð, þá var komið inn á förina til Keflavíkur. Pegar fast var lagt að henni, með spurningu,
hvort hún gæti nefnt sönnunargagn, sem möguleiki væri á
að finna, sagði hún skyndilega, að rauða kápan sín, sem hún
hefði týnt í Keflavík þann 19.11.74 væri í eigu Bjarna.
Hann hefði ekið fólksbílnum til Keflavíkur í þetta skipti.

Pýðing / re

13-A

Rannsónarnefndin Reykavík.

Reykjavík,

147

1) Atriði sem styrkja játningar.Vatnðar:

Sævar hefur borið, að hafa sótt kápuna hennar. Erlu til hans Bjarna. Kápa þessi hefði áður verið notuð til að breiða yfir höfuð Geirfinns. Vegna þess að svartir blettir hefðu verið í henni (blóð?) hefði hann fleygt henni í rušlaturnu heima hjá Bjarna.

2) Rannsóknarleiðir:

Kanna þarf hvort þessi framburður Sævars sé réttur.

Getur það verið að hann hafi komið kápunni fyrir á pennan hátt?

Hefur einhver séð þessa kápu? Nágrannar?

Hvar verður öskutunnan tæmt, sem stendur við heimili Bjarna?

Er það út í hött, að leita á öskuhaugunum?

Mætti er sérstaklega spurður um hvað varð um Kápu Erlu sem hann segir að sett hafi verið yfir Geirfinn á leiðinni í Volkswagen-bifreiðinni til Reykjavíkur.

Hann skýrir svo frá: "Eins og ég er búin að segja gleymi Ég kápunni heima hjá Bjarna Þór á Bergþrógrugötunni, 20 eða 21. nóv. 1974. Ær ég hugsa betur um þetta man ég að það er ekki rétt hjá mér að ég hafi sött kápuna aftur fljóttlega. Hún var þar unz við Erla komum ~~xx~~ frá Kaupmannahöfn um ~~þorið~~. Íá bað hún mig að sakja kápuna. Ég fór heim til Bjarna og spurði hann eftir henni. Hann sagði að systir sín Kitty væri með kápuna. Nokkrum dögum síðar kom ég aftur til Bjarna. Íá var kápan komin þarna. Hún hékk í fatahengi eða var í skáp til vinstri þegar gengið er inn í íbúðina. Bjarni vísaði mér á Kápuna. Ég vissi að svartir blettir voru innan í Kápunni og fór ~~aa~~ skoða þá betur þarna. Ég sá að blettir voru að innan verðu við hettuna og einnig voru blettir á annari erminni. Þar sem Ég taldi betta blöðbletti sem komið hefu ~~xiā~~ í ferðinni til Keflavíkur fleygði ég kápunni í sorptunnu bak við húsið Bergþrógrötu 27 þar sem Bjarni Þór á heima. Ég sagði síðan Erlu að kápan væri týnd!"

Mætti er sérstaklega spurður um hvað mikla peninga hann hafi haft undir höndum og hvar hann hafi geymt þá í nóv. 1974.

~~x~~Hann skýrir svo frá: "I ~~síðara~~ póstsvikamálínu sem var haustið 1974 komumst við Erla yfir kr. 475/- þúsund. Við geymdum þessa peninga heima hjá okkur á Hjallaveginum. 19. nóv. 1974 áttum ~~vftir~~ nálagt kr. 200/- þús. Þá voru peningarnir geymdir í filmuboxi í kápuvasa heima í íbúinni hjá okkur. Íað voru 70/ þús sem ég tók með til Keflavíkur í fimm þús kr. seðlum. Þeir voru í búnti og bréfaklemma utan um!"

Jónas Bjarnason

ranns.lögr.m.

Vottur:

Gretar Samundsson

Upplesið staðfest.

Cavar H. Ciesielski

149

Hljóvirkulaginn 19. jan. 1977 talaði Þg við Bjarna Þór Þorðursson Berghóruðstu 27 Reykjavík vegna þess að í skýrslu Sevarss Ásgeirsski sem tekin var af honum 9. des. s.l. segir hann að finntudeginum 21. nóv. 1974 hafi hann komið á land neðar bifreið sinni ósamt miðu bollaðstír hein til Bjarna og beðið hann að gera við þenskulu bifreiðarinnar. Glaðbollaðstír segir það sama í lögreglu-skyrsla sem tekin er af honnum í sama mánuði.

Undirritaður spurni Bjarna að hví hvort hann kannast við umrít atvik. Hann sváraði því til að hann geti alls ekki munað hvort Sevar hefði komið til sín umræðan dag til að fá gert við bílinn. Það hafði nokkrum sinnum komið fyrir að hann hafi þangað með bílinn til að fá eitt hvað smávegis lagfert, en ekki kvaðst hann óréttaklega manað að þá hafi verið um lagfaringu á blöndung eða hensingjum að rúða.

Bjarni var cinnig spurnur að hví hvort möguleiki væri að að Sevar hefði komið láunni fyrir í sorptunnu er hann sátti hana.

Bjarni sváði það vol nögulegt að hann hefði flögut kárunni í sorptunnu á þak við húsið.

Undirr. athugað að á þak við nefnt hús eru venjulegar sorptunnur sem hegt er að gengja að. Þær hafa að sjálfsögðu verið losaðar í þær til gerðen sorpbíl á sínum tíma og efnið flutt í sorpeyðingartöðina á Ártins höfða og kápanar eyðilagst hafi henni verið hent í tunnum.

Sevar segir í umræðri skýrslu að Bjarni hefði sagt sér er hann hafi komið síðla vetrar 1975 heim til hans og spurt um kápana, hafui hann sagt að Kitty systir sín væri með hana.

Undirritaður talaði við Lisby (hún heitir Ketilín Ólga Ólafsdóttir, l.h. Berghóruðstu 27 f: 10358 N.nr. 5730 7555) og spurni hana eftir kápanni.

Hún sagðist ekki manna neitt eftir umræðari kápu og aldrei hafa verið með hana eða farið í hana. Hún sagði að stundus hefði komið fyrir að Sevar komi með handbóverbifreiðina barna heim til að fá hana lagfara.

150^{18-D}

Íg talaði einnig við Holgu A. sigríðsdóttir frá Bergþóruögðu 27
kvík. f: 18/9. 1953. Þær. 3943 8801) - hún er 16ðir þeirra
Björna förs og Hittýar.

I lögreglustýrslu sem tokin var af henni 20. okt. 1976 segir hún
það vitund sinni um unnefða líku þarna heima hjá heim.

Íg svarði hana sérstakilega hvort hún hefði orðið vorið við bletti
i lögnni. v.d. blöðbletti.

Hún svaraði því til að kápa þessi kefði verið dökkt ad lit og
því gæti hún ekki svarað þessu af neinni vissu. Hún hafi ekki
tekið eftir neinum blettum í kágunni en þó hefðu upphorðaðir
blöðblettir gottar verið í henni án þess hún veitti því athygli.

Jónas Bjarnason
Rens. Lögregluh.

Mál

UB-19

Lán sónarnefndin Reykjavík.

Reykjavík,

151

1) Atriði sem styrkja játningar.Vatnshús:

Fara 19.11.76 voru í hafðarþáum auk þjónustusvælka nekkir gestir (eitthóra og tvær menningar). Þá þessar hafa þau ekki verið spurð um það hvort hér mánuð efnas og kristján hafi komið inn. Þannig var at lífa við þess að Sevar se ist hafa verið í fylgd með honum og kæpt sérættun og sökkulagi.

2) Kam einsóknarleiðir:

Það er opp á óspyrja fólk, sem við ségu geð a konum.

Umhverfi hefti átt að vekja ef tvær svo ólíkir sem gösterð hefðu komið inn í Hafnarbóðina stuttu eftir kl. 2.00.

Hljóðlögmálaðið keður að tegju myndir fyrir spurnu.

H. H. T. K.

19-A

152

Philippines, 17th Aug. Geophorus Cucullatus
seen 7 species hts.

FTN, HUMIDITY OF SINI PERRA.

IN THE 14 SEC AREA GETH

PLYWOODS, WOOD, ETC PERIODICALLY

PESCA AREA SIGHTED PURPLE PYTH.

— — —

Geophorus Cucullatus, throughout 45.

at a station 1000 ft. hts. seen

in the dry season of Geophorus Cucullatus

of which there are 1000 ft. above 2300

all in this village seen from numerous

houses in the village of Calumpang in

the dry season of which there are

in this a number of houses

where there are no people

and the houses are made of mud and

the roofs are made of palm leaves and

the walls are made of mud and

the doors are made of wood and

the windows are made of wood and

the roof is made of wood and

Beste kloktar at se til grotta med
vist grotta. Sækkur fyrstur og vild hund
Hundur er einur fyrste og annan
og hundur fyrkar stutt, þær til hundur
fyrstur upphaf.

Ein grotta innan fríðugöldu var
klæddur i bláttbláum jurtum, með
hundur skumum (vindum).

Kom spána hafið með sér
mikið frá Þor og kom með sér
og fólk og unneppa eftir Þor. Klst.
Og klæddur stutt og fólkur með afslag
þessar sem voru spáðar voru fólk
þessar eftir með 15 min.

Hann fólkur, sem var sunn með klæddur
sækkur klæddur með hattar, laufgráan
og ór og óra sunn klæddur, sunn a tekki
hundur og vildhundur og vildhundur
hundur og vildhundur.

Einn manneskunum sem klæddur, han
sækkur klæddur í vild, klæddur sunn
og sækkur hundur stutt.

Sækkur mannskunum eftir fyrstu mannu
og næstum og næstum læs

Rannsóknarnefndin Reykjavík.

154

R. ll. jan. 1977.

I dag fór ég undirritaður, ásamt Ivari Hannessyni, lögreglumannni, til Keflavíkur. Ræddum við þar við Hrefnu Björgu Óskarsdóttur til heimilis að Hringbraut 45, Keflavík, sími: 2305, f. 16/7 1959 nafnnr: 4344-7394. Tilefni samræðnanna var, að fyrir liggja upplýsingar frá lögreglunni í Keflavík, um að Hrefna hafi verið í Hafnarbúðinni í Keflavík, að kvöldi þess 19/11 1974 ásamt tveimur mönnum.

Hrefna sagði að það væri rétt að hún hefði verið í Hafnarbúðinni, að kvöldi þess 19/11 1974, ásamt tveimur piltum, þeim Jóni Guðna Péturssyni, sem nú væri láttinn, og Jóhanni Guðfinnssyni frá Grindavík.

Hrefna sagðist hafa verið í Hafnarbúðinni umrætt kvöld, ca. frá kl. 21:30 til 23:30 og hefði hún setið þar við borð ásamt þessum tveimur piltum. Hún sagðist muna eftir að þrír menn hefðu komið inn í Hafnarbúðina til þess að hringja og að þeir hefðu allir komið inn í sitthvort skiptið. Hrefna sagðist ekki muna nákvæmlega eftir þessum mönnum til þess að geta gefið góða lýsingu á þeim, en sagði að einn þeirra hefði verið ca. 20 ára gamall í bláum jakka hvítteinóttum. Annar hefði verið í brúnum leðurlíkisjakka að hana mynnti, en ekki kvaðst hún geta gefið neina lýsingu á þrója manninum.

Hrefna sagði að þessir menn hefðu allir hringt í Hafnarbúðinni og að einnig hefðu komið þar fleirri menn inn, sér hún kvaðst ekki hafa séð, frá borði því sem hún sat við. Hún sagðist ekki hafa veitt athygli eða séð tvö menn koma saman inn í Hafnarbúðina þetta kvöld, en það gæti þó verið þar sem hún hefði ekki séð allt það fólk, sem kom þangað. Hrefna sagði að hún treisti sér ekki til þess að þekkja mennina aftur, sem hún veitti athygli eða sá hringja í Hafnarbúðinni, þar sem svo langt væri síðan.

Sigurbj. V. Eggertsson
Sigurbj. V. Eggertsson
lögreglum.

Samkvæmt upplýsingum frá rannsóknarlögreglunni í Keflavík, lést Jón Guðni Pétursson, Sólvallagötu 44, Keflavík, af slysförum þann 8/3 1976 í Keflavík.

Sigurbj. V. Eggertsson
Sigurbj. V. Eggertsson
lögreglum.

Rannsóknarnefndin Reykjavík.

R. 20/1. 1977.

I dag fór ég undirritaður, ásamt Ivari Hannessyni, lögreglumanni, til Grindavíkur. Ræddum við þar, við Jóhann Guðfinnsson til heimilis að Suðurvör 4, f. 10/3 1951 nafnnr. 4968-5750. Tilefni samræðnanna var, að fyrir liggja upplýsingar frá lögreglunni í Keflavík, um að Jóhann hafi verið í Hafnarbúðinni í Keflavík, að kvöldi þess 19/11 1974, ásamt fleirum.

Jóhann sagðist hafa verið vélstjóri á m/b Arney KE- 50 sem lagt hafi upp afla í Keflavík veturni 1974 til 1975. Hafi hann oft farið upp í Hafnarbúðina, eftir að búið var að landa afla þeim er skipið kom með að landi og sagðist hann hafa verið í Hafnarbúðinni þann 19/11 1974 ca. frá kl. 21:00 til 23:00 og þegar auglýst hefði verið eftir fólk því sem þar hefði verið þetta kvöld, sagðist Jóhann hafa gefið sig fram við lögregluna.

Jóhann sagðist hafa setið við borð í veitingasalnum við austur vegginn ca. fyrir miðjum salnum og hafa snúið baki að afgreiðsluborðinu og þá um leið ~~frá~~ þeim stað, þar sem síminn er. Ekki sagðist Jóhann hafa veitt neinum manni athygli, fremur venju. Hann sagðist þó halda að einhver ökunnug andlit hefðu komið inn í Hafnarbúðina, þetta kvöld, en hann sagðist ekki treista sér til þess að gefa lýsingu á þeim mórrnum og ~~síðukki~~ alls ekki að þekkja þá aftur.

Jóhann kvaðst hafa verið í Hafnarbúðinni ásamt Hrefnu Óskarsdóttur og einum skipsfélaga sínum Jóni Guðna Péturssyni.

Sigurbjörn Eggertsson
Sigurbjörn Eggertsson
lögreglum.

Persson

156

UB-20

Björn / re

Rannsóknarnefndin Reykjavík.

Reykjavík,

- bx 10/1*
1) Atriði sem styrkja játningar.

Vardar:

Óttar Hreinsson hefur borið að hann hafi sofið í herbergi Kristjáns eftir komuna frá Keflavík. Hann (Óttar) hafi tekið eftir því þegar hann (Kristján) kom heim.

Sævar hefur líka borið, að hafa sofið hjá Kristjáni þá nótt. Óttar vill ekki kannast við að hafa orðið var við Sævar.

- 2) Rannsóknarleiðir: Hér er um mótsögn að ræða (nema því aðeins að Sævar hafi verið í öðru herbergi).

Spyrja Sævar um þetta.

Spyrja Kristján um þetta.

Út úr bíti eiðnni og inn f kjallarann. Þar settum við hann upp á lág riðlabord sem stendur undir glugganum í vaskahúsinu. Þar breiddi ég gramt teppi yfir Geirfinn, en teppi þetta hókk uppi við enda gangsins, við vaskahúss- og geymsludyrnar. Ég hafði ekki að geymslunni og varð því að spyrna upp hurðinni. Það var mikil af dötti f geymslumni og tók ég svartan plast-eða leðurlíksdúk ofan af stafla af dötti og hjálpuðumst við Guðjón við að vefta honum utan um Geirfinn, eftir að hafa flutt hann í sameiningu fr vaskahúsinu og inn í geymsluna. Sævar tók ekki þátt í þessu, en var þó viðstaddir. Ég man, að óður en við Guðjón vöfum dúknunum utan um Geirfinn, tók ég seðlaveski hans. Óig minnir, að það hafi verið í brjóstvasa innanverðum, en mig minnir, að Geirfinnur hafi verið klæddur í dökka úlpu og dökkar luxur. Mér finnst eins og hann hafi verið í jakka innanundir úlpunni, en ég er þó ekki viss um þetta atriði. Veskið sem ég tók, var dökkt leður- eða leðurlíkisveski og í því var einn 5000 króna seðill og eitthvað af persónuskilrfkjum. Einnig voru í því einhverjar nótur eða miðar, en ég man ekkiert nánar varðandi þá, enda las ég þá ekki. Síða: reif ég baði veskið og innihald þess, utan peningaseðilinn, niður í klósettið á Laugavegi 32 og skolaði því niður. Einnig tók ég úr vasa Geirfinns svartan skrifblyfant, en hann hefði ég nú afhent lögreglunni.

Við lögðum Geirfinn endilangan í gangveg í geymslumni, en háir staflar af dötti voru sitthvoru megin og ég man, að höfuð hans snéri að glugganum, en fæturnir að dyrunum. Að þessu loknu lasti ég geymslumni, en lesingin hafði ekki bilað við að spyrna upp hurðinni, heldur hafði dyrastafurinn gefið eftir og fallið aftur í samt lag.

Pega: þarna var komið, fórum við allir upp í herbergi mitt á hmölinni fyrir ofan, en Guðjón fór skömmu síðar. Við Sævar reðdum saman nokkra stund og ég gaf honum eitthvað af róandi lyfjum, alium að ég held, en hann bað mig um það. Einnig tók ég sálfur allmikið af lyfjunum. Pagar þetta gerðist, var öttar ekki kominn, en hann bjó þarna í herbergi mínu, um þetta leiti, þar sem ég hélt að mentu til að Laugavegi 32. Sævar fór síðan út, en skömmu eftir að hann fór kom Óttar. Ég veit ekki hvort hann vor að sendibifreiðinni þá, en óig minnir, að hann hafi sagt, að hann hafi farið að skila bílum. Nokkru eftir óttat kom, kom Sævar aftur og ég man að hann sagði eitthvað að líði, að hann tókstí sér ekki til að fura heim. Öttar fór

a) spurja mig nána hvað gerzt hafi í Drátturbrautinni, en ég vildi ekki segja honum, enda höfða við Sævar ákvæðið það. Hann reiddist mér g fór að sofa, eftir við Sævar dottuðum í lítlum siffa parna í herberginu.

Við Sævar urðum svo samferðar út úr húsinu morgjuninn eftir og gengum vestur Grettisgötu, en á móts við hús nr. 74 skildum við, Sævar snéri við, en ég fór niður á Laugaveg 32.

Seinnihluta fimmtdagsins 21. nóvember 1974, hringdi Sævar til míni á Laugaveg 32 og sagðist utla að koma og salja mig og við yfirsum samferða að Grettisgötu 82, heim til mínn. Ég sagði honum að ég myndi ganga og næltum við okkur mótt þar. Hann og Erla komu á Land-Roverbifreið Sævars og lögðu henni í sundinu við bakdýrnar. Erla fór upp í herbergi mitt, en við Sævar tóicum Geirfinn út úr geymslunni og settum henni á gölfis í vaskahúsinu, framan við rímlaborðið. Við léttum díukinn vera utanum hann, en hnýttum þar yfir með hvítu nylonbandi. Við vífum handinu alloft utanum og hnýttum svo í endann. Síðan hjálpuðumst við við að bera hann að bakdýrurum, en þar tökk ég Geirfinn í fangið og bar hann að afturhurð Land-Roverbifreiðarinnar, en Sævar opnaði hurðina. Ég man greinilega eftir tveimur skóflum, sem stóðu upp við bakið á framsætinu og sköftin studdust upp við aðra hlið bifreiðarinnar. Ég man ekki nákvæmlega hvornig skóflurnar litu út, en ég man því, að þær voru báðar með óði á blaðinu, en ekki þverar að framan. Ég fór og sótti Erlu og hún ók svo bífreiðinni á leiðis að Rauðhólum. Þegar Sævar kom, virtist hann vera búinn að ákveða hvað gera skyldi við Geirfinn, en ég var því fognastur að losna við hann úr geymslunni en lá var ég búinn að hafa orð á því, að ekki væri hagt að hafa hann þar lengi. Ég man, að ég mótmælti því, að flytja hann í Rauðhólana, en Sævar fullyrti, að þetta væri friðað svæði og að enginn mundi hrófla við því. Ég létt þetta kyrrt liggja, því ég vildi fyrir alla muni losna við Geirfinn úr geymslunni. Það var kóðið við að benzinafgreiðslunni á Ártónshöfða og annaðhvort Erla eða Sævar keypti benzin á 4-5 liftra plastrúsa. Síðan var ekki ípp að Rauðhólum og beygt til hagri inn í hólana. Við ókum í okkurn spöl og stüvvum við allhéran, þverhníptan rauðanáttaregg. Þar byrjuðum við Sævar að grafa, en hattum við vegna harti í grjóthruni úr veggnum og farðum okkur stuttan spöl frá. Þessi grjótfum við c.a. 80 sm. Í júpa gryfju og löggum Geirfinn þar óinni í umbúðunum. Land-Roverbifreiðin stóð parna skammt frá og Erla við hana. Eftir að við löggum töggulinn í gryfjuna tökk

Mánudaginn lo. jan. 1977 var tekin til yfirheyrslu í fangelsinu í Siðumíla gæzlufanginn Sævar M. Ciesielski dæddur 6/7. 1955.

Mætti er sérstaklega spurður um hvar hann hafi verið aðfaranótt 20/11. 1974 er hann kom frá Keflavík, en nokkuð mislæmi hefur þar komið framm hjá sakborningum í málínus.

Hann skýrir svo frá áminntur um sannsögli: ""Er við höfðum komið líki Geirfinns fyrir í kjallarun á Grettisgötu 82, fórum við þrír saman. Þ.e. Eg Guðjón og Kristján Viðar upp í innri ganginn að íbúið Kristjáns. Þar man ég eftir að Kristján gaf mér nokkrar róandi töflur sem ég tók inn, en ekki man ég hvaða tegund það var. Eg get alls ekki munað fyrir vist hvort ég fór þarna inn í íbúðina til Kristján og gisti þar um nöttina eða hvar ég svaf þessa nött, en ég kom ekki heim til minn á Hjallaveginn fyrr en kl. lo til lo, 30 um morguninn og kom þá í leigubifreið. Það sem ég hefi fullyrt áðuf að ég hafi gist hjá Kristjáni er engan vegin öruggt þar sem ég man ekki eftir nöttinni, en ég taldi líklegast að ég hefði gisti þar. Ekki varð ég var við Sigurð Óttar Hreinsson þarn á Grettis-götunni!"

Mætti er spurður um af hverju hann hafi fengið lánað skóflur hjá Guðjóni Skarphéðinssyni, þar sem skóflur munu hafa verið til heima hjá Kristjáni Viðari á Grettisgötunni:

Hann skýrir svo frá: "Er ég hitti Guðjón á Mokka 20/11. 1974 þá var talað um að fela líkið og Guðjón sagðist hafa skóflur. Eg man ekki sérstaklega að hverju skóflur voru ekki teknar hjá Kristjáni. Skóflunum var síðan skilað nokkrum dögum eftir að við notuðum þær en ekki man ég hvaða dag það var. Mig minnir að við Erla höfum far - ið með þær vestur á Ásvallagötuna og sett þær við dyr á geymslu sem er undir kjallaratröppnum. Þá kom ég ekki inn í íbúðina en talaði eitthvað smávegis við Guðjón í dyrunum!"

Mætti er spurður um hvort teppi hafi verið á gólfínu í Land Rover bifreiðinni.

Hann skýrir svo frá: "Mig minnir að einhver teppisrenningur hafi verið á gólfínu aftur í, en man það ekki vel. Ekki man ég að neitt blíð væri þar sjánlegt eftir flutninginn á líkinu og ekki man ég hvort renningur þessi var þarna í bílnum er við seldomum hann!"

núg var einn í bifreiðinni. Sævar var ekki viðstaddir þegar Kristján talaði við mig. Kristján sagði mér að ég ætti að aka til Keflavíkur og bíða fyrir utan bæinn (fyrir suðvestan). Ég ók af stað og stöðvaði hvergi á leiðinni. Ég sá enga aðra bifreið, sem ók beint á undan eða eftir mér. Þegar komið var út fyrir bænn Keflavík beið ég í ca. 20 minútur. Þá kom Kristján að bílnum og sagði að ég skyldi aka neðar. Þá ók ég bifreiðinni inn í Dráttarbrautina og Kristján bílnum í 10-12 m fjarlægð frá bryggjunni sneri við og beið. Ég drap á vélinni og ljósunum. Eftir ca. hálftíma kom Kristján aftur að bifreiðinni og sagði: "Petta er allt í lagi það verður ekkert úr þessu, þú getur farið, þú veist ekkert um málið." Svar við

Spurningu Ég sá engan í Dráttarbrautinni nema Kristján. En ég heyrði mannamál því að rifa var á glugganum. Ég tók ekki eftir því hvort átök áttu sér stað ofar í Dráttarbrautinni. Ég tek skyrt fram að ég tók ekki þátt í neinum átökum.

Síðan ók ég bifreiðinni burt frá Dráttarbrautinni í átt til Reykjavíkur. Ég varð heldur ekki var við mannaferðir þegar ég ók í gegnum Dráttarbrautina, þó að ég hefði ljósin á. Ég sá heldur engan hæ bíl. Ég nam aldrei staðar á leiðinni til baka og kom til Reykjavíkur um kl. 24:00. Ég ók heim til mínu að Grettisgötu 82 og lagði bílnum hinum megin við götuna. Ég fór strax inn í húsið og fór að sofa. Eg held að það hafi verið komið undir morgunþegar ég vaknaði við það að Kristján kom inn í herbergið sem ég svaf í, hann sagði: "Halló", Þegar ég spurði hvað hefði skeð sagði hann, ekkert hefði skeð, að það væri hans mál og ég ætti ekki að skipta mér af því. Ég tek fram að á þessum tíma svaf ég oftast í sama herbergi og Kristján. Ég heyrði ekki hljóð í bíl um nóttina, ég tók ekki eftir að neitt væri flutt inn í kjallarann og Kristján sagði mér heldur ekkert frá því síðar.

Ég fór einn ferðina með sendiferðabílinn. Ég get svarið að engir aðrir menn voru með og ekki heldur Guðmundur Valdimarsson, fangavörður í Hegningahúsinu við Skólavörðustíg.

Svar við spurningu:

Ég get ekki sagt með vissu nú, hvort ég fór til Keflavíkur 19.11.74, en ég er viss að það var um það leyti. Að þetta ^{Hugsaði legg} hefðu átt sér stað atburðir í sambandi við Geirfinn grunnaði fígg ekki fyrr en síðar þegar búið var að taka Kristján fastan og blöðin skrifuðu um málið.

Úr skýrslu Sigurðar Óttars, dags. 14.12.1976.

Í Vatnsstígnum kom Kristján Viðar til míð og talaði við mig. Þeg man, að eitthvert fólk var þar í grenndinni, en hvort ég bekkti það eða ekki, það man ég ekki. Ekki man ég eftir neinum sérstökum bíl þarna. Kristján gaf mér fyrirmælin um að aka til Keflavíkur, eins og áður er fram komið. Þegar Kristján Viðar kom til míð í Keflavík, þá sagði hann mér að aka niður í Þráttarbrautina, niður undir bryggjuna, snúa afturenda bifreiðarinnar að bryggjunni, slökkvað ljósin, stöðva vélina og bíða. Þag gerði eins og hann lagði fyrir mig.

Ekki man ég neitt séfstaklega hvernig þarna var umhorfis, nema ég man eftir litlum trébát á landi. Hvort fleiri bátar voru, það man ég ekki og ekki tók ég eftir neinum bát á sjó.

Þarna sat ég í bifreiðinni og beið í ca. 30 mínútur. Þá kom Kristján Viðar til míð og virtist mér hann vera eitthvað miður sín og móður eins og hann hafi verið að koma af hlaupum. Hann sagði mér, að ekkert 'yrði úr neinu og ég gæti farið heim. Ekki nefndi hann neitt hvað þetta neitt væri. Ekki sá ég neinar mammaferðir í Dráttarbrautinni, en aftur á mæti heyrði ég óljóst mannamál eins og nokkrir menn væru eitthvað að tala. Ekki heyrði ég orðaskil, því svo virtist, sem margir töluðu í einu. ~~xxxx~~ Annan hávaða man ég ekki eftir að hafa heyrt.

Ég ók hingað til borgarinnar beinustu leið og manð ég ekki betur, en ég hafi þá komið við hér hjá Umferðarmiðstöðinni og sett eitthvað af hráolíu á bifreiðina. Síðan ók ég að Grettisgötu 82 og lagði bifreiðinni gengt húsinu. Undir morgunn vaknaði ég við að Kristján Viðar var kominn og spurði ég hann þá hversvegna ekki hefði orðið neitt úr þessu í Keflavík og sagði hann þá, að ég skyldi ekki skipta mér af því, það væri hans mál. Rétt fyrir kl. 08:00 fór ég svo með bifreiðina á sama stað og ég hafði tekið hana.

Eins og ég hef sagt, þá hafði ég ekkert samband við mann þann, sem á þessum tíma hafði atvinnu af því að aka þessari bifreið. Ekki man ég til þeks, að Jón hafi beðið mig að gera það, er hann ljáði mér bifreiðina, en þó getur verið, að hann hafi gert það. Þá vil ég taka það skýrt fram, að Kristján Viðar nefndi aldrei neitt náhar, en þeg ég hef þegar skýrt frá, hvert erindið var til Keflavíkur. Ekki man ég heldur eftir öðrum aðilum í þeirri ferð, í það minnsta ekki sem ég bekkti.

j

Yfirheyrsli lauk kl. 23:30.

Býlin / re

UB-21

annsónarnefndin Reykjavík.

Reykjavík,

1) Atriði sem styrkja játningar.Varðar:

Sævar og Erla hafa borið (og ber þeim saman um það atriði) að þau hefðu þann sama dag og þau fluttu líkið í Rauðhólana farið til Bjarna og beðið hann um að líta á benzindæli Landróversins.

2) Rannsóknarleiðir:

Spyrja þarf Bjarna þar að lútandi. Er framburður þeirra beggja réttur?

Háðkvíkudaginn 19. jan. 1977 talaði ég við Bjarna Þór Þorláksson Borgþóruðgötu 27 Reykjavík, vegna þess að í skýrslu Sævars Ciesielski sem tekin var af honum 9. des. s.l. segir hann að fimmtíudeginum 21. nóv. 1974 hafi hann komið á Land Rover bifreið sinni ósamt Erlu Bolladóttir heim til Bjarna og boðið hann að gera við bensíðulu bifreiðarinnar. Klá Bolladóttir segir það sama í lögreglu-skýrslu sem tekin er af hennim í sama mánuði.

Undirritaður spurði Bjarna að hví hvort hann kannaðist við ummátt atvik. Hann svaraði hví til að hann geti alls ekki nunað hvort Sævar hefði komið til sín umrøddan dag til að fá gert við bflinn. Það hafði nokkrum sinnum komið fyrir að hann kemi þangað með bflinn til að fá eitt hvað smávegis lagfart, en ekki kvaðst hann örataklega nunað að þá hafi verið um lagföringu á blöndung eða hensingjum að reða.

Bjarni var einnig spurður að hví hvort möguleiki væri að að Sævar hefði komið kápunni fyrir í sorptunnu er hann sötti hana.

Bjarni kvað það vel nügulegt að hann hefði fleyst kápunni í sorptunnu á bak við húsið.

Undirr. athugað að á bak við nefnt húsi eru venjulegar sopptunnur sem hegt er að genga að. Þær hafa að sjálfsögju verið losaðar í þar til gerðan sorpbíl á sínum tíma og efnið flutt í sorpeyðingarstöðina á Ártúns höfða og kápan þar eyðilagst hafi henni verið hent í tunnuna.

Sævar segir í umrøddri skýrslu að Bjarni Þór hafi sagt sér er hann hafi komið síðla vetrar 1975 heim til hans og spurt um kápuna, hafui hann sagt að Kitty systir sín væri með hana.

Undirritaður talaði við Kitty (hún heitir Kristín Sigurðardóttir t.h. Bergþóruðgötu 27 f: 19958 N.nr. 5730 7555) og spurði hana eftir kápunu.

Hún sagðist ekki munu neitt eftir umrøddri kápu og aldrei hafa verið með hana eða farið í hana. Hún sagði að stundum hefði komið fyrir að Sævar kumi með Landrðverbifreiðina þarna heim til að fá hana lagföra.

Úr skýrslu Bevars Ciesielski, dags. 9.12.1976.

164₂₁-B

Við Cuðjón vorum tveir einir er við reddum petta, en mig minnir að Dragi Bergsteinson hafi verið þarna nálagur. Pennan sema dag skiliðum við Erla Volkavagninum. Æ var komið kvöld svo við skildum bílinn eftir við bílaleiguna.

Fimmtudaginn 21. nóv. fórum við Erla niður á Grettisgötu á Land Rover bifreiðinni. Fyrst höfðum við farið á Bergþorugötu 27 og fengið Bjarna lóð til að stilla bensíngjöfina á bílnum. Þá var ég í kápi órlu. Ég tók hana utan af Geirfinni er við vorum búinir að bera hana inn. Ég sá að einhverjir svartir blettir voru á kápuði. Það munu hafa verið blóðblettir. Ég gleymdi kápuði inni hjá Bjarna. Nokkrum dögum seimna sótti ég hana og hendi henni í sorptumú.

Erla hafði ekið Land Rover bifreiðinni inn í sundið bak við Grettisgötu 82. Þá var Kristján heima, enda vorum við búinir að ákvæða tíman sem við ætluðum að hittast þarma. Petta mun milli kl. 15 og 16,00. Erla fór upp í Íbúð Kristján og beið par meðan við færðum lík Geirfims yfir í þvottahúsið beint á móti geymslumú. Þar vöfðum við einhverju taui sem við fundum þarma utan um hana og bundum síðan snæri utan um. Ekki veit ég hverk kolar tau þatta var. Við báru síðan líkið út í Land Roverinn og settum það inn í hana að aftari. Þá voru tvær skónur í bílnum sem Cuðjón var búin að lána okkur. Við ókum síðan beint upp í Rauðhóla. Á leiðinni tókum við hensín á plastbrúsa sem við vorum með. Hann mun hafa tekið um fimm lítra. Við ókum nokkurn spöl inn í Rauðhólanum og grófum síðan holu ofan í Rauðamöl ekki stærri en það að líkið komst ofan í hana en nokkuð djúpa. Síðan heltum við bensíninu yfir það og ég kveiki á eldspítu og hendi henni á og petta varð alt eitt oldhaf um leið. Erla stóð þarma rétt hjá og horfði á, Cuðjón kom ekki nærrí þessum slutningi. Petta brann illa og eldurinn dofnæði fljóttlega. Mjög vond lykt kom og þá fórum við að moka yfir og sléttuðum alveg yfir.

Um sumarið 1975 líklegast í júlflok fórum við Erla aftur þarma upp eftir til að vita hvort við fynnum stsönn og töldum okkur fynna hann. Þarma voru strákar að skjóta í mark svo við leituðum ekki sérstaklega að þessu.

Þegar ég hringdi til Kristjáns þann 18. 11. 1974 að heimen frá Cuðjóni, þá töluðum við um að Kristján sagi um að útvega sendibifreið, sem nota átti til að flytja spírann frá Kefla-

ekki hvar hann væri og man ég ekki hvort hann agði að hann vissi það ekki. Þeir rifust í bifreiðinni á leiðinni og man ég að Sævar bauð Geirfinni peninga, ef hann vildi aðstoða þa við að finna spíra og sagðist Geirfinnur ekki vilja það. Pregar bifreiðin var stjóruð í Dráttarbrautinni tók Sævar upp peninga bunkt, sem í voru fimmþúsundkrónuseðlar og rétti Geirfinni þa. Geirfinnur tók við peningunum, en kastaði þeim síðan á gólf bifreiðarinnar, á milli framsætanna.

Pá fórum Sævar, Kristján, Guðjón og Geirfinnur út úr bifreiðinni og byrjuð þá slagsmál á milli Geirfinns annarsvegar og Sævars, Guðjón og Kristjáns hinsvegar. Þau byrjuð þannig að Sævar, Guðjón og Kristján voru að tala við Geirfinn og sá ég þegar Geirfinnur ætlaði að ganga í burtu, milli Sævars og Kristjáns, en þá greip Guðjón í hann. Kristján og Sævar byrjuðu þá strax að slást við Geirfinn. Pregar þetta gerðist var ég komin út úr bifreiðinni og kom þá Sævar til mínn og sagði mér að fara heim og rétti mér einhværn pening. Ég fór þá burtu af staðnum og faldi mig í mannlusu húnsi þar skammt frá, eins og ég hef aður skýrt frá og er sannleikanum samkvæmt.

Pregar ég fór úr Dráttarbrautinni þá sá ég að Geirfinnur var kominn á hné í átökunum við Sævar, Kristján og Guðjón. Pregar við komum í Dráttarbrautina var það fyrir sendibifreiðin, sem var á Vatnsstíg og einnig man ég eftir því að hafa séð lítin bát eða trillu við bryggjuna. Ekki sá ég þó neinar mennaferðir hvorki við bátinn eða sendibifreiðina. Þessi sendibifreið er mjög svipuð þeirri bifreiði, sem frandi Kristján var á, þegar hann flutti fyrir mig húsgögn frá Alþheimum á Hjallaveg í ágúst 1974. Ekki veit ég þó hvort þetta var sama bifreiðin.

Ég kom heim til mínn á Hjallaveg að morgni 20/11 1974 og kom Sævar á Hjallaveg um kl. 12:00. Ég fór ásamt Sævar þennan sama dag á Ásvallagötu og söttum við þangað V.W. fólksbifreiðina og preyf ég bifreiðina og skilaði ekki á biflaleiguna. Ekki tók ég eftir neinu sérstöku þegar ég preyf bifreiðina.

Ég man að ég fór með Land-róver bifreiðina að Bergþorugötu 27, til Bjarna, þar sem hann gerði við benzingjöfina. Þetta var annað hvort á fimmtíudegi eða fösttíudegi eftir ferðina til Keflavíkur. Ég man að þá var Sævar í kápu minni, sem ég hafði gleymt í bifreiðinni í Keflavík. Ég spurði Sævar um kápuna, nokkru eftir þetta og sagði hann þá að hann hefði gleymt henni heima hjá Bjarna.

Erla var nú spurð að því, hver hefði verið ástaðan fyrir því að hún sagðist hafa skotið Geirfinn í Dráttarbrautinni.

U

býðing / re

Í 166
Tíðas + Gesta
UB-22

Rannsónarnefndin Reykjavík.

Reykjavík, 10. 1. '76

1) Atriði sem styrkja játningar.

Varðar:

Guðjón hefur borið að hann hafi lánað
Sævari tvær skóflur sem átti að nota
til að grafa líkið.

2) Rannsóknarleiðir:

Hvar eru skóflurnar?

Ef þær finnast, bér að fara varlæga með
þær vegna þess að jarðvegsleifar á
skóflunum gætu gefið vísbendingar.

Mánudaginn lo. jan. 1977 var tekin til yfirheyrslu í fangelsinu í Siðumila gæzlufanginn Sævar M. Ciesielski dæddur 6/7. 1955.

Mætti er sérstaklega spurður um hvar hann hafi verið aðfaranótt 20/11. 1974 er hann kom frá Keflavík, en nokkuð misfæmi hefur þar komið framm hjá sakborningum í málínus.

Hann skýrir svo frá áminntur um sannsögli: ""Er við höfðum komið líki Geirfinns fyrir í kjallarun á Grettisgötu 82, fórum við þrír saman. Þ.e. Eg Guðjón og Kristján Viðar upp í innri ganginn að íbúð Kristjáns. Þar man ég eftir að Kristján gaf mér nokkrar róandi töflur sem ég tók inn, en ekki man ég hvaða tegund það var. Eg get alls ekki munað fyrir vist hvort ég fór þarna inn í íbúðina til Kristján og gisti þar um nóttina eða hvar ég svaf þessa nótt, en ég kom ekki heim til míni á Hjallaveginn fyrr en kl. lo til lo, 30 um morguninn og kom þá í leigubifreið. Það sem ég hefi fullyrt að óf að ég hafi gist hjá Kristjáni er engan vegin öruggt þar sem ég man ekki eftir nóttinni, en ég taldi líklegast að ég hefði gisti þar. Ekki varð ég var við Sigurð Óttar Hreinsson barn á Grettis-götunni!"

Mætti er spurður um af hverju hann hafi fengið lánað skóflur hjá Guðjóni Skarphéðinssyni, þar sem skóflur munu hafa verið til heima hjá Kristjáni Viðari á Grettisgötunni:

Hann skýrir svo frá: "Er ég hitti Guðjón á Mokka 20/11. 1974 þá var talað um að fela líkið og Guðjón sagðist hafa skóflur. Eg man ekki sérstaklega að hverju skóflur voru ekki teknar hjá Kristjáni. Skóflunum var síðan skilað nokkrum dögum eftir að við notuðum þær en ekki man ég hvaða dag það var. Mig minnir að við Erla höfum far- ið með þær vestur á Ásvallagötuna og sett þær við dyr á geymslu sem er undir kjallaratröppnum. Þá kom ég ekki inn í íbúðina en talaði eitthvað smávegis við Guðjón í dyrunum!"

Mætti er spurður um hvort teppi hafi verið á gólfínu í Land Rover bifreiðinni.

Hann skýrir svo frá: "Mig minnir að einhver teppisrenningur hafi verið á gólfínu aftur í, en man það ekki vel. Ekki man ég að neitt blátt væri þar sjánlegt eftir flutninginn á líkinu og ekki man ég hvort renningur þessi var þarna í bílnum er við seldom hann!"

Föstudaginn 13.1. 1977 bárust til rannsóknarnefndarinnar þær upplýsingar ~~um~~ frá Hauki Bjarnasyni ranns. lögreglumanni að hann hefði frétt að göngufólk er verið hefði á ferð í Rauðhólunum austan Reykjavíkur 23. nóv. 1974, hafi séð einhverja grunsamlega menn þar.

Undirritaður kannaði þetta nánar með hliðsjón af því að þetta var nokkrum dögum eftir að Geirfinnur Einarsson hvarf og sakborningar í því háli hafa borið að þeir hafi grafið hann í Rauðhólum.

Við athugun töldu þrír aðilar af umræddu fólkisig hafa orðið vara við menn þarna og ráðái ég því sérstaklega við þá.

Porbjörg Hildbertsdóttir Stóragerði 3 Rvík f: 13/4. 1939 s: 3097 N.nr: 9446 6350, kvað hér vera um gönguklúbb að ræða og sýndi hún mér dagbók sem hún hélt yfir gönguferðir. Hún sagðist ekki geta ~~munuð~~ ~~um~~ með vissu hvort umrædd ferð var farin 23/11. 1974 eða 1. nóv. 1975. Hún kvaðst hafa ekið eftir veginum upp í gegnum Rauðhólanum og stoppað til að bíða eftir fólkisem var von á að eftir. Þá hafi hún veitt athygli þremur mönnum sem voru þarna í hólunum skammt vestan vegarins ekki langt frá stórum vélkrana eða jarðþyti sem þar hafi staðið. Hún kvað sig minna að dökkleit stadion bifreið hafi verið þarna rétt hjáx þeim. Ekki kvaðst hún hafa séð þá með neinar skóflur eða verið neitt að róta til, en muni síðar er hún hafi séð í dagblöðum um leit lögreglunnar í Rauðhólum hafa haft orð þá því að hún hafi séð umrædda menn. Hún kvaðst oft ganga um Rauðhólasveðið og algengt var að sjá fólk þar. Er hún hafi verið þarna á ferð hafi verið bjartur dagur og gott veður.

Einnig talaði ég við Sigríði Ólafsdóttir Kauðagerði 27 Rvík f: 26/9 1912 sími: 34551 N.nr. 7651 7665. Hún var með í umræddri ferð.

Sigríður kvaðst hafa verið á ferð upp í gegn um Rauðhólanum og stoppaðins og Porbjörg. Þá hafi hún séð two menn þarna skammt frá veginum og bifreið sem hún taldi tilheyra þeim, upp á veginum. Það hafi verið fólksbifreið. Skammt frá mönnum þessum hafi verið vélgrafa. Ekki kvaðst hún hafa talið menn þessa neitt grundamlega.

Íg talaði einnig við Jóhannes Guðmundsson Stóragerði 3. Rvík f: 2/5. 1931 N.nr. 5077 6123. Hann var í umræddri ferð. Hann kvaðst mynnast þess að hafa séð menn þarna í Rauðhólunum eins og hitt fólkis hefur greint frá en ekki talið neitt athugavert við þá eða veitt þeim neina sérstaka athygli. Halda að þeir hafi verið tveit eða þrír og skammt frá þeim hafi að sig minni staðið grámersedes Bens fólksbifreið.

1065

169 22-C

Mánudaginn 17. jan. 1977 fór ég með Þorbjörgu Hildbertsdóttir upp í Rauðahóla þar sem hún sýndi mér hvar hún hefði verið er hún sá umrædda nenn og eins hvar menn pessir hefðu verið.

Staður sá sem hún sagði þá hafa verið á var um loo til 150 m. frá veginum og blasti við þeim sambær fóru um. Hún sagði að betta hafði verið um kl. 14,00 að degi til í snjólaus og gððu veðri að hana minnti.

Miðað við aðstæður parna og tíma tel ég útilokað að umræddir menni hafi verið parna í sambandi við mál það sem um reðir.

Jónas Bjarnason
rannsóknarlögn.m.

22-D

170

Vegna frammiburðar sakborninga í málí Geirfinns Einarssonar um að þeir hafi grafið lík hans í Rauðhólum var ákveðið í rannsóknarnefndinni að ~~hjá~~ leita ráða varðandi leit og uppgröft hjá manni sem væri vanur vinnu og uppgreftri við svipaðar aðstæður og barna eru.

Talað var við Ellert Björn Skúlason verktaka (með ámokstursvélar og jaröýtur) Grundarvegi 21 Y. Njarðvík f: 9/lo. 1935.

Undirritaður fór með Ellert upp í Rauðhóla þar sem hann skoðaði svæði það sem sakborningarnir hafa bent á og nokkur leit hefur begar farið framm á.

Eftir að hafa kynnt sér aðstæður kvaðst hann telja óráðlegt að grafa frekar á svæðinu fyrr en frost væri farið úr jörðu þar sem jaröklaki er orðin þá parna mjög mikill. Eins er vatn það sem torveldi ~~leitina~~ verulega í des. s.l. orðið botnfrosin íshella.

Að lokinni ofangreindri athugun talaði Ellert við K. Schutz, ranns. lögreglumann og tjáði honum að hann væri tilbúin að láta gera ítarlega leit á umræddu svæði strax og aðstæður væru fyrir hendi.

Reykjav. 18. jan. 1977.

Jonas Bjarnason
Ranns. Lögreglum.

171 23-E

10. 1. 1977 talaði ég undirritaður við Einar Jónsson, gjaldkera til heimilis að Grænuhlíð 17, Reykjavík, fæddan 29. 7. 1913, n.nr. 1816-4639.

Guðjón Skarphéðinsson hafði sagt, að hann hefði í nóv. 1974 fengið lánaðar skóflur hjá Einari. Þess skal getið að tengda-dóttir Einars Jónssonar er syslur Guðjóns,

Einar skýrði svo frá, að síðarihluta árs 1974 hefði Guðjón fengið lánaða hjá sér eina skóflu. Hann sagðist minnast þess, að um þetta leyti hefði Guðjón verið að flytja úr fþúð í Laugarneshverfi og í aðra fþúð. Í nýju fþúðinni hefði verið einhvers konar leki og hefði hann fengið skófluna til að grafa eitthvað í því sambandi. Nokkru seinna hefði hann hitt Guðjón og þá spurt hann um skófluna og Guðjón þá sagt, að hann væri búinn að nota hana. Skóflan hefði verið hjá honum í um tvær vikur uns hann skilaði henni aftur.

Einar afhenti skófluna og er hún geymd hjá rannsóknarlög-reglunni. Þarna er um að ræða skóflu með kúptu blaði og löngu skafti.

Einar sagði, að hann hefði sjálfur notað þessa skóflu talsvert í garðinnu bæði sumarið 1975 og 1976. Auk þess myndi einnig hafa verið mokað snjó með henni eftir að Guðjón hafði hana að láni.

Grétar Samundsson
Grétar Samundsson
lögreglum.

172 22-F

19. 1. 1977 talaði ég undirritaður við Guðjón Skarphéðinsson, gæslufanga, að viðstöddum Jónasi Bjarnasyni, lögreglumanni.

Guðjóni var bent á, að hann hefði sjálfur talið sig hafa haft tvær skóflur að láni frá Einari Jónssyni, Grænuhlíð 17, í nóv. 1974. Hins vegar hefði Einar fullyrt, að hann hefði lánað Guðjóni aðeins eina skóflu.

Guðjón sagði, að þetta myndi vera rétt hjá Einari. Hann kvaðst muna, að skófla, sem hann fékk lánaða hjá Einari, hafi verið með löngu skapti, kúptu og spýssmynduðu blaði.

Tekið skal fram, að þessi lýsing kemur heim við skólfu þá er Einar kveðst hafa lánað Guðjóni, en hún er í vörlu rannsóknarlöggreglunnar.

Guðjón segir, að sig minni fastlega, að hann hafi á þessum tíma einnig verið með stunguskóflu að láni. Sig hafi minnt að Einar hafi átt báðar, en hann geti ómögulega áttað sig á hvar hann hafi fengið þessa skóflu lánaða. Hann hafi öruggleka skilað skóflunum báðum.

Hann kveðst í nóv. byrjun 1974 hafa þurft að grafa skurð í 165inni að Ásvallagötu 46. Skóflurnar hafi verið notaðar við það verk.

Hann segir sennilegt að Sævar hafi vitað af, að hann hafði skóflur til umráða. Ekki kvaðst hann muna fyrir vist hvenær kom til tals, að Sævar fengi skóflurnar lánaðar, né heldur kveðst hann muna hvenær hann fékk skóflurnar. Þetta hafi þó ekki gerst síðar en er þeir hittust á Mokka þann 20. 11. 1974.

Grétar Samundsson
Grétar Samundsson
lögreglum.

17322-G

22. 1. 1976. Undirritaður, ásamt Jónasi Bjarnasyni lögreglumanni, talaði við Sevar M. Ciesielski í dag. Hann var spurður um skóflur, sem hann hefur áður skýrt frá, að hafi verið notaðar er lík Geirfinns Einarssonar var grafið.

Sævar skýrði svo frá, að hann hafi beðið Guðjón Skarphéðinsson um að fá skóflurnar lánaðar, er hann hitti Guðjón á Nokka þann

20. 11. 1974. Hann hafi sött skóflurnar heim til Guðjóns með hans leyfi. Ekki kveðst hann muna hvort Guðjón hafi afhent skóflurnar eða verið viðstaddir þegar hann (Sevar) tók þær. Hann kveðst nokkrum dögum síðar hafa skilað skóflunum. Man ekki hvort Guðjón tók við þeim, en telur sig hafa skilið þær eftir í horninu við innganginn í fbú Guðjóns. Segir að hann og Erla hafi verið á Land Rover bifreiðinni þeði er hann sötti skóflurnar og skilaði þeim.

Hann segir, að skóflurnar hafi örugglega verið tver. Önnur hafi verið með löngu skapti, en hin með stuttu skepti og handfangi eða það sem kallað er stunguskófla. Hann veit ekki hver á skóflurnar eiga hvar þær eru nú.

Gretar S. Þórmundsson

Lögreglum.

174

23-H

26. 1. 1977. Undirritaður hefur margítrekað spurt Guðjón Skarphéðinsson um hvar hann hafi fengið stunguskófluna, eða hvar hún sé nú niðurkomin. Hann hefur ekki getað gefið neinar nánari upplýsingar um þetta atriði.

Eg hefi talað við Jón Sigurjónsson, Asvallagötu 46, Rvk., en hann var sembýlismaður Guðjóns á sínum tíma. Jón kvaðst muna að Guðjón hafi grafið skurð í 168inni haustið 1974. Hann kvaðst ekkert vita um skóflur sem notaðar voru við það verk. Hvorki hver étti þér né hvar eru nú.

Þá talaði ég við Guðrún Þórisdóttur, fyrrverandi konu Guðjóns, en þau bjuggu saman í fþúðinni á Asvallagötu 46. Hún kvaðst muna eftir að umreddur skurður var grafinn í 168ina haustið 1974, en hún kvaðst ekki muna hvar Guðjón fékk lánaðar skóflur til verksins.

Ekki hefur því tekist að finna nema aðra skófluna, sem ætla má að hafi verið notuð til að grafa lík Geirfinns Einerssonar.

Gretar Sæmundsson
Gretar Sæmundsson
18greglum.

175 22-1

I jan. 1977 hafði ég samband við Veturstofu Íslands og talaði þar við Öddu Báru Sigfúsdóttir veturfreicing og óskaði umsagns hennar um hvort frost hefði verið í jörðu í Rauðhólum 21. nóv. 1974.

25. sama mánuði barst rannsóknarlöggreglunni skýrsla hennar um þetta ásamt meðfylgjandi töflu um frost í jörðu í okt og nóv. 1974.

J. Bjarnason
ranns.löggreglum.

I des. 1976 er undurritaður ofl. rannsóknarlögr. menn hófu leit og uppgröft í Rauðhólum vegna máls þessa hafði jörð verið alveg snjólaus sem af var vetrar. Frost var þá búið að vera allmikil óróu hvoru og hafði farið sumar næturnar miður niður í 12 til 16 stig við jörðu samkvæmt upplýsingur veðurstuguarmannsins á Höldum v/ Suðurlandsvegi.

Þarna reyndist jörð mjög mismikið frosin. Þær sem rauðamölin var sand eða leirborin var komið það mikil frost í jörðu að illmögulegt var að vinna á henni með vélskóflu.

Þær sem um hreina rauðamöl var að ræða og einhver halli þannig að vatn hafði ekki safnast fyrir var alveg eða nær því alveg ófrosið og auðveld að grafa með handverkfárum eftir því sem gerist í rauðamölin.

✓ Jonas Bjarnason
ranns.löggreglum.

Nr. 35/77/ABS/HB

Líkur á frosti í jörð í Rauðhólum 21. nóvember 1974**176**

Jarðvegshiti er meldur við hús Veðurstofu Íslands á Bústaðavegi 9. Þar var hiti yfir frostmarki í öllum mældum dýptum eins og meðfylgjandi ljósrit sýnir, fram til 16. nóvember, en þá fer hiti aðeins niður fyrir frostmark í 5 cm dýpt.

Samanburður á hitamælingum á Hólmi og í Reykjavík sýnir, að meðalhiti í skýli í 2. m hæð var rösklega einu stigi lægri á Hólmi dagana 17.-21. nóvember. Hann var 1.6° í Reykjavík en 0.4° á Hólmi.

Lágmarksmælingar við jörð voru sem hér greinir dagana 17.-21. nóvember.

<u>Dag.</u>	<u>Reykjavík</u>	<u>Hólmur</u>
17.	-10.1	-12.0
18.	-2.5	-3.5
19.	-2.5	-4.0
20.	-2.8	-4.7
21.	-4.6	-10.0

Með hliðs jón af þessum athugunum verður að teljast líklegt að frost hafi komið í jörð á þessu tímabili í Rauðhólum.

Reykjavík, 24. janúar 1977,

Adda Bára Sigfúsdóttir
Adda Bára Sigfúsdóttir

Sakadómur Reykjavíkur
Reykjavík

177

107

**VEDURFRÆDIMÆLINDA
mánuður: Óktóber**

- 1974 -

8
1078 SÜVEDURFRÆDIMÆLINGAR I GRASREIT

Složení

Slöð: Vesturströndar 17 1910 - 1920 NELLMÍLLINGAR
máskubær: Norðurberg

ár: 1924

að ég held ESSO í Artúnshöfða, þar sem ég stöðvaði bifreiðina á planinu skammt frá benzinafgreiðslunni. Sævar fór þar út úr bifreiðinni og tók brúsa, sem var aftur í bifreiðinni og fór með hann og keypti benzín á hann. Þetta var brúsi með haldi og tappa þar við hliðina og held ég að hann taki ca. 5 lítra. Brúsi þessi var úr blikki og með einhverri áletrun, sem ég man ekki hver var.

Frá benzinstöðinni ók ég sem leið lá austur og þegar ég koma að afleggjaranum, sem liggur að Rauðhólum, þá sagði Sævar mér að aka inn á afleggjarann. Eg ók síðan samkvæt fyrirsögn Sævars inn í Rauðhóla og held ég að ég hafi farið fyrsta afleggjar til hægri inn í Rauðhólanna. Eg ók yfir einhverjar ójöfnur og stöðvaði síðan bifreiðina, þar sem Sævar sagði mér að stoppa.

Þar fóru Sævar og Kristján út úr bifreiðinni og tóku með sér eina skóflu og eitthvað annað verkfæri, sem ég man ekki hvað var. Þeir byrjuðu þá að garfa gryfju eða gröf, sem var ca. 2 m að lengd og hnæ djúp. Eftir Eg sat fyrirst í bifreiðinni en þorði því svo ekki og fór út og stóð hjá ~~þær~~^{bifr.}, þegar þeir grófu gröfina. Eg þorði ekki að vara í bifreiðinni, þar sem ég var þá alveg viss um að það var lík af manni í bifreiðinni, og fór því út.

Eftir að þeir voru búrir að grafa gröfina, þá fóru þeir að burðast með líkið úr bifreiðinni og settu það ofan gröfina. Þá sótti Sævar benzínbrúsann í bifreiðina og fór með hann að gröfinni og helti benzíninu yfir líkið. Síðan kveikti hann í eldspítu og kaataði henni ofan í gröfina. Mikill eldur kveiknaði þá strax og stóðu eldtundur upp í loftið. Gífurleg ólykt kom frá gröfinni og var hún eins og af úldnu kjöti sem brennt er og var mikil svíðalykt frá henni. Þegar þeir burðuðust með líkið í gröfina virtist mér það vara í eðlilegri stærð, en eftir að búið var að kveikja í þá herptist það saman.

Eldurinn logaði í gröfinni nokkra stund, en eftir að hann var slöknaður fóru Kristján og Sævar að moka ~~af~~ ofan í gröfina, það sem þeir höfðu áður mokað upp og var það möl. Eg fór þá in í bifreiðina á meðan þeir mokuðu og þá sá ég Kristján og Sævar, þar sem þeir voru að felta stórum steinum ofan á gröfina.

Sævar og Kristján komu síðan í bifreiðina og þá sagði Sævar að nú værn þeir lausir við þetta og átti hann þar við líkið og málid allt saman og tók Kristján undir það. Eg ók síðan af stað til, Reykjavíkur og þá sögðu þær Sævar og Kristján að ég

*Ífæra eftir*Pýðing / re-**180****UB-23**Rannsóknarnefndin Reykjavík.

Reykjavík,

1) Atriði sem styrkja játningar.Varðar:

Kristján hefur borið,

- a) að í geymslu hússins á Grettisgötunni hafi verið stór leðurlíkisdúkur. Efnið í dúknum hafi verið þunnt.

Dúk þessum hefði verið vafíð utan um Geir-finn og síðan hefði verið ^{bundið um} og fyrir með hvítum (ljósum) nylonþræði.

- b) Ennfremur að hann (Kr.) hafi tekið með sér skóflu úr kjallara hússins, ca. meters hárra, þegar þau lögðu af stað með líkið upp í Rauðh.
- c) Að Kristján hafi spryrnt upp hurðinni að geymslunni og dyraumbúnaðurinn gefið eftir.

2) Rannsóknarleiðir:

- a) Kanna þarf hvort amma Kristjáns kannast nokkuð við leðurlíkisdúk þennan.
Kannast hún við ljóst (hvitt) nylonsnæri?
- b) Taka skófluna í gæzlu, sanna að þetta sé umrædd skófla.
- c) Komast þarf að því hvort dyraumbúnaður að geymslu-dyrunum sé svo laus að verið geti að hann gefi eftir, sé spryrnt í hurðina. (Eða er kannski búið að lagfæra hurðina?)

R. 24. 1. 1977.

I dag talaði ég við Ingír Óði Finnsdóttur, f. 25.1.1906,
til heimilis að Grettisgötu 82, R.

Ingír Óður er föðuramma Kristjáns Viðars Viðarssonar og var
hún spurð um atriði, sem fram komu í framburði Kristjáns
í skýrslu hans dagss. 14.1.1977.

Leðurlíkisdúkur, eða annað álika, er geymt var í geymslu
Ingír Óðar:

Ég man ekki eftir, að dúkur, eða annað efni
varí þarna í geymslunni. Það gesti þó vel
verið, en geymslan er full af dóti, sem hefur
safnast á mörgum árum og ég man ekki lengur
allt sem par er geymt.

Hvít nylonsnæri eða band:

Ég man ekki sérstaklega eftir nylonsnæri, sem
geymt var í kjallaranum. Þó minnir mig, að
afgangur hafi einu sinni verið af þvottasnúrum
sem settar voru í þurkhúsíð og voru úr nyloni.
Ég man þó, að ég tók yfirleitt til haga, alla
snærisspotta sem ég fann og geymdi þá í plast-
poka í geymslunni.

Ljós í vaskahúsi:

Það eru allmögur ár, síðan ég lét laga rafleiðslur.
í kjallaranum og lét þá taka loftljósíð burtu og
var þá sett innstunga í staðinn. Ástæðan fyrir
þessu var, að aðrir sem gengu um kjallarann voru
gjarnir á að skilja vaskahúsljósíð eftir logandi
og lét ég þá gera þetta, en það hefur verið um
árið 1970. Ég hefi ekki þörf fyrir þetta ljós,
þar sem ég nota vaskahúsið aðeins að degi til.

H. Árnason.

R. 24.1.1977.

I dag skoðaði ég dyrabúnað á geymslu, tilheyrandi íbúð Ingíríðar Finnsdóttur, þar sem Kristján Viðar Viðarsen er til heimilis. Var betta gert, vegna framburðar Kristjáns, þar sem hann segist hafa sprynt upp geymsluhurðinni, þegar hann, Sóver Ciesielsi og Guðjón Skarphéðinsson, komu með lík Geirfinns Einarssonar úr Keflavík. Einnig talaði ég við Ingíríði, en skoðunin var gerð með hennar leyfi og var hún viðstödd.

Hurð og dyrakarmur er mjög illa farinn og erfitt að greina eins skemmd frá annari. Við athugun kemur þó í ljós, að greinileg sprunga er í dyrakarmi, þar sem lokjérn ef fest í henni. Þer sprunga þessi u.b.b. 40 sm. upp- og niðurfyrir lokjérni og bendir allt til þess, að hún hafi myndað við að hurðinni var sprynt upp.

Aðspurð segji Ingíríður, að það hafi oft komið fyrir, að Kristján sprynti upp hurðinni, þótt hann vissi hvor lykilinn veri að finna og hafi hún oft orðið að lagfara hurðina.

Segji hún, að síðast er hún létt lagfara hurðina, hafi hún verið búin að vera lengi þannig, að ekki burfti nema að ýta þétt að hana til að hún opnaðist. Ekki sagðist hún þó munu hvener viðgerð fór síðast fram á hurðarbúnaðinum.

H. Arnason.

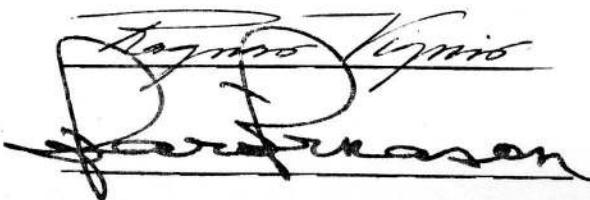
183
23-C

RANNSÓKNARLÖGREGLAN I REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

Grunnteikning af kjallara hússins Grettisgata 82.

Mæling gerð 7. desember 1976.

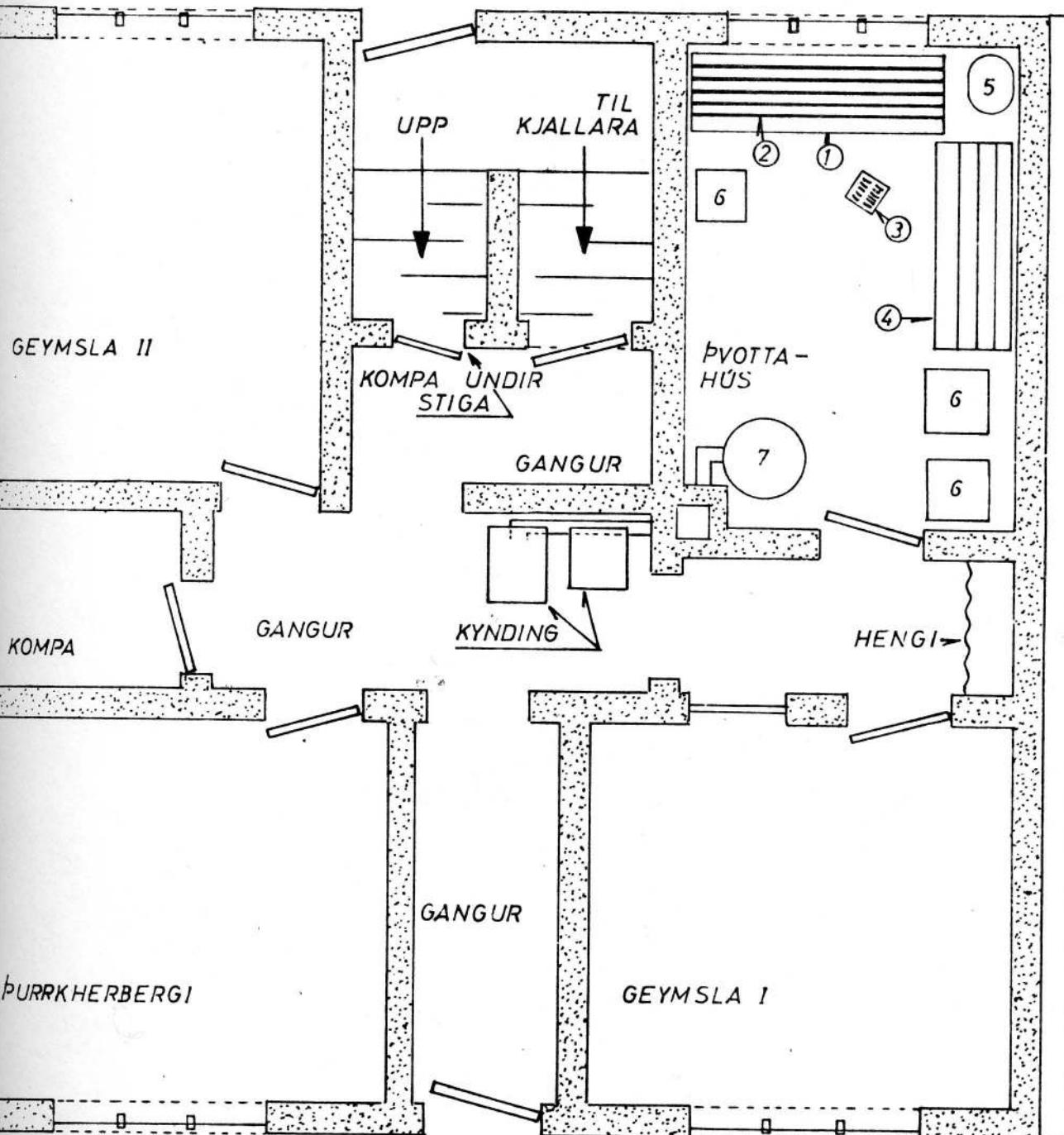
Reykjavík 4. janúar 1977.

A handwritten signature consisting of two parts: a stylized name above a more formal, cursive name, followed by a signature below.

G R E T T I S G A T A

184

GRUNNTEIKNING AF KJALLARA HUSSINS GRETTISGATA 82

SKÝRINGAR:

- 1 RIMLABORD (hæð: 46 sm)
- 2 BLÓÐBLETTIR
- 3 NIÐURFALL
- 4 BORD (hæð: 79 sm)
- 5 SAMANBROTINN GÚMMÍBÁTUR
- 6 ÞVOTTAVÉL
- 7 KOLAKYNTUR ÞVOTTAPOTTUR

*Esknidileild
4. JAN. 1977
Rannsóknarleiðsluverðlunna
Þekkingarit
Sævarason*

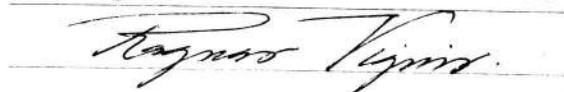
185 1-11.

23- D

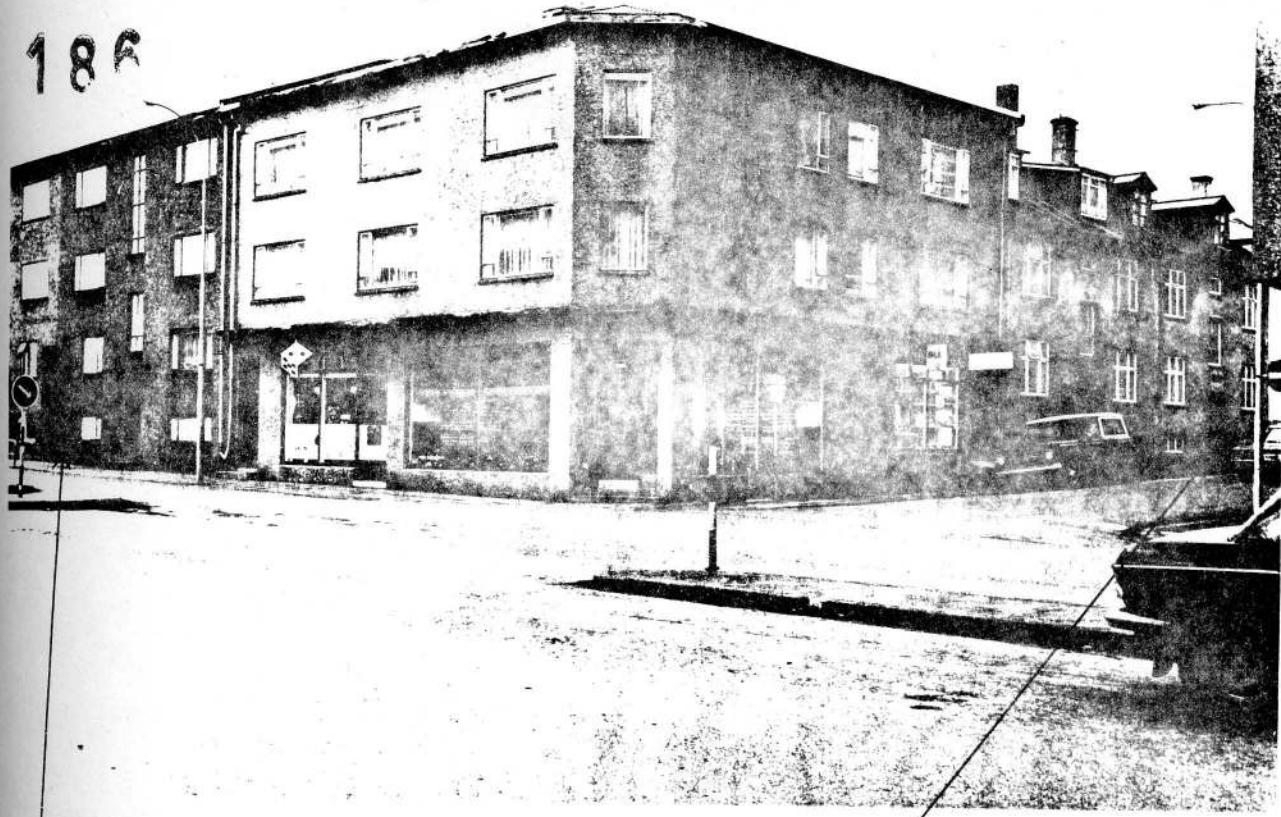
RANNSÓKNARLÖGREGLAN Í REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

LJÓSMYNDIR, teknar 7. 12."76 og 26. 1. 1977 af
vettvangi í kjallara hússins nr. 82 við Grettisgötu
og af næsta nágrenni hússins en þangað var lík
Geirfinns Einarssonar flutt aðfaranótt 20. 11. 1974.

REYKJAVÍK 14. febr. 1977.

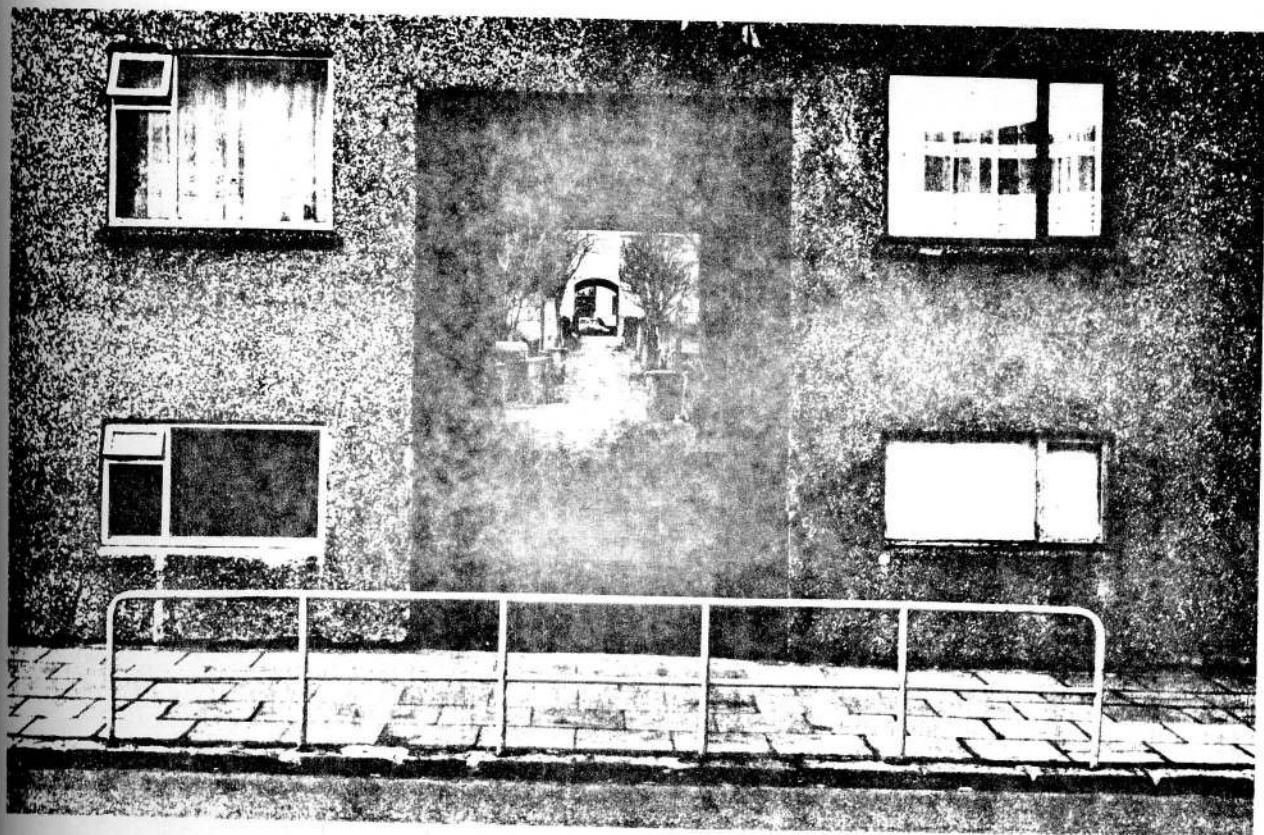

186

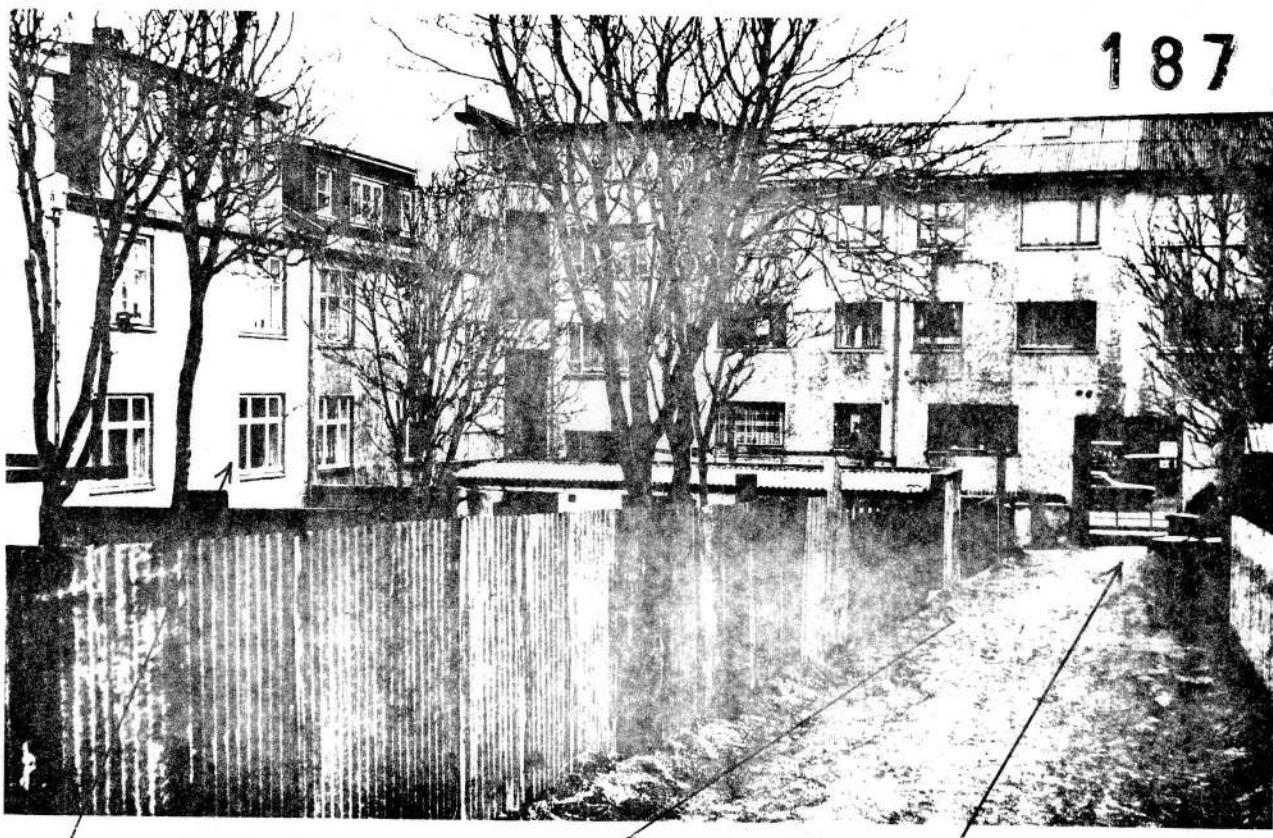
Innkeyrsla að bakhlið húsa við
Grettisgötu og Njálgsgötu að
Baronstíg.

Grettisgata 82.

Nærmynd af sundinu séð eftir því vestur að Baronstíg, Sundið er á milli húsa nr. 42-40 við Shorrabraut, það er 2,46 m. breitt.

Grind við gangstéttarbrún er sett sumarið 1975, uppl. Borgarverkfr.

Grettisgata 82, suðurhlið.

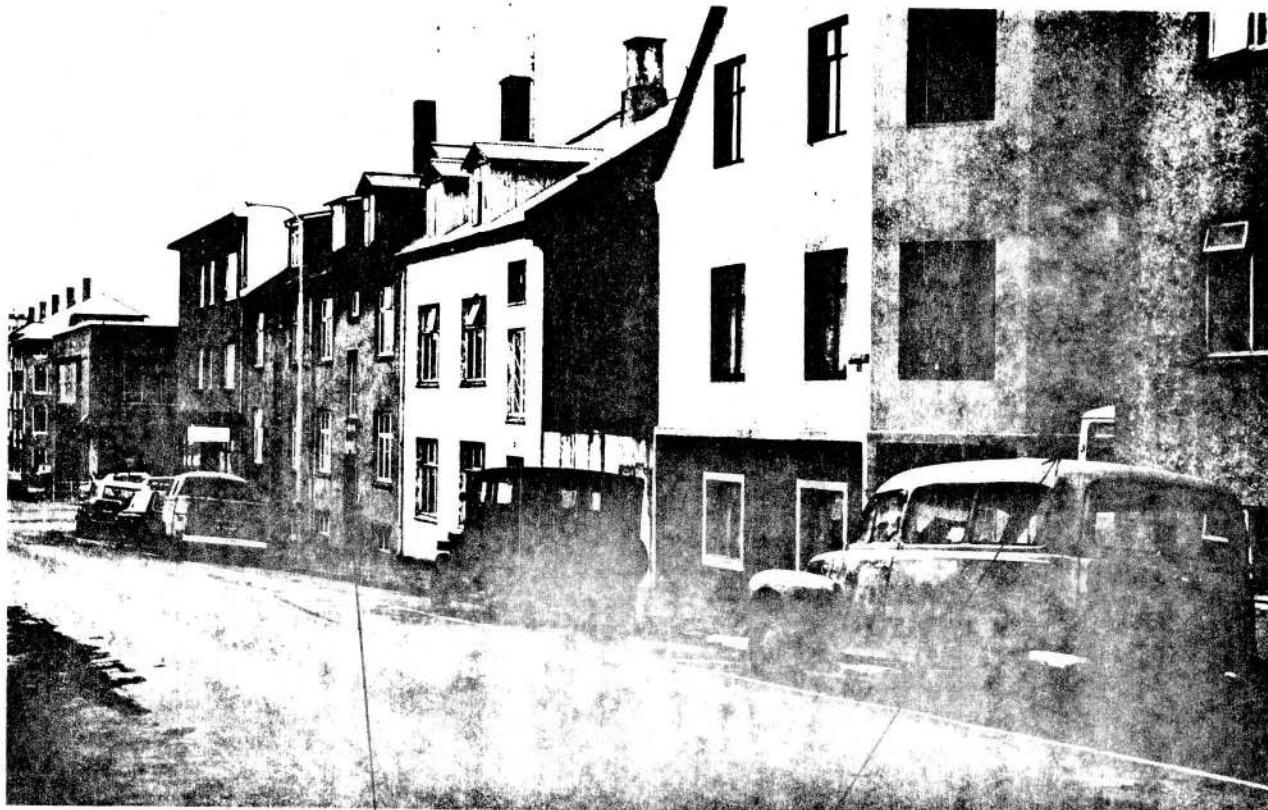
Sundið að Snorrabraut.

Suðurhlið, (bakhlið)
Grettisgötu 82.Gluggi á geymsluherb.
Ömmu Kristjáns Viðars.

Kjallaradyr.

Sund milli Grettisgötu 76 - 78, sem Kristján Viðar fór um til þess að komast inn til sín að Grettisgötu 82 og opna kjallarahurðina.

Grettisgata 82.

Sundið sem Kristján Viðar fór um.

Þvottahús.

Grænt hengi.

Geymsluhurðir.

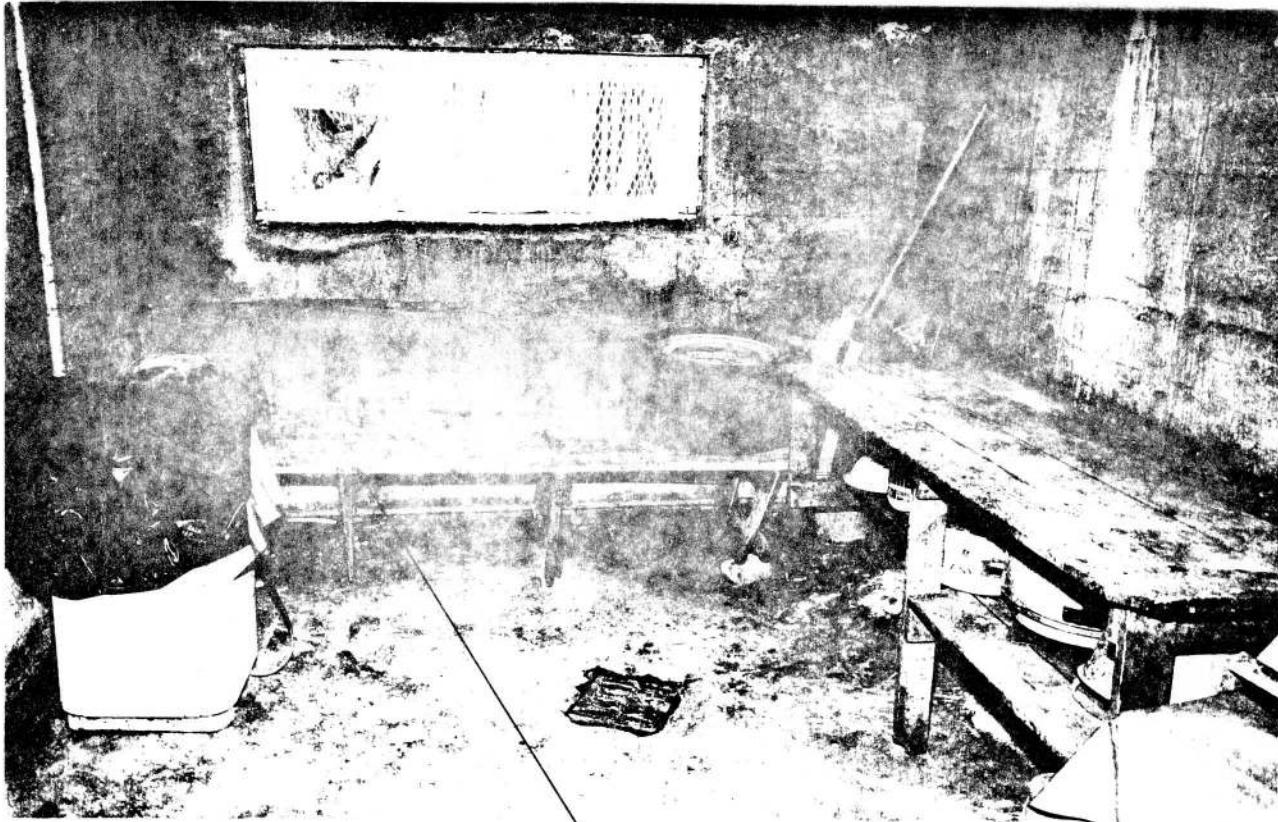
Séð inn eftir kjallaragangi til
austurenda. Grettisgata 82.

Úr geymslu ömmu Kristjáns Viðars Viðarssonar. Geymslan var svo full af margskonar munum að ekki var hægt að komast inn í hana til ljósmyndatöku og eru þessar myndir teknar frá dyrunum.

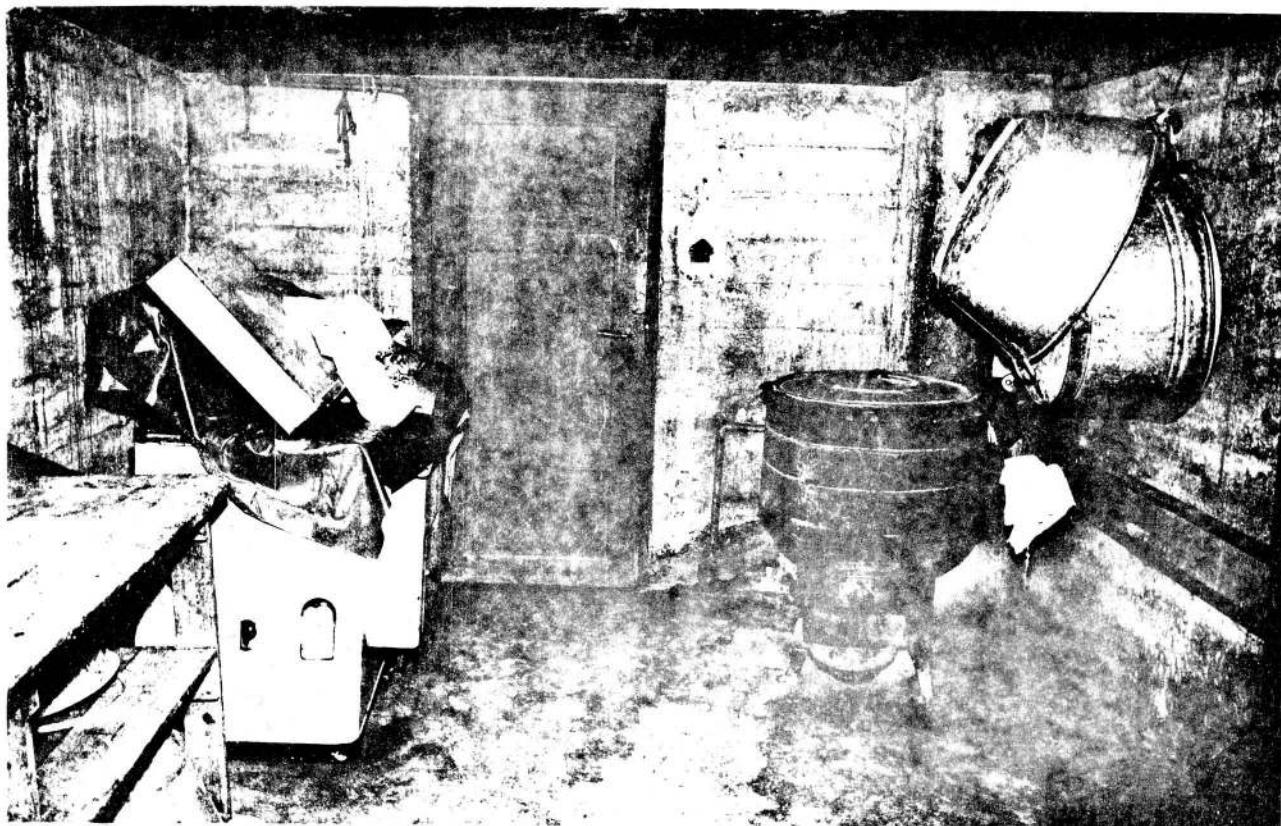

10

Séð inn í þvottahúsið, bekkurinn sem blóð fannst á.

11

Úr þvottahúsínu séð fram að gangadyrum.

Úr skýrslu Kristjáns Viðars, dags. 14.1.1977.

19123-E

út úr bifreiðinni og inn í kjallarann. Þar settum við hann upp á lágt rimlaborð sem stendur undir glugganum í vaskahúsinu. Þar breiddi ég grænt teppi yfir Geirfinn, en teppi þetta hækk uppi við enda gangsins, við vaskahúss- og geymsludyrnar. Eg hafði ekki að/geymslunni og varð því að spyrna upp hurðinni. Þykil Pað var mikið af dóti í geymslunni og tók ég svartan plast-eða leðurlíksdúk ofan af stafla af dóti og hjálpuðumst við Guðjón við að vefja honum utan um Geirfinn, eftir að hafa flutt hann í sameiningu úr vaskahúsinu og inn í geymsluna. Sævar tók ekki þátt í þessu, en var þó viðstaddir. Eg man, að súur en við Guðjón vöfðum dúknum utan um Geirfinn, tók ég seðlaveski hans. Mig minnir, að það hafi verið í brjóstvasa innanverðum, en mig minnir, að Geirfinnur hafi verið klæddur í dökka úlpu og dökkar buxur. Mér finnst eins og hann hafi verið í jakka innanundir úlpunni, en ég er þó ekki viss um þetta aðriði. Veskið sem ég tók, var dökkt leður- eða leðurlíkisveski og í því var einn 5000 króna seðill og eitthvað af persónuskilrífjum. Einnig voru í því einhverjar nótur eða miðar, en ég man ekkert nánar varðandi þá, enda las ég þá ekki. Síðar reif ég bæsi veskið og innihald þess, utan peningaseðilinn, niður í klösettið á Laugavegi 32 og skolaði því niður. Einnig tók ég úr vasa Geirfinns svartan skrifblyfant, en hann hefi ég nú afhent lögreglunni.

Við löögum Geirfinn endilangan í gangveg í geymslunni, en háir staflar af dóti voru sitthvoru megin og ég man, að höfuð hans snéri að glugganum, en feturnir að dyrunum. Að þessu loknu læsti ég geymslunni, en læsingin hafði ekki bilað við að spyrna upp hurðinni, heldur hafði dyrastafurinn gefið eftir og fallið aftur í samt lag.

Pegar þarna var komið, fórum við allir upp í herbergi mitt á hæðinni fyrir ofan, en Guðjón fór skömmu síðar. Við Sævar ræddum saman nokkra stund og ég gaf honum eitthvað af róandi lyfjum, Valium að ég held, en hann bað mig um það. Einnig tók ég sjálfur allmikið af lyfjunum. Þegar þetta gerðist, var Ottar ekki kominn, en hann bjó þarna í herbergi mínu, um þetta leiti, þar sem ég hélt að mestu til að Laugavegi 32. Sævar fór síðan út, en skömmu eftir að hann fór kom Ottar. Eg veit ekki hvort hann var á sendibifreiðinni þá, en mig minnir, að hann hafi sagt, að hann hafi farið að skila bflnum. Nokkru eftir að Ottar kom, kom Sævar aftur og ég man að hann sagði eitthvað að þá leið, að hann treysti sér ekki til að fara heim. Ottar fór

192 23-F

Vérlitað upp eftir bréfi Guðjóns Skarphéðinssonar, en bréfið fylgir frumriti.

Föstudagskvöld síðla 21. 1. 1977

Hr. yfirrannsóknarlöggreglumaður Grétar Sæmundsson,

Undirritaður átti reyndar von á þér hingað í kvöld, en því var víst ekki slegið föstu. Eftir á að hyggja, þetta er að vísu með formerkjum "creativ thinning". Þú sem rannsakari hjartna og nýrna hefur vantanlega tekið eftir hvað mér varð starsýnst á í vorri ferð í dag. Nei, jaða þá skal ég segja þér það. Það voru tröppurnar út úr húsinu bakdyramegin. Svona tröppur eru ekki algengar. Mér finnst ég hafi farið þarna inn sennilega ekki getað beðið einn í bílnum úti og komið inn að miðstöðvarkötlunum tveim sem þarna standa. Um það atriði hvort ég hafi komið upp í herbergið þori ég ekki að segja neitt, en tröppurnar eru mér minnisstærar, vegna þess að ég var pannig á mig kominn að ég komst ekki af sjálfsdæðum upp bær. P.e.a.s. áttaði mig ekki á svona skarpri hægri beygju sem gera varð til að komast áfram leiðar sinner. Gott ef S. leiddi mig ekki upp þær. Síðan mun ég hafa ekki bílnum-

193 23-G

út úr sundinu og sennilega laft honum einhversstaðar við
narliggjandi götur, gott ef ekki í einhverju porti. Siðan
mun S. hafa tekið lyklana og fylgt mér að Fíatinum, sem
hefur þá sennilega staðið við Vatnsstíg. Eg man 6ljóst eftir
einhverjum huggunarorðum sem hann var að láta falla við mig
um að þetta væri allt í lagi o.sv.fr. Einhvers staðar í
grennd við Úðafoss, ég man ekki við hvaða götu hún er, þar
finnst mér Vw hafi verið lagt.

Mér þótti réttara að hripa þetta niður, en þetta er birt
en ábyggðar af hálfu undirritaðs.

Guðjón Skarphéðinsson

p.s.

það er eitthvert ólag á pennanum
enda er þessi pappír ekki boðlegur.

Sami

Grétar Sæmundsson
Grétar Sæmundsson Rögregum.

194 23-H

Úr skýrslu Guðjóns Skarphéðinssonar, dags. 25.1.1977.

var fyrir komið man ég allsekki. Þeg man að við tölzuðum um hvað ætti að gera við líkið. Mig minnir að annaðhvort hafi verið talað um að koma því fyrir úti á Alftanesi, eða ekið hafi verið eitthvað í áttina þangað og svo hafi verið fallið frá því. Fleiri staðir voru nefndir í þessu sambandi. Mig minnir að ég hafi nefnt hitaveitustokkinn fyrir ofan Reykjavík og einnig að ég hafi nefnt íþróttavöllinn í Kópavogi, en á báðum stöðum hafði ég unnið. Ekki varð samkomulag um hvað gera ætti við líkið. Það varð niðurstaðan að ekið var til Reykjavíkur. Minnist ég þess að við höfðum ótta af að aka í gegn um Kópavog, þar sem lögreglan var oft að stöðva þar umferð.

Ég ók sem leið lá og er ég kom að mótmum Mikluhrautar og Kringlumýrarbrautar stakk ég upp á að beygja til hægri og aka austur Miklubraut, en ég fékk því ekki framengt. Ekki man ég hver réði ferðinni, eða sagði mér fyrir hvert skyldi aka. Á fyrrgreindum gatnamótum beygði ég til vinstri og ók vestur Miklubraut, um Miklatorg, norður Snorrabraut og sem leið lá inn í sundið milli Grettisgötu og Njálgsgötu. Ég man ekki hver átti uppástunguna að fara með líkið þangað, né hvenær það kom til tals.

Síðastliðinn föstudag var farið með mig í kjallarann á Grettisgötu 82 og einnig var farið með mig inn í fbúðina sem Kristján Viðar bjó í á þessum tíma. Pá rifjaðist upp fyrir mér að ég hafði komið þar aðfaranótt 20. 11. 1974.

Ég man ekki til að ég hafi aðstoðað við að taka líkið úr bifreiðinni og ekki aðstoðaði ég við að bera það inn í kjallarann. Þegar ég var orðinn einn í bifreiðinni fór ég út og inn í kjallarann á eftir hinum. Ég man eftir að hafa rekið mig utan í miðstöðvarkatlana, sem eru í kjallaranum.

Ég kom í dyrnar á þvottahúsinu og sá á bakhluta Sævars og Kristjáns. Þá voru þeir að setja eitthvað utan um líkið sem lá upp á beknum, undir glugganum gegnt dyrunum. Ég sá líkið ekki greinilega, en það fór ekki á milli mála, að

19523-1

það var líkið sem þeir voru að fást við á beknum. Eg er nokkuð viss um að líkið hafi legið á bakinu á beknum og úr dyrunum séð var höfuðið til vinstri en feturnir til hægri. Eg sá ekki í snölit líksins þarna. Mig minnir að það sem breitt var yfir líkið hafi verið grænt á litinn, en nánari lýsingu hvað það var á ég búgt með að gefa. Eg aðstoðaði þá hina ekkert með líkið þarna inni og varð ég ekki var við að það væri fort neitt af beknum.

Eg man ekki til að hafa farið upp í fböðvina og held ég að ég hafi stoppað mjög stutta stund þarna. Eg fór út bakdyrameginn aftur og man ég oftir að ég gekk á vegginn beint á móti dyrnum, en áttaði mig ekki strax á aðhtröppurnar voru til hægri. Sævar fór með mér út og fórum við saman í bifreiðinni, en atlunin var að leggja henni. Eg man að við fórum mjög stutt og minnir mig að ég hafi lagt bifreiðinni í porti rétt hjá Úlfafossi. Mig minnir að Sævar hafi gengið með mér eitthvað áleiðis niður á Vatnsstíg þar sem ég tók Ffiatinn og ók heim. ~~Sævar gekk með mér eitthvað áleiðis niður á Vatnsstígum~~
Man ég að hann var að tala til míni hughreystingar orðum og sagði að þetta væri allt í lagi og hann skyldi sjá um það sem eftir væri. Eg man ekki betur en ég hafi látið Sævar hafa lyklana að bifreiðinni, þarna um nöttina áður en við skildum.

Daginn eftir þann 20. 11. 1974 eftir vinnu kl. 17:00 fór ég á Mokka. Eg sat á langa beknum meðfram norðurveggnum og Bragi Bergsteinsson var einhvernstaðar í grenndinni. Eg var að lesa grein í Þjóðviljanum um útför Borbergs Þóraðrssonar. Þá kom Sævar inn og vék sér að mér og hvíslaði að mér eitthvað í þá veru, að nú væri bara að þogja. Sævar var eitthvað að snúast þarna inni, en settist ekki hjá mér. Eg stóð upp og fór út og kom þá Sævar á eftir mér. Þá minnir mig, að Sævar hafi beðið um að fá skóflurnar lánaðar, eða þá að hann sagði mér að hann væri þáinn að taka þær. Eg hef áður skýrt frá, að ég hafði tvar skóflur að láni á þessum tíma. Ónnur var með löngu skafti og kúptu blaði. Hana átti Einar Jónsson, en hin

196

Mánudaginn 10. jan. 1977 var tekin til yfirheyrslu í fangelsinu í Síðumúla gæzlufanginn Sævar M. Ciesielski dæddur 6/7. 1955.

Mætti er sérstaklega spurður um hvar hann hafi verið aðfaranótt 20/11. 1974 er hann kom frá Keflavík, en nokkuð mismæmi hefur þar komið framm hjá sakborningum í málínunum.

Hann skýrir svo frá áminntur um sannsögli: ""Er við höfðum komið líki Geirfinns fyrir í kjallarun á Grettisgötu 82, fórum við þrír saman. Þ.e. Eg Guðjón og Kristján Viðar upp í innri ganginn að íbúið Kristjáns. Þar man ég eftir að Kristján gaf mér nokkrar róandi töflur sem ég tók inn, en ekki man ég hvaða tegund það var. Eg get alls ekki munaoð fyrir vist hvort ég fór þarna inn í íbúðina til Kristján og gisti þar um nöttina eða hvar ég svaf þessa nött, en ég kom ekki heim til míni á Hjallaveginn fyrr en kl. 10 til 10,30 um morguninn og kom þá í leigubifreið. Það sem ég hefi fullyrt að óf að ég hafi gist hjá Kristjáni er engan vegin öruggt þar sem ég man ekki eftir nöttinni, en ég taldi líklegast að ég hefði gist þar. Ekki varð ég var við Sigurð Óttar Hreinsson barn á Grettis-götunni!"

Mætti er spurður um af hverju hann hafi fengið lánað skóflur hjá Guðjóni Skarphéðinssyni, þar sem skóflur munu hafa verið til heima hjá Kristjáni Viðari á Grettisgötunni:

Hann skýrir svo frá: "Er ég hitti Guðjón á Mokka 20/11. 1974 þá var talað um að fela líkið og Guðjón sagðist hafa skóflur. Eg man ekki sérstaklega að hverju skóflur voru ekki teknar hjá Kristjáni. Skóflunum var síðan skilað nokkrum dögum eftir að við notuðum þær en ekki man ég hvaða dag það var. Mig minnir að við Erla höfum var - 13 með þær vestur á Ásvallagötuna og sett þær við dyr á geymslu sem er undir kjallaratröppunum. Þá kom ég ekki inn í íbúðina en talaði eitthvað smávegis við Guðjón í dyrunum!"

Mætti er spurður um hvort teppi hafi verið á gólfínu í Land Rover bifreiðinni.

Hann skýrir svo frá: "Mig minnir að einhver teppisrenningur hafi verið á gólfínu aftur í, en man það ekki vel. Ekki man ég að neitt blíði væri þar sjánlegt eftir flutninginn á líkinu og ekki man ég hvort renningur þessi var þarna í bílnum er við seldum hann!"

Reykjavík, 9. jan. 1977.

24-A

197

Rannsóknarnefndin Reykjavík.

Í dag fór ég undirritaður, ásamt Ragnari Vigni forstöðumanni teknideildar rannsóknarlöggreglunnar, á Hvolsvöll í Rangárvallasýslu. Tilefnið var, að þar er nú Land-Rover bifreið sú, sem Sævar Ciesielski og Erla Bolladóttir áttu í nóvember 1974.

Meðan bifreiðin var í þeirra ógu hafði hún skrásetningarnúmerin R-42679 og munu þau hafa eignast bifreiðina (samkvæmt bifreiðaskrá) þann 14. nóv. 1974.

Þann 7. júlí 1975 eru þau Sævar og Erla talin hafa selt bifreiðina og er kaupandinn þá Finnbogi Ástvaldsson. Stóragarði 16 á Hvolsvelli. Þá fekk bifreiðin skrásetningarnúmerin L-1096, sem hún hefur enn.

Þann 8. júlí 1976 seldi svo Finnbogi bifreiðina Jóni Smáru Lárusyni, Indriðakoti, Vestur Eyjafjallahrepp í Rangárvallasýslu.

Aður en við Ragnar fórum síðan úr bofginni hafði ég símasamband við Jón Smáru og tjáði hann mér, að bifreiðin stæði við aðsetur vegagerðar ríkisins á Hvolsvelli og væri ógangfær. Okkur vari heimilít að fara þangað og rannsaka bifreiðina eftir þörfum. Á Hvolsvelli höfðum við samband við lögreglumanninn á staðnum, sem aftur talaði við verkstjóra vegagerðar ríkisins þar og fórum við síðan allir fjórir mið þangað sem bifreiðin stóð. Henni var síðan fitt inn í verkstæðishúsnaði og þar rannsakaði Ragnar bifreiðina að innan með tilliti til hugsanlegra ummerkja eftir blöðum. Aftur í bifreiðinni innaná báðum hliðum var rautt teppi, en gölfíð sjálft bert járn. Jón Smári kom þarna á staðinn og veitti hann okkur fúslega leyfi til þess að fjarlægja teppin innan af hiðunum og hafði Ragnar bútna með sér Engað til borgarinnar.

Ég talaði við Finnboga í síma. Hann tjáði mér, að þegar hann kocypti bifreiðina, þá hefði einnig verið teppi á gölfinu aftur í bifreiðinni. Það sagði hann, að hefði verið mjög óþrifalegt og hann því fyrir ángu fleygt því og væri ómögulegt að segja um nú hvar það kynni að vera niðurkomið. Hann sagði, að á um það bil miðju teppinu hefði verið blettur, g. ca. 40 cm í þvermál. Ecki vissi Finnbogi herskonar blettur þetta var, en hann hefði verið heldur dekkri, en teppið sjálft, sem var rautt.

E. N. Bjarnason
lögreglum.

Rannsóknarlöggreglan í Reykjavík

Tæknideild

198

Skýrsla

Dags. 20. janúar 1977.

Gerð af: Ragnari Vignir, deildarstjóra.

Um: Rannsókn á bifreiðinni 1 - 840. M.-Benz sendiferðabifreið

T. 608 D. smíðaár 1971. Aður R. 40045.

Laugardaginn 8. janúar 1977, kl. 14.00 fór undirritaður ásamt Karli Schütz, rannsóknarstjóra og Haraldi Arnasyni, rannsóknarlöggreglum til þess að rannsaka sendiferðabifrið. 1 - 840 sem er af gerðinni M. Benz. T. 608 D., smíðaár 1971.

Sigurður Óttar Hreinsson mun hafa ekið bifreið þessari til Keflavíkur 19. nóvember 1974, þar sem hann lagði henni m.a. um tíma í dráttarbrautinni en bifreiðin var þá með skrásetningarnúmerin R. 40045.

Núverandi eigandi bifreiðarinnar Jón Friðrik Jóhannsson frá Ísafirði kom með bifreiðina á bifreiðaverkstæði löggreglunnar, Síðumúla 22, þar sem bifreiðin var sett inn á meðan hún var rannsokuð.

Samkvæmt upplýsingum Jóns Friðriks hafði hann málað allt farangursgeymslurými bifreiðarinnar í hólf og gólf snemma á s.l. hausti áður en hann hóf kjöt og sláturflutninga með henni.

Við Haraldur rannsökuðum síðan bifreiðina, samkvæmt fyrirmælum Karls Schütz og var rannsóknin fólgin í því að samskeyti milli gólfs og hliða bifreiðarinnar í innanverðu farangursgeymslurými voru skröpuð upp og uppskrapið var síðan sett í plastpoka sem jafnóðum voru merktir.

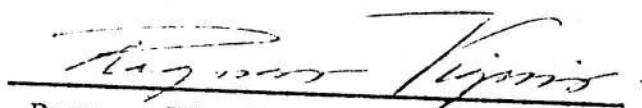
Var bifreiðinni skipt niður í hluta, þannig að hvorri hlið var skipt í 3 hluta. V. hlið 1-3 og H. hlið 1-3, takið frá stýrishúsi og síðan fram og afturendi.

Er þessari athugun á bifreiðinni var lokið var farið með plastpokana í tæknideildina, þar sem innihald þeirra var þurrkað til mánuðags 10.

janúar, þá voru tekin sýni úr hverjum plastpoka og prófað með efna-meðferð (Benzidin) hvort þau sýndu blóðsvörum.

Kom í ljós við þessa athugun að sýni úr 6 pokum sýndu blóðsvörum og sýni úr poka sem merktur var H. Hl. 1. (Hægri hlið 1) en það er uppskrap við hliðarhurð fremst í farangurshúsi hægra megin, sýndi áberandi mesta blóðsvörun við Benzidin prófun þessa.

Allir plastpokarnir 6 sem að ofan getur voru síðan lokaðir og fór ég með þá til nánari rannsóknar til Wiesbaden þar sem innihald þeirra var nánar rannsakað á rannsóknarstofum Bundeskriminalamt og vísa ég til skýrslu Hr. Ekkerhard Kissling stjórnanda líffrd. B.K.A.

Ragnar Vignir, deildarstj.

14.1.1977. Kristján Viðar Viðarsson geslufangi, f. 21.4.1955, tilh. Grettisgötu 82, Reykjavík, hefur fyrir skömmu afhent Haraldi Arnasyni rannsóknarlöggreglum. penna, sem Kristján segist hafa tekið af líki Geirfinns Einarssonar í kjallara að Grettisgötu 82, í Reykjavík, aðfararnótt 20.11.1974.

Kristján segist ekki geta munað í hvaða vesa unraðdur penni hafi verið.

Dessai framburður Kristjáns Viðars, kemur fram í skyrslu, sem undirritaður skráði, dags 13.1.1977 er Kristján var spurður um kleðnað Geirfinna ofl. og í skyrslu er Haraldur Árnason rannsóknarl. n. skráði, dags 14.1.1977.

Unraðdur "penni" er svartur teikniblýantur með lausu blýi í. "Penninn" er sem fyrr segir svartur að lit úr plastefni áttkantaður, en sívalur að neðan og það í þverréfír. Að ofan er takki, sem losar um blýið þegar honum er bryst niður, en tekkann má draga upp og í noðri enda talkans er blýyddari.

A efrihluta "pennans" er vasaklemma, sem má losa af, krómuð a lit og á oddi "pennans" er krónaður oddhólkur og þar í fjórir krónaðir griparmar, sem halda blýinu.

I "pennanum" er blý með hörkunni. HB og er blýið brotið í two hluta. Aletrun er á efrihluta "pennana" project 5613, öll lengd "pennans" er 15,3 sm.

"Penninn" er að sjá aðeins boginn.

I Teknideild rannsóknarlöggreglunnar voru teknar ljósmyndir af "pennanum" og fylgja þar skyrslunni.

Ivar Hannesson
Lögprogram.

Heil kalla 8109.

10:30

Rannsóknarnefndin Reykjavík.

201 25-A

14.1.1977. Í dag fór undirritaður til Keflavíkur, ásamt Sigurbirni Viði Eggertssyni rannsóknarlöggreglum. Ræddum við þar við, Guðnýju Sigurðardóttur f. 19.12.1948 og son hennar, Sigurð Johann Geirfinnsson f. 13.8.1964, tilh. Hólabraut 10, Keflavík, sími 923157.

Við spurðum þau hvort Geirfinnur hefði verið með penna í fórum sínum er hann fór að heiman þann 19.11.1974, eða hvort þau hefðu vitað til þess, að hann hefði átt einhvern penna.

Þau sögðust ekki hafa vitað til þess, að Geirfinnur hefði verið með penna er hann fór að heiman þann 19.11.1974, en hinsvegar gati svo hafa verið.

Guðný sagði, að oftast hefði Geirfinnur verið með penna krakta innan f seðlaveskið, þegar hann á annað borð var með penna og þá einkum í vinnunni og einnig sagðist hún muna eftir að hafa séð einhverntíma penna krakta í erhvassan á úlpu Geirfinns, en sagðist halda að það hefði hún ekki séð nema þá f eitt, eða tvö skipti.

Hún sagði, að Geirfinnur hefði stundum komið heim með pennu frá Ellert Skúlasyni, en það hefðu vorið ódýrir kúlupennar. Þá sagðist hún muna eftir, að Geirfinnur hefði átt kúlupenna, merktan Heklu h/f, en langt væri síðan, eða löngu óður en Geirfinnur hvarf.

Sigurður sagðist ekki muna eftir neinum pennu og stundum hefði faðir hans fengið lánaðan hjá honum blyant með strokkleðri í endann.

Við sýndum þeim pennann, sem Kristján Viðar hefur afhent og tvo aðra pennu einnig, sem lifkir eru pennanum frá Kristjáni og sögðust þau þessi vera viss um, að þau hefðu aldrei séð neinn af þessum pennum.

Ivar Hannesson
Löggreglum.

Ivar Hannesson.

14.1.1977. Í dag fór undirritaður, ásamt Sigurbirni Viði Eggertssyni rannsóknarlögreglum. að hitta Þór Ingimarsson takjastjóra f. 20.8.1949, tilh. Hátúni 8, Keflavík sími 92-1628.

Þórður var þá við vinnu hér í Reykjavík.

Við spurðum Þórð hvort hann hefði vitað til þess, að Geirfinnur Einarsson hefði verið með penna í fórum sínum um kvöldið þann 19.11.1974, eða hvort hann hefði vitað til þess, að Geirfinnur hefði átt penna.

Þórður sagðist enga hugmynd hafa um það hvort Geirfinnur kynni, að hafa haft penna í fórum sínum þetta kvöld.

Þórður sagði okkur, að þeir hefðu stundum fengið kílu-penna hjá vinnuveitandanum, en það hefðu verið ódýrir pennar, en ekki sagðist hann þó muna nákvæmlega hvernig pennar það hefðu verið.

Við sýndum Þórði pennann, sem Kristján Viðar hefur afhent og tvo aðra penna einnig, sem lískir eru pennunum frá Kristjáni, en Þórður sagðist vera viss um, að hann hefði engan pennanna séð áður.

Ivar Hannesson
lögreglum.

Ivar Hannesson

1092

Rannsóknarnefndin Reykjavík.

203

25-C

15.1.1977. Eg hefi í dag rætt við Ellert Björn Skúla-
son frákv. stj. f. 9.10.1935, tilh. Grundarvegi 21, Ytri-Njarð-
vík sími 92-1880.

Eg reddi við Ellert um þennan, sem Kristján Viðar hefur
afhent. Ellert sagðist ekki vita til þess, að starfsmenn
hans, hefðu fengið sínka skrifblyanta og sagðist ekki minnast
þess, að hafa séð sínka skrifblyant hjá fyrirtakinu.

Hann sagðist hafa afhent starfsmönnum um mjög ódýra
kúlupenna til þess, að nota við innfærslur í vinnubækur.

Ellert sagði, að rekstrarstjóri hans, Jakob Sigurðsson
gati svarað þessu örugglega, on Jakob varu nú erlendis en
vantanlegur á næstu dögum.

Ivar Hennesson
Löggreglum.

Ivar Hennesson
Löggreglum.

20425-D

28.1.1977. Í dag ræddi ég við Jakob Sigvalda Sigurðsson rekstrarstjóra, f. 3.1.1935, nafn nr. 4858-7623, tilh. Kirkjubraut 1. Innri-Njarðvík, sími 92-6002.

Jakob er rekstrarstjóri hjá Ellert Skúlasyni.

Eg spurði Jakob spurninga, varðandi penna, sem starfsmenn hjá Ellert hefðu fengið. Hann sagði, að starfsmennirnir hefðu fengið ódýra bírópenna, sem þeir hefðu átt að nota við innfærslur í vinnubækur.

Jakob sagðist aðspurður ekki vita til þess, að Geirfinnur, eða aðrir starfsmenn, hefðu fengið teikniblýanta og hann sagðist ekki hafa séð teikniblýant þann, sem Kristján Viðar hefur afhent rannsóknarlöggreglunni.

Ivar Hannesson
löggreglum.

205 25-E

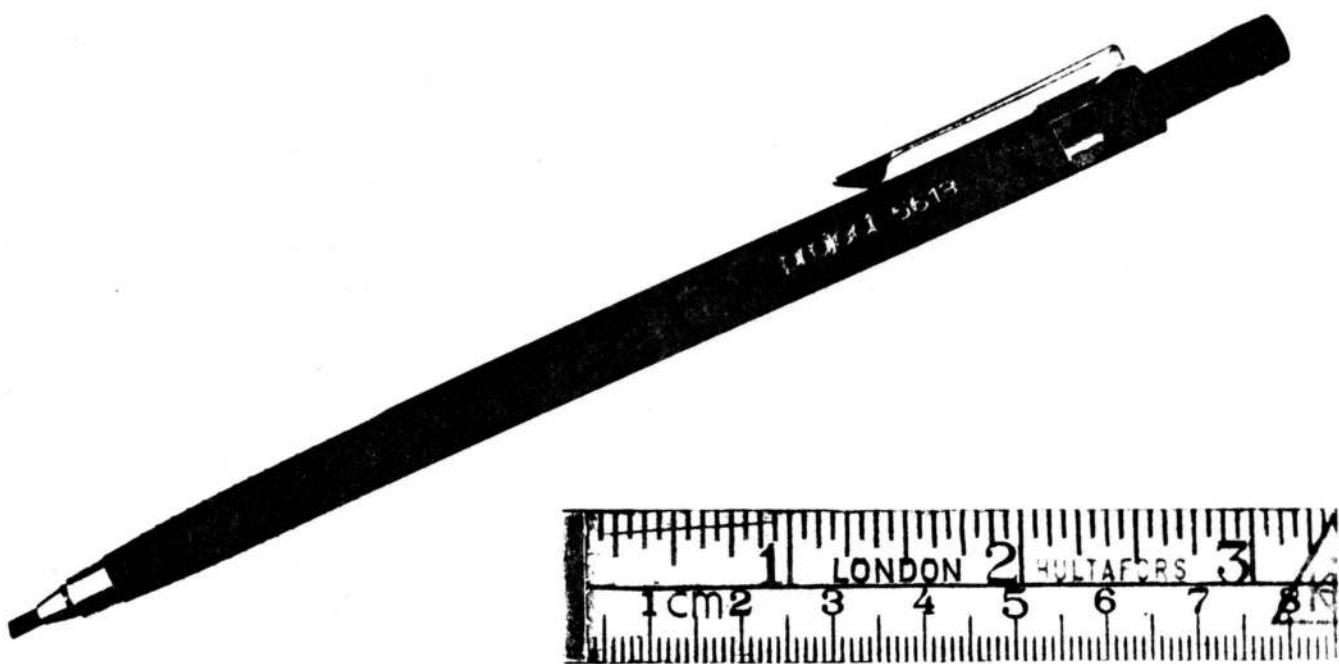
RANNSÓKNARLÖGREGLAN Í REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

LJÓSMYNDIR, af teikniblýanti, sem Kristján Viðar
Viðarsson segist hafa tekið úr buxnavasa Geirfinns
Einarssonar, er lík hans hafði verið flutt til Reykja-
víkur að Grettisgötu 82 aðfaranótt 20. 11. 1974.
(Skýrsla 1. H. dags. 13. 01. 1977).

REYKJAVÍK 28. janúar 1977.

206

25.1.1977. Í dag fór undirritaður á fund Ólafs Bjarnasonar professors f. 20.1.1914, nafn nr. 6745-6718, tilh. Brekkugerði 26, Reykjavík sími 36752 og v.s. 19506. Eg hafði meðferðis verk-efni frá Karli Schütz, þar sem óskað var á líts professors við rannsóknarstofu Háskóla Íslands, varðandi eftirtalin atriði:

1. Hvert væri öruggt merki þess, að maður væri látinna.
2. Hverju gætu menn tengdir Geirfinnsmálínu, örugglega hafa komist að við rannsókn á líki Geirfinns,
3. Hvenær hefst stirðum, hvenær losnar lík úr stirðum og hvenær byrja líkblettir að myndast.
4. Beðið um álit, hvort hægt sé að drepa mann með hálstaki og beðið um álit á hálstaki.

Þá fylgdu og með upplýsingar um atburðinn í Keflavík, flutninginn á líki Geirfinns til Reykjavíkur og geymslu á líkinu í Reykjavík.

Nánar er getið spurninganna og upplýsinganna í með-fylgjandi ljósriti.

Ivar Hannesson
Lögreglum.

Ivar Hannesson.

208 26-A

Verkefni:

Meða þarf við professor rannsóknarstofu Háskóla Íslands og fá álit á eftirfarandi atriðum:

1. Hvert er að hans áli, öruggt merki um, að maður sé látninn?
2. Hverju gátu menn, tengdir Geirfinnmálínu, örugglega hafa komist að, við rannsókn á líki Geirfinns?
3. Hvenær hefst stirðnum og hvenær losnar lík úr stirðnum?
Hvenær byrja líkblettir að myndast?
4. Er að hans óliti hegt að drepa mann með hálstaki? Hvert er hans álit á hálstaki og hvað lengi telur hann, að halda þurfi háls-taki til að drepa manny?

Varðandi þessi atriði, er rétt að láta gotið, að komið hefur fram við yfisheyrslur, að átök hafi átt sér stað í Keflavík og Geirfinnur Einarsson beðið þar bana.

Henn tengdir málínu hafa sagt, að þeir hafi breifað inn á brjóst og tekið á púlsi og þá talin Geirfinn látinu.

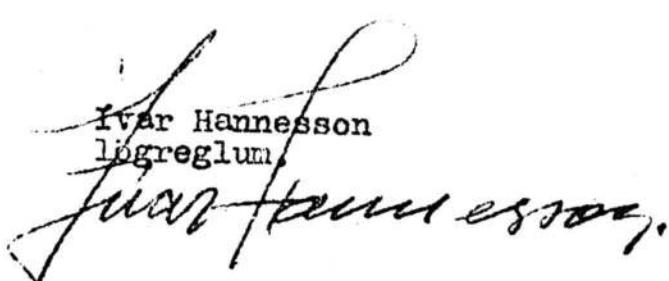
Líkið hafi verið sett inn í bifreið f sitjandi stellingu, eftir um 1/2 klukkustund, ekið til teykljævíkur, en sá tími mun vera um 45 minn. Líkið síðan horið inn í geymslu í húsi hér í borg og geymt þar í 2 sólarhringa.

Niti í geymslunni mun hafa verið mikilli, eða allavega góður stofuhiti. Þar var líkinu paldan inn og flutt síðan eftir 2 sólarhringa (Hafði verið innþakkað í geymslunni.)

26.1.1977. Í dag skilaði Ólafur Bjarnason professor meðfylgjandi skýrslu, þar sem hann svarar spurningum þeim, sem um getur í skýrslu undirritaðs, dags. 25.1.1977.

Ólafur sagðist ekki geta skilgreint hálstakið á annan veg, en hann gerir og taldi, að nár alveg sama væri, hvort tekið væri kverkataki með höndum, eða tekið hálstaki aftan frá f handarkrika.

Ivar Hannesson
Lögreglum.

REYKJAVÍK 26.1. 1977

Síðara hluta dags þriðjudaginn 25. þ.m. kom Ivar Hannesson rannsóknalöggreglumaður til míni undirritaðs og óskaði þess að ég svaraði 4 spurningum, sem hann afhenti mér vélritaðar á blað ásamt nokkrum skýringum.

Svör míni fara hér á eftir:

- Ad 1). Skilgreining öruggra andlátsmerkja er ef til vill eitthvað mismunandi eftir löndum. Í Danmörku svo dæmi sé nefnt, eru örugg andlátsmerki talin:
1. Líkstirðun, 2. líkblettir, 3. rotnun.
Úrskurður læknis um það hvort maður hafi andast byggist hinsvegar að öllum jafnaði á því hvort hjartsláttur hafi stöðvast og öndun hætt. Fljótlega eftir andlátíð byrjar líkamshiti að lækka, uns hiti hefur náð umhverfis hitastigi. Að öllum jafnaði sannreynir læknir einnig að ósjálfráð viðbrögð við ýmis-konar ertingu (sársauka, ljósi) séu upphafin. Ákvörðun heiladaða hjá manni sem liggur í öndunarvél á sjúkrahúsi verður ekki rædd hér, enda mun það falla utan þess sviðs sem hér um ræðir.
- Ad 2). Sé átt við það hvort maðurinn væri látinna er vafasamt að menn þeir sem hér um ræðir hefðu getað sannreynt með öruggri vissu að hjartsláttur væri hættur. Þó er það ekki útilokað. Hafi þeir aldrei séð líkbletti áður, er óvist að þeir hefðu átt að útliti þeirra. Hinsvegar hefðu þeir átt að geta sannreynt líkstirðun í útlimum, ef þeir kannast við það ástand. Lykt vegna rotnunar hefði heldur ekki leynt sér, ef svo langt væri liðið frá andláti að hún væri komin fram begar viðkomandi aðilar voru að fást við lík Geirfinns. Ólíklegt er að viðkomandi menn hefðu getað átt að sig á minniháttar ytri áverkum, enda þótt þeir gætu haft mikla þýðingu við athugun sérfræðings á mögulegum orsökum á dauða Geirfinns (t.d. merki á hálsi um að kyrking hafi átt sér stað). Hafi hinsvegar verið um að ræða meiri háttar áverka t.d. á höfði eftir barsmið, ekki átt að leyna sér, enda þótt vafasamt sé að mennirnir hefðu getað gert sér grein fyrir því hvort áverkarnir í raun og veru hefðu leitt til dauða, nema þá að þeir hafi verið mjög miklir, eins og t.d. opið höfuðkúpubrot.
- Ad 3). Líkstirðun byrjar venjulega að myndast 2-5 klukkustundur eftir andlát. Stirðunin byrjar fyrst í augnlokum og kjálkavöðvum. Stirðunin færir sig síðan smátt og smátt yfir á aðra andlitsvöðva, hálsvöðva, efri hluta búks, efri útlimi, neðri hluta úks og ganglimi. Stirðun er að venju fullmynduð $\frac{8}{12}$ tínum eftir andlát og helzt í 1-3 dægur. Síðan hverfur líkstirðun í sömu röð og hún myndaðist.

211 26-D

Ad 4). Kverkatak er alþekkt sem orsök að dauða (kýrking) Hvort kverkatak leiðir til dauða er að sjálfsgöðu undir ýmsum aðstaðum komið. Sé kverkatak það öflugt að 3ndun sé algjörlega hindruð, er talið að 2-3 min. líði frá því öndrun hindraði algjörlega og þar til viðkomandi missir meðvitund, en 4-5 min. þar til dauða ber að höndum. Sé um að ræða kröftugan mann sem getur veitt verulega mótsprynu, getur að sjálfsgöðu liðið mun lengri tími frá því að kverkataki er beitt og þar til köfnun á sér stað. Þekkt er að slíkt kverkatak getur í einstöku tilfellum valdið skyndidauða vegna ósjálfræðra viðbragða taugkerfisins.

Ólafur Bjarnason

Ólafur Bjarnason
prófessor dr. med.

Til Sakadómaræmbættisins
c/o Ívar Hannesson rannsóknalöggreglumaður.

UB-27

Rannsóknarlöggreglan í Reykjavík 212**Tæknideild****Skyrsla**

Dags. 1. febrúar 1977.

Gerð af: Ragnar Vignir, deildarstjóra.

Um: Athugun í kjallara hússins nr. 82 við Grettisgötu
í Reykjavík.

Priðjudaginn 7. desember 1976 fór undirritaður ásamt Karli Schütz A.P.R.a.D., Pétri Eggertz, sendiherra og rannsóknarlöggreglumönnunum Haraldi Árnasyni og Ívari Hannessyni í húsið nr. 82 við Grettisgötu hér í borg.

Samkvæmt fyrirsögn Karls Schütz gerðum við svo athugun á kjallara hússins, nánar tiltekið leitaði Ívar Hannesson í geymsluherbergi sem amma Kristjáns Viðars Viðarssonar hefur í S.Austurenda kjallarans og var hún Ingiríður Finnsdóttir viðstödd leitina í geymslunni.

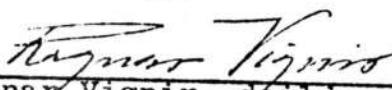
Pá leituðum við Haraldur í þvottaherbergi hússins sem er í N-Austurenda kjallarans og leituðum við að blóðblettum og gerðum prófanir með partilgerðum efnum.

Leit þessari héldum við svo áfram miðvikudaginn 8. desember 1976.

A 46 sm. háum rimlabekk úr tré við gluggavegg þvotta-herbergisins og 2 m. löngum fundum við efni á einum trérimli bekksins sem gaf svörun fyrir blóði, var efni þetta á um 25 x 30 mm. kafla á bekknunum þeim megin sem snýr að veggnum og 60 sm. frá vesturenda hans.

Sex rímlar eru í efsta borði bekksins og eru þeir úr 2,6 x 7 sm. borðum. Trérimilinn sem efnið fannst á tókum við með okkur til nánari athugunar, einnig drékur sem við skárum úr þverstykki bekksins fyrir neðan nefndan stað, þá tókum við með okkur grænt teppi sem hékk uppi við Austurenda kjallaragangsins sem hengi.

Vettvangur var ljósmyndaður og kjallarinn mældur upp.

Ragnar Vignir, deildarstjóri.

1235

27-A

DÝDING / re

213

BUNDESKRIMINALAMT

Bundeskriminalamt / Postbox 13 20 / 6200 Wiesbaden

Sakadómuð Reykjavíkur

Borgartún 7

Reykjavík

KT 3 - 404/77 sími 33-26 61 Wiesbaden, 14.1.1977

Athugasemd KT 3 frá 13.1.1977

Varðar: Rannsókn á sönnunargögnum í morðmáli
Geirfinns Einarssonar.

Rannsóknin sem óskað var eftir, var framkvæmd í tækni-deild BKA, deild KT 3.

Hjálagt: 1 trébútur :
1 álitsgerð
1 ljósmyndamappa

I umboði: sign. Dr. Leszczynski

Dr. Ekkehard Kissling
Wissenschaftlicher Direktor
im Bundeskriminalamt

Wiesbaden, 14.1.1977

Rannsóknarskýrsla:

Eftirfarandi sönnunargögn voru boðsendar frá rannsóknarlögreglu í Reykjavík til teknilegrar rannsóknar í ofan nefndu máli:

A) Úr kjallara hússins að Grettisgötu 32:

1. Einn trébútur úr setu trébekks.
2. Háragnir, sem fundust á trébekk.
3. Nokkur trésýni, tekin úr setu trébekks.

B) Úr Mercedes-Benz bifreið, skrásetn.nr. I - 340:

4. Sex aðskilin aursýni í plastpokum.

C) Úr Landrover-bifreið, skrásetn.nr. L - 1096:

5. Einn teppabútur.

D) Annað:

6. Upplýsingar um blóðflokkur íslenska blóðbankans
7. Ein ljósmyndamappa.

Samkvæmt upplýsingum íslenska blóðbankans var blóð-flokkur Geirfinns Einarssonar O, rh plús.

A cinni hlið trébútsins sást með berum augum (makroskopískt) storknaða skán, sem mikrospektroskópskt var greint sem blóð og serologískt sem mannsblóð.

Eftir absorptions-elutions-rannsóknaraðferð reyndist þetta vera blóð af floknum A.

Þar með útilokast að um blóð Geirfinns Einarssonar hafi verið að meða, þar sem hann var af blóðflokki O.

Háragnirnar - tvö hár - sem fundust höfðu á beknum, reyndust eftir smámyndunareinkennum (mikromorphologískum) sínum vera dýrahár. Af þeim sökum var hætt við frekari rannsókn þeirra.

Trébútnir af beknum voru óhreinir mjög. Við smásjárskoðun (mikroskopíská) mánuð í óhreinindunum smáagnir sem færðu nákvæmar sönnur á að um blóð var að meða. Ekki reynist unnt að ná svo stóru sýni, að ákveða hvorti af hvaða tegund blóðu þetta var.

Aursýnin var úr Mercedes-Benz bífreiðinni reyndust jákvæð með tilliti til blóðs við benzidinforþrun. Sterkasta svörun kom fram hjá efninu sem merkt er: HHL 1.

Einnig var það þetta eini sem sýndi við smásjárskoðun flestar blóðskyldar agnir. Þetta sýni var af þessum sökum tekið til nánari athugunar. Vegna tímaskorts varð að falla frá að rannsaka hin sýnin.

Niðurstöðurnar sýndu, að hér var án efa um mannsblóð að meða. Vegna þess hve efnid var gegnum sýrt af óhreinindum reyndist ekki unnt að framkvæma frekari rannsóknir á því. Einnig vegða vildunar á hlutlausum substratsaranhverfi.

Toppabútnan úr Landrover-bífreiðinni sýndi narga óhreina blætti. A notkun tilöfum komu cinkennin seint fram og sýndu þess vegna ekki ótvírmæð viðbrögð gagnvart blóðforþrun. Ekki reyndist unnt að sanna að um blóð hafi verið að meða.

sign. Dr. Kissling.

20.1.1977. I dag fór undirritaður til Keflavíkur, á samti Sigurbirni Viði Eggertssyni rannsóknarlögreglum.

Þar var rætt við Guðnyju Sigurðardóttur f. 19.12.1948, tilh. Hölabraut 10, Keflavík sími 92-5157.

Við spurðum Guðnyju sérstaklega um blöðkort Geirfinns, hvort hún hefði séð kortið og hvort það væri enn til.

Guðny sagðist hafa séð hjá Geirfinni blöðkort, en hann hefði avinloga borið blöðkortið á sér og náið óruugt væri, að blöðkortið hefði verið í veski hans.

Hún sagðist munna, að blöðflokkur Geirfinns hefði verið ó lík plúsa.

Ivar Hannesson
Lögreglum.

Heftkuð og teygj.

1099-A

217 27-E

Nafn Geirfinnur Einarsson
 Aldur f. 7/9 '42
 Heimili Vallargata 24, Keflavík.
 Nr. RK- 3192
 Sendandi

Dags:
 21/4/70/PP

BLÖÐBANKINN

- Flokkur O O
- Rh D+ Rh+ D+
- Aðrir flokkar
- Rh-titer
- Coombspróf

Aths. Endurfl. 26/6/74.

11000000

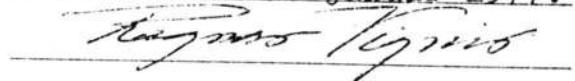
6/1/77 Geirfinnur

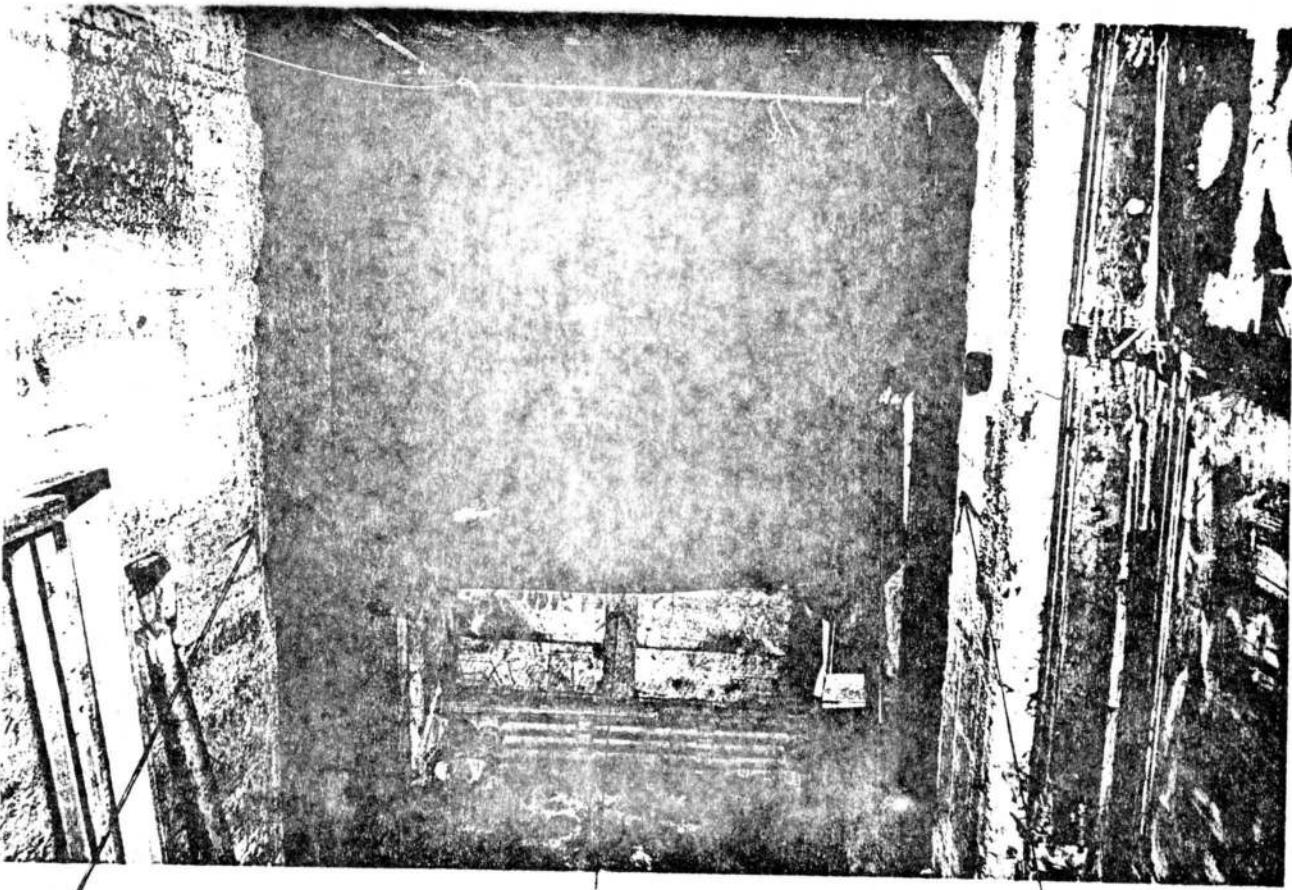
218

27-F

RANNSÓKNARLÖGREGLAN Í REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

LJÓSMYNDIR, teknar 7. desember 1976 í kjallara
hússins nr. 82 við Grettisgötu, þar sem rannsakað
var geymsluherbergi og þvottahús.

REYKJAVÍK 7. janúar 1977.

Pvottahús.

Hengi.

Geymsla.

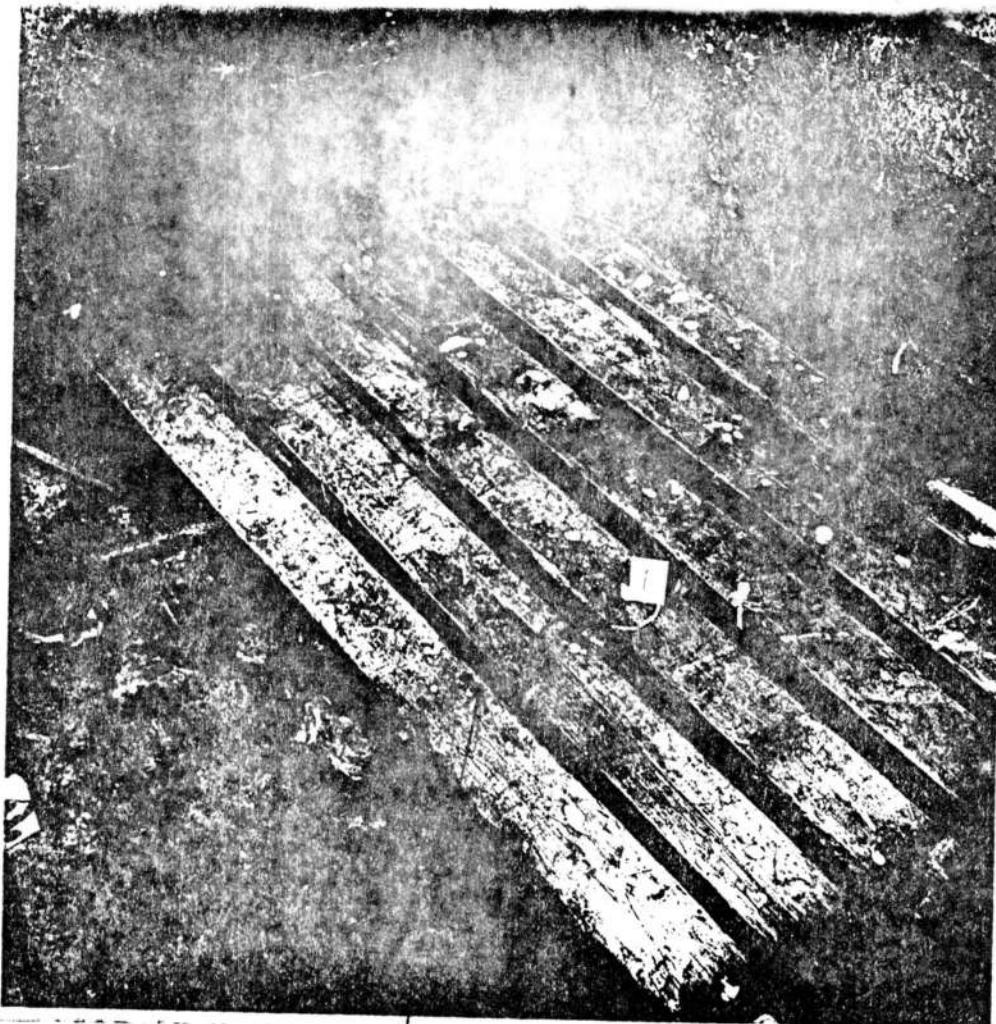
219

Séð inn eftir kjallaragangi til austurenda.

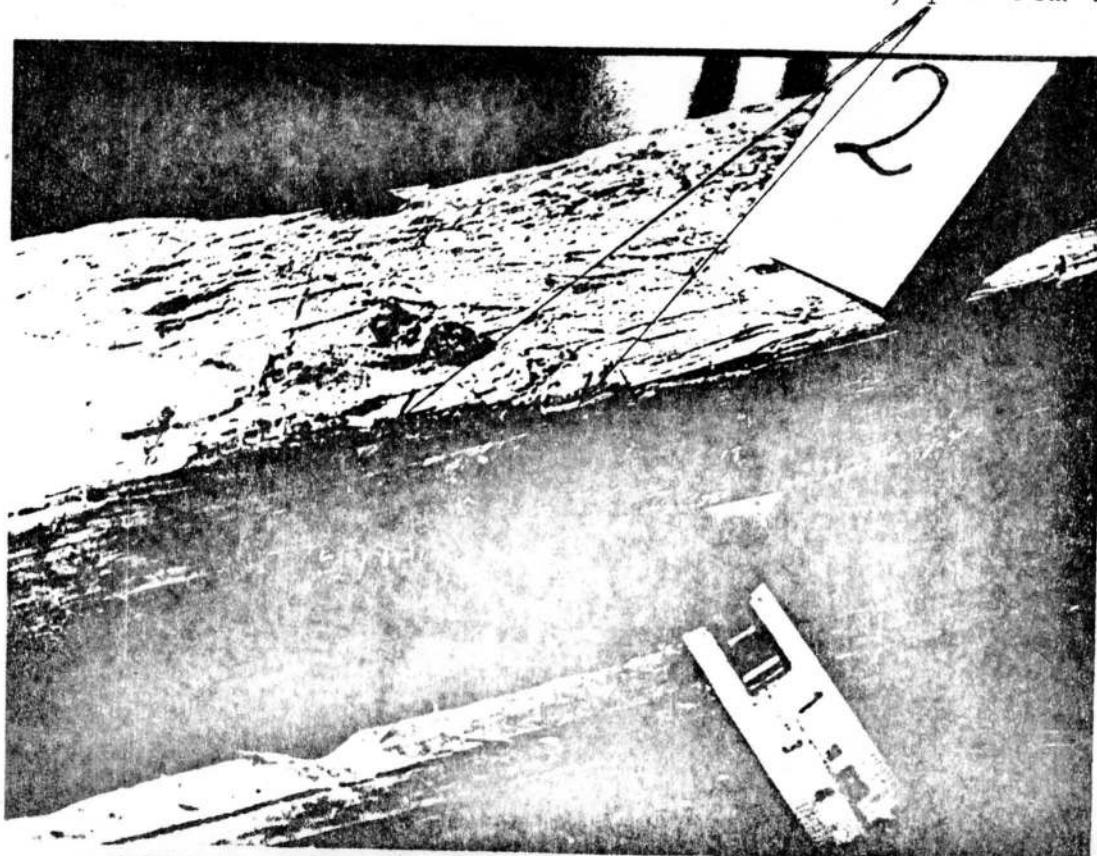
Séð inn í pvottahúsið, bekkur sem blóð fannst á, ásamt hári.

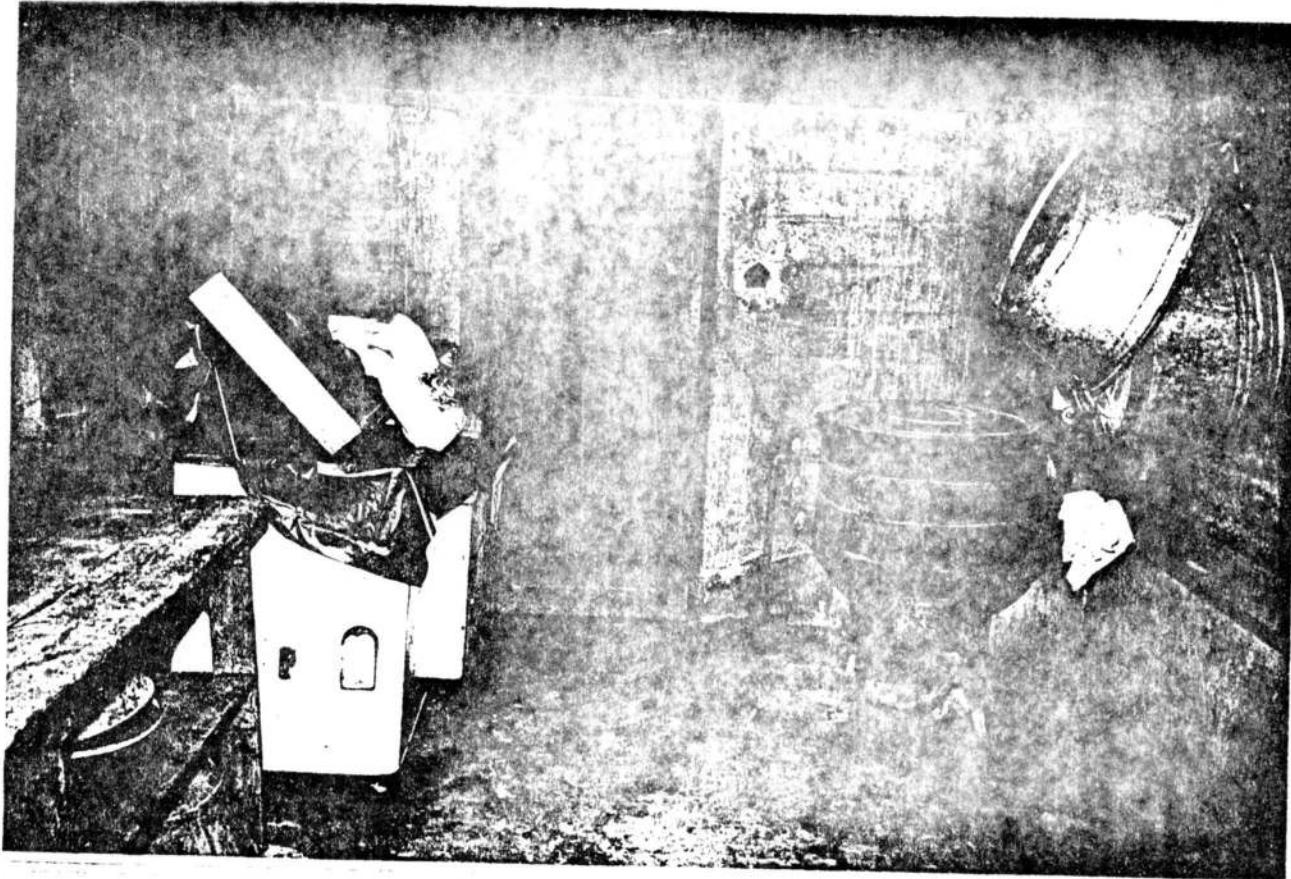
220

Nærmynd af beknum, parna fannst blöð.

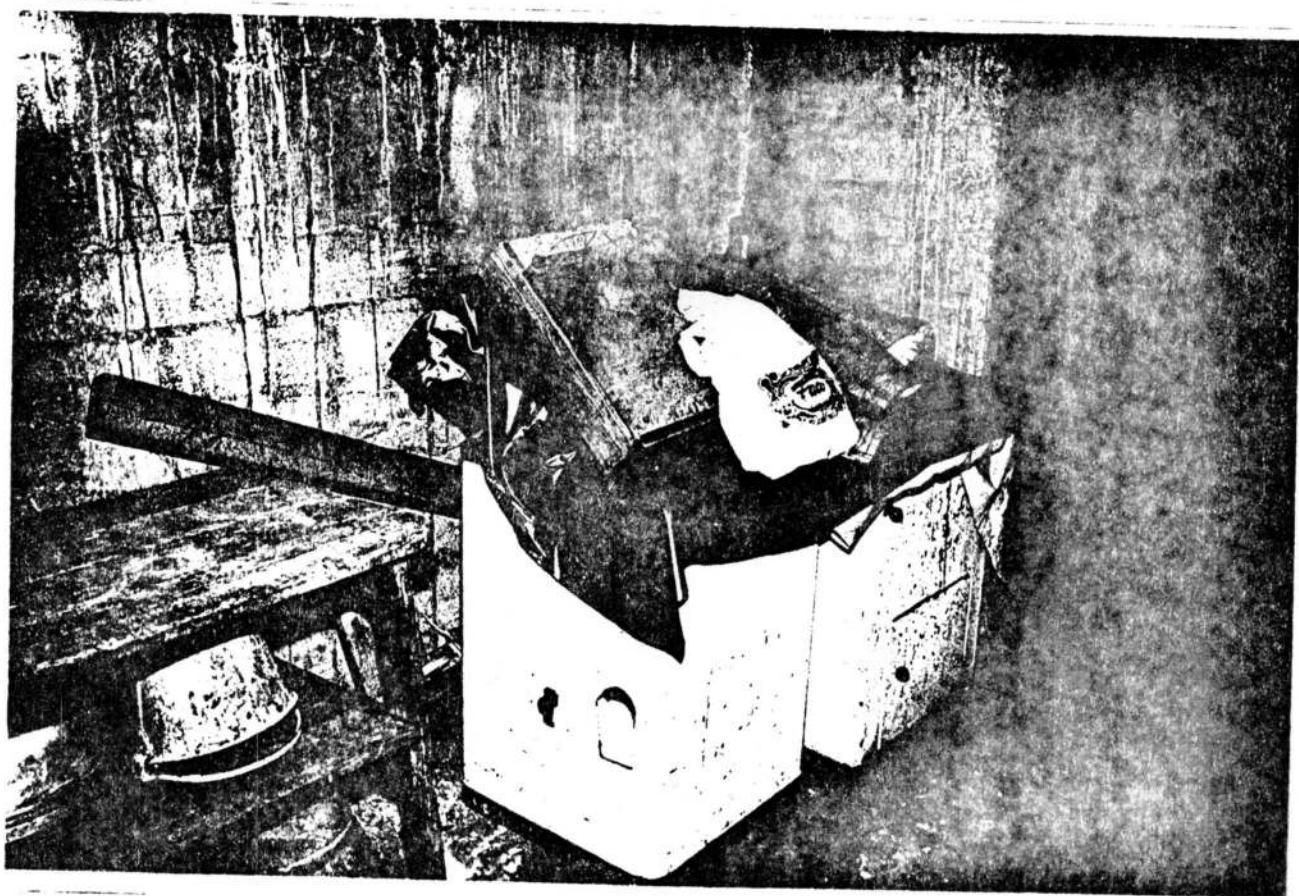
Nærmynd af innanverðum hluta rimils í bekk, þar sem blöð var.

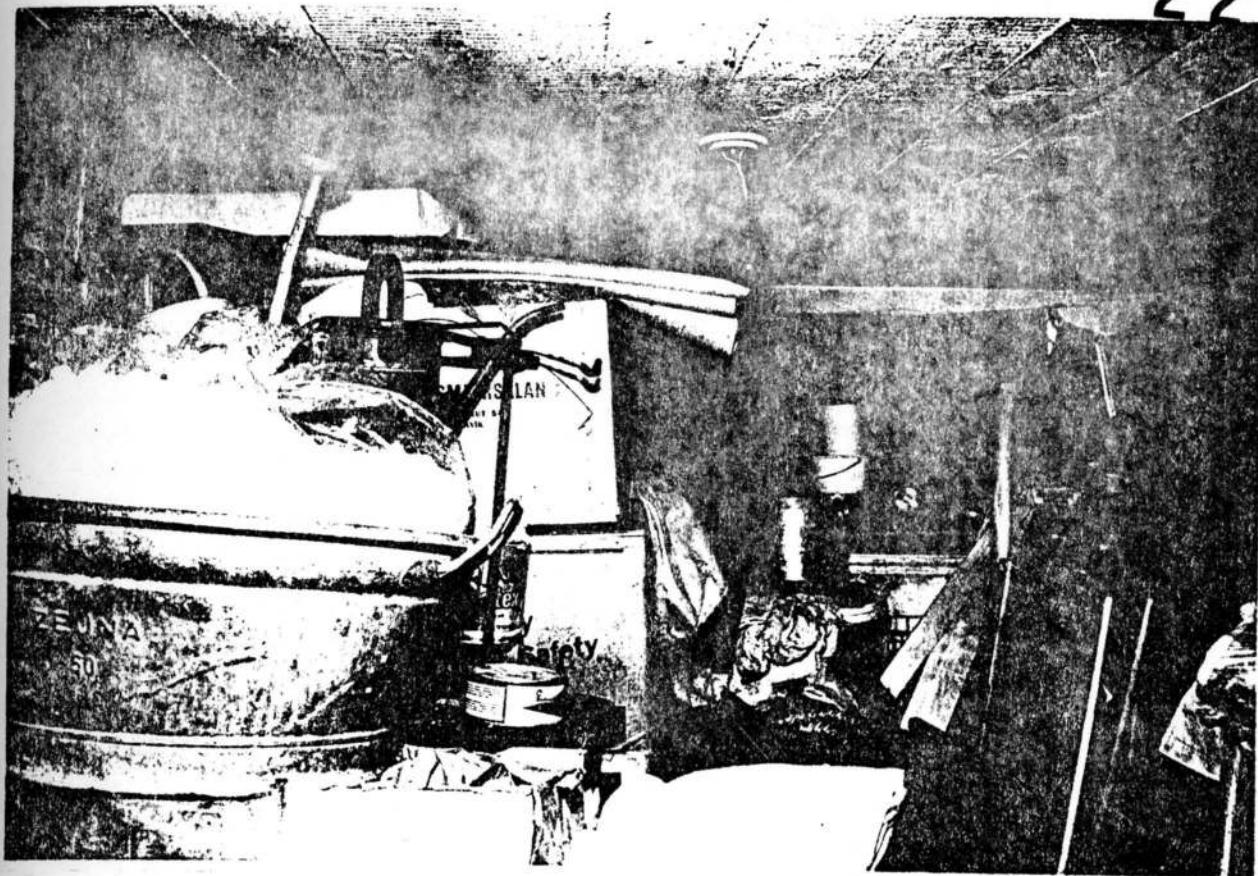

Úr þvottahúsi séð fram að gangadyrum.

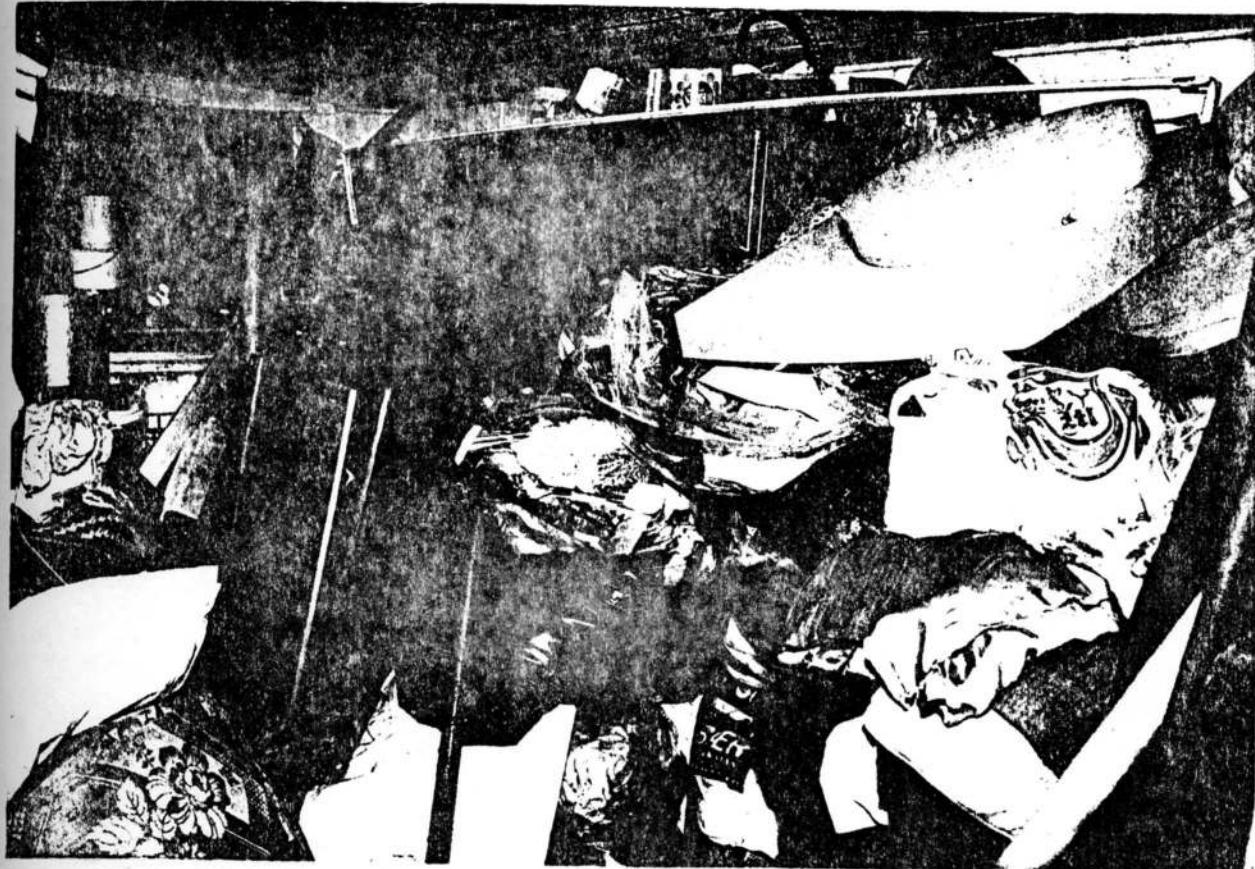
221

Úr þvottahúsi, þvottavélar í horni við gangahurð.

Úr geymslu ömmu Kristjáns Viðars Viðarssonar. Geymslan var svo full af margskonar munum að ekki var hægt að komast inn í hana til ljósmyndatöku og eru þessar ljósmyndir teknar frá dyrunum.

Reykjavík, 23.1.77.

223

1) A t h u g a s e m d

Með kærðu

Sævari Ciesielski
 Erlu Bolladóttur
 Kristjáni Viðari Viðarssyni
 Guðjóni Skarphéðinssyni
 Sigurði Óttari Hreinssyni

var í dag gerð tilraun til endursviðsetningar atburðanna í Dráttarbrautinni aðfaranótt 20.11.74.

Með því var reynt að:

- a) Rannsaka framburð varðandi afstöðu á vettvangi, til þess að geta metið gildi framburðarins yfirleitt
- b) til þess að ná frekara samræmi þar sem frásögnum ber ekki saman.

Hér kom aftur greinilega í ljós ósamræmi varðandi smáatriði í frásögnjum kærðu af atburðunum sem áttu sér stað fyrir 2 árum – einkum þó varðandi högg sem Geirfinni voru veitt.

Af þessum ástæðum voru eingöngu sviðsettar "staðarákvvarðanir" viðkomandi bifreiða og sakborninga.

Þar á meðal:

- a) Staða ljósbláu VW-bifreiðarinnar
- b) Staða Mercedes Benz sendiferðabifreiðarinnar
- c) Staða Geirfinns og sakborninganna
 - aa) Stig, strax eftir að stigið var út úr bílnum
 - bb) Stig, hálstak Kristján
 - cc) Stig, þegar G. var drepinn

Hætt var við ítarlega sviðsetningu, eins og t. d. þegar verknaðarmenn beittu fórnarlambið valdi með hnefahöggum eða barsmið með spýtu, þar sem slikt þótti ekki vera árangur. Því varð að ganga út frá fyrirliggjandi framburði hvað þetta atriði snertir.

- 2) Hjálagt eru ljósmyndir teikningar og stuttar athugasemdir gerðar á staðnum.
- 3) Leggist inn á málið "Undirbygging" (Styrking framburðar)

Schütz APr.a.D.(sign.)

Sviðsetning verknaðar1. Erla.

1. Hún lætur VW aka í þá stöðu að framendi snýr að sjó. skv. mælingu og mynd. Hún lýsir afstöðinni þvert á dráttarbrautina rétt við hana skv. ljósmynd. Hún segist hafa staðið hægra megin við VW bifreiðina

2. Hálstakið: Hún man ekkert um það.

3. Stig: Líkið lá á maganum skv. ljósmynd. Hún stóð ennþá kyrr við bílinn. Yfir líkinu stöðu S.G. og K. skv. ljósmynd. Hún veit ekkert um hyvning andlátið bar að.

2. Sævar

1. Sævar segir bifreiðina (VW) hafa staðið um 3 m vestar Afstaða S.G. og K. eins og á mynd.

2. Stig Hálstakið:

Verknaðarmenn stóðu eins og á ljósmyndinni. Kristján hélt með vinstri hendinni um háls Geirfinns. Skv. skeiðklukku hélt hann takinu í ca. 7 sekúndur. Því næst beygði hann hann niður og hélt hálstakinu áfram í boginni stellingu. Á því augnabliki gekk Sævar aftur að VW bifreiðinni, þar sem Erla beið. Þegar hann kom aftur á vettvang lá Geirfinnur á maganum skv. ljósmynd. Kristján kraup niður vinstra megin við hann og teygði höndina und frakkann (úlpuna?) til þess að þreifa á hjartanu. Hann sagði við Sævar: "Hann er dáinn" Sævar þreifaði á púlsinum en fann enga hreyfingu. Hann hélt einnig að Geirfinnur væri dáinn.

Hann breytir stöðu sendiferðabílsins um ca. 5 m til vesturs. Sævar álitur að Ottar hafi e.t.v. getað séð eitthvað.

A meðan hafði Erla farið burt á milli tveggja bygginga í Dráttarbrautinni.

Kristján:

1. Kriatján breytir staðsetningu bifreiðarinnar og færir hana nokkru sunnar þvert á venjulega akstursstefnu, skv. ljósmynd.

2. Stig: Hálstakið:

Hann tók við hálstakinu af Guðjóni. Hann greip um hálsinn aftanfrá, beygði Geirfinn við það aftur á bak og ýtti með hnénu á hné hans. Hann sýndi hálstakið og skv. skeiðklukku gaf hann upp tímann ca. 10 sek. Á meðan á hálstakinu stóð, sló Sævar með lurk í feturna.

3. Stig:

Líkið lá á vinstri hlið, höfuðið sneri til austurs. Hann kraup á kné og reyndi að finna hjartaslögin en fann enga hreyfingu. Hann leggur þó áherslu á að hann sé enginn fagmaður. Hann sagði við Sævar: "Eg held að hann sé dáinn". Síðan gekk hann að sendiferðabifreiðinni og talaði við Óttar eins og hann hefur borið áður. Sævar sagði honum, þegar hann kom til baka, að hann hafi þreifað á púlsinum og haldi að hann sé dáinn.

Staða sendiferðabifreiðarinnar:

Hann er ekki viss um að bíllinn hafi staðið þarna, hann hafi ekki getað séð hann í myrkrinu og heldur að Óttar hafi því ekki séð neitt.

4. Guðjón:

Kærði lætur VW bifreiðina aka til nokkurn veginn sama staðar og Erla. Sjá ljósmynd. Því næst lýsir hann því yfir að hann geti ekki lýst því hvernig átökin hafi byrjað og hvar einstakir aðilar hafi staðið. Það hafi verið mjög dimmt þessa nótt, og ef hann segi eitthvað núna geti það bara orðið einhver vitleysa. Aðspurður gengur hann lengra til morðurs að dráttarbrautinni sem liggur þversum og segir: "Hér á þessu svæði gæti það verið". Guðjón neitaði aftur að gefa upp nokkrar staðarákværðanir. Hann sagði "Eg verð að hugsa mig betur um, og ég held að það komi, það kemur áreiðanlega."

2. Stig. Hálstakið:

Aðspurður lýsir Guðjón því yfir að Kristján hafi tekið við hálstakinu af sér. Hann var beðinn að sýna það, en neitaði því. Þegar honum voru sýnd ýmis konar hálstök, svaraði hann því til að hann gæti ekkert munað.

3. Stig.

Hann getur ekki gefið neina staðarákvörðun, ekki heldur hvernig Geirfinnur hefur legið. Hann sjálfur hafi ekki kannað hvort hann væri látinna. Hann viti heldur ekki hver hafi gert það. Aðspurður hvort líkið hafi verið borið til fólksbifreiðarinnar eða hvort bifreiðinni hafi verið ekið að líkinu, svaraði hann að hann myndi það ekki.

Staða sendiferðabifreiðarinnar:

Bifreiðin standi á nokkurn veginn réttum stað, þó kunni hann ekki við rauðan "stuðara" sem sé nú á bílnum. Þar að auki sé númerið ekki rétt. Ef ökumaðurinn hefur setið í bílnum sé hugsanlegt að hann hafi ekki séð átökin.

Sigurður Óttar:

1. Stig:

Hann lætur sendiferðabifreiðina aka að þeirri stöðu sem sést á myndinni. Aðspurður segist hann vera alveg viss um að hafa ekki ekið bílnum neðar, einkum sé hann alveg viss um að hafa ekki ekið honum að bryggjunni. Kristján hafi komið að bílnum og sagt sér að hann skyldi bíða enn. En hann hafi ekki komið framan að honum heldur aftan að honum. Hann hafi aldrei farið úr bílnum allan tímann og mannamálið, sem hann hefur áður sagt frá, hafi hann heyrt vinstra megin fyrir aftan síg. Hann er alveg viss um að bifreið sem kom úr vesturátt hafi ekki ekið framhjá sér.

Kærða var sagt hvað aðrir hlutdeildarmenn höfðu sagt og einkum að þeir héldu því fram að bíllinn hefði staðið a.m.k. 30 m fyrir austan (sjá ljósmynd) Prátt fyrir það hélt Óttar við framburð sinn.

Aðspurður sagði hann að bifreiðin hefði áður hvorki verið með rauðan "stuðara" né rauðar rákir á hliðunum. Þær hefðu verið svartar og verið breytt þegar hún var seld.

I rauða húsinu:

Húsið er veiðarfærageymsla. Yfir gluggana eru negldar krossviðarplötur að utan. Að jarðhæð, fyrsta herbergi ti. hægri, fannst á gólfínu við hliðina á garðbekk, 50x30 cm, stór timburplata með stuttum fótum, sem virðist vera sæti. Undir fremri rönd sætisins liggja 5 sigarettustubbar. Engin spýja finnst.

I litlu herbergi hægra megin í afturenda hússins - þar sem Erla segist hafa haldið sig aðfaranótt 20. - finnst ekkert (sigarettustubbar, spýja) sem sannar framburð kærðu.

229

17-C

RANNSÓKNARLÖGREGLAN Í REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

LJÓSMYNDIR, teknar 23. janúar 1977 af "Rauða húsinu"
(Rauðu myllunni) við Duggötu í Keflavík, þar sem
Erla Bolladóttir leitaði athvarfs eftir átökin í
dráttarbrautinni, 19. nóvember 1974.

REYKJAVÍK 28. janúar 1977.

Hans Þórður

1 230

Rauða húsið.

Inngangur.

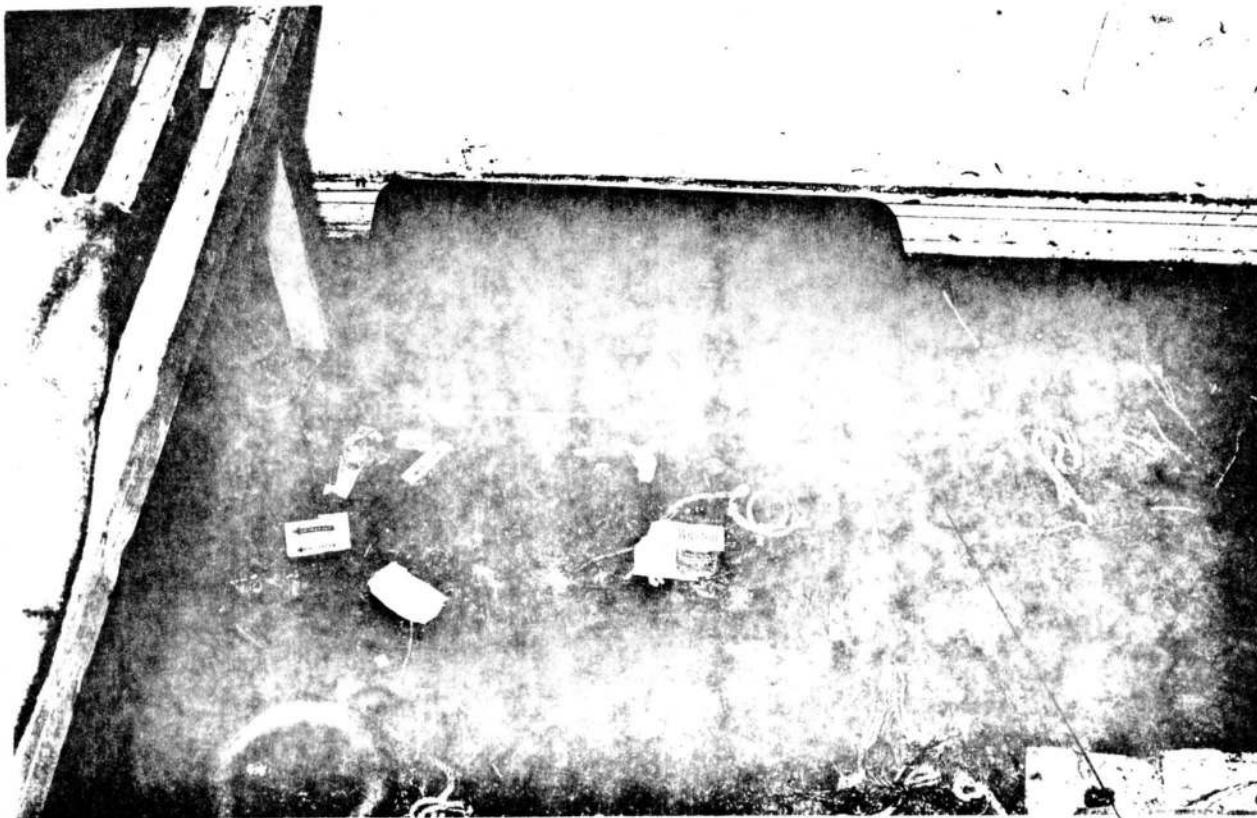
Dráttarbraut Keflavíkur.

Ljósmynd tekin í norður af Vesturbraut.

2

Í þessu herbergi segist Erla hafa haldið sig um nóttina.

A gólfí í fyrsta herbergi til hæri á jarðhæð hússins var borðplata á gólfinu og við hana og undir henni voru m.a. 5 vindlingastubbar, sjá einnig neðri mynd á þessari síðu.

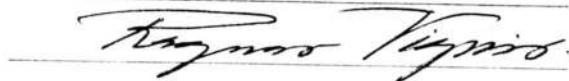
232

24-D

RANNSÓKNARLÖGREGLAN Í REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

LJÓSMYNDIR, teknar 9. janúar 1977 á Hvolsvelli
af Land Rover bifreiðinni L - 1096 sem Sævar Marinó
Ciesielski átti frá 14. 11. 1974 - 7. 7. 1975, þá
var bifreiðin með skrásetningarnúmerin R. 42679.

REYKJAVÍK 14. febr. 1977.

233

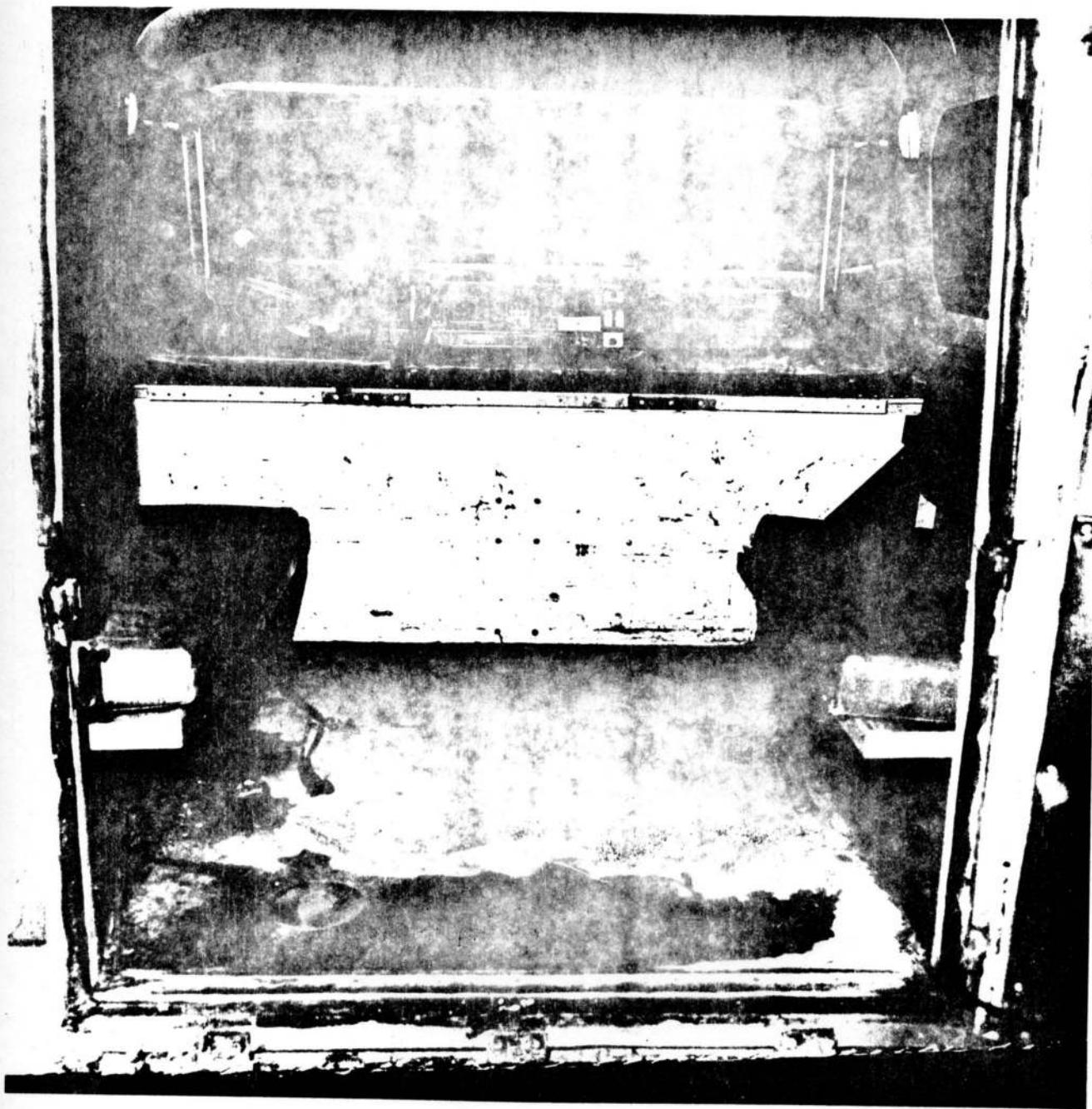

Hægri hlið

og

afturhluti bifreiðarinnar.

Séð inn í bifreiðina um afturdyr.

235
24-E

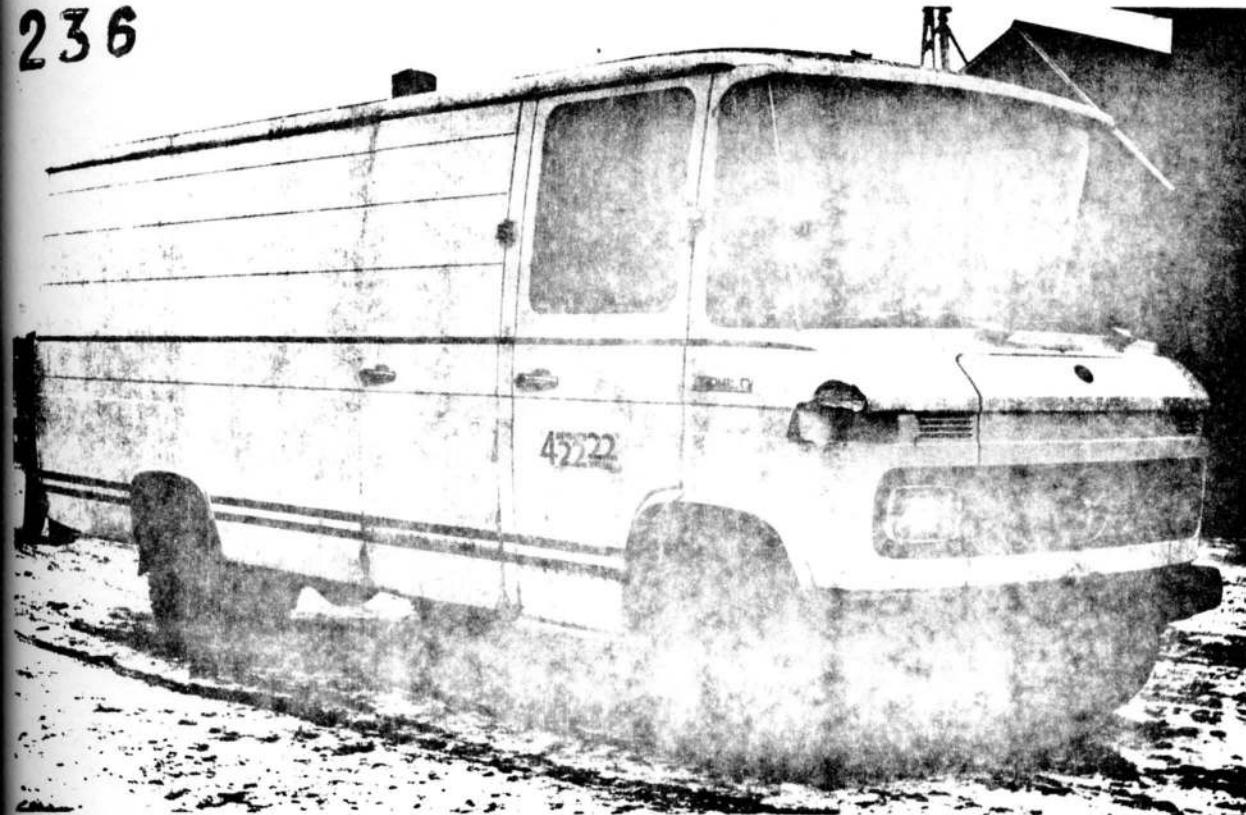
RANNSÓKNARLÖGREGLAN Í REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

LJÓSMYNDIR, teknar 8. og 23. janúar 1977 af M. BENZ
SENDIFERÐABIFREIÐINNI 1-840 sem Sigurður Óttar Hreinsson
ók til Keflavíkur og í dráttarbrautina 19. 11. 1974.
pá var bifreiðin með skrásetningarnúmerin R. 40045.

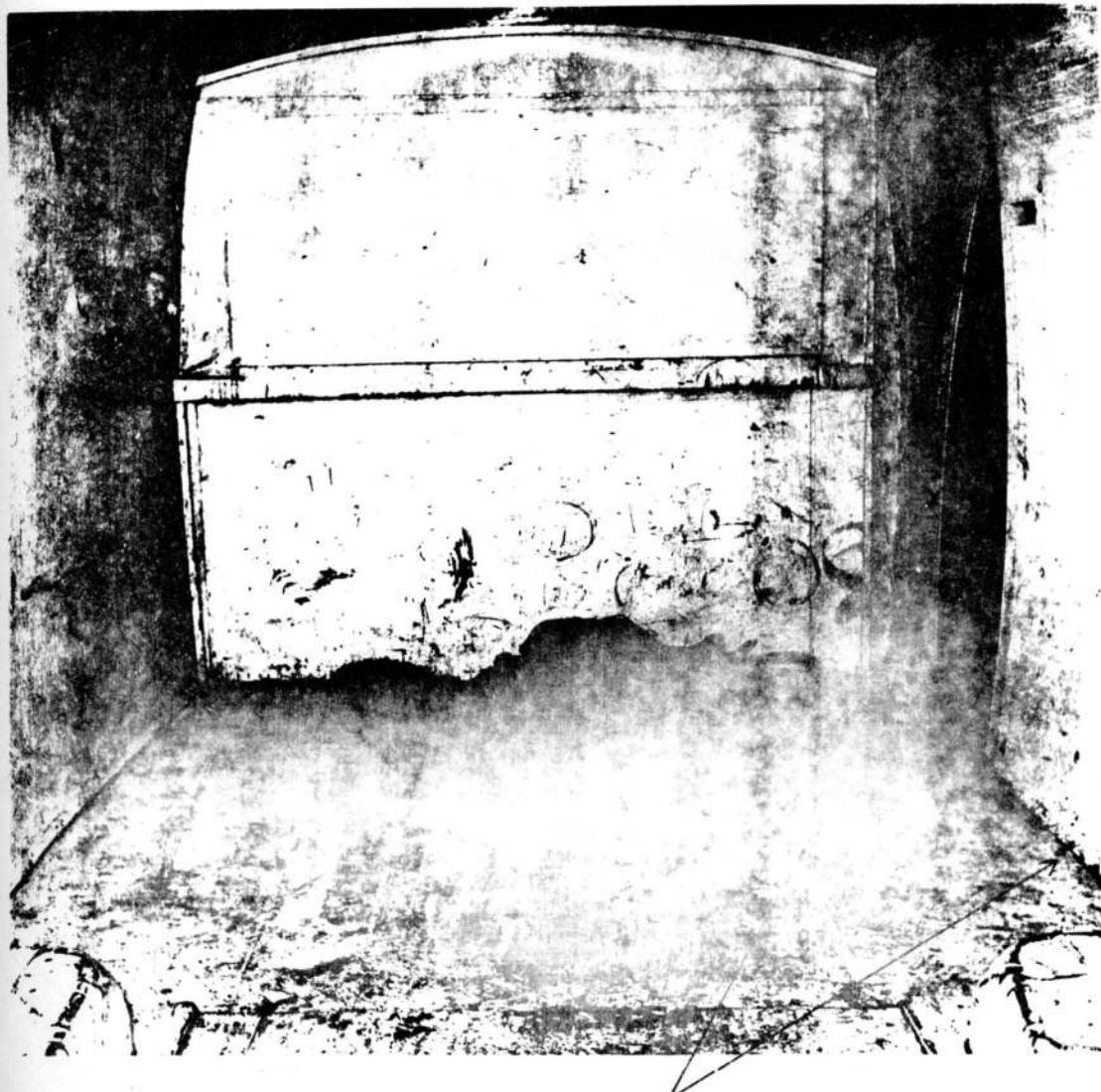
REYKJAVÍK 14. febr. 1977.

Stjórnun Tjörnus

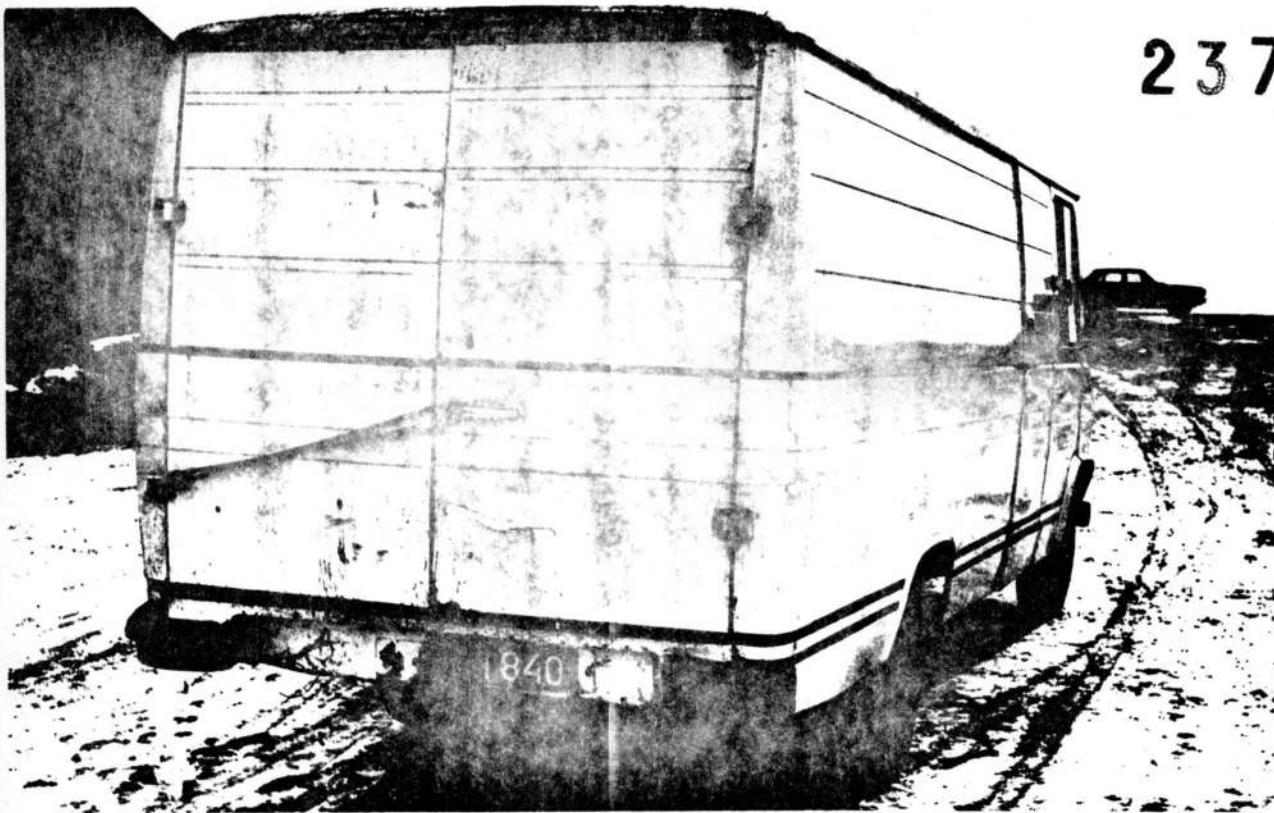
236

Hliðarhurð á farangurshúsi. Framendi bifreiðarinnar og h. hlið.

Séð fram eftir farangurgeymslu. Hliðarhurð h. megin bar sem uppskrap sýndi mesta blgóðsvörum.

Afturendi bifreiðarinnar.

Séð aftureftir farangursgeymslu bifreiðarinnar.

RANNSÓKNARLÖGREGLAN Í REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

23-F

LJÓSMYNDIR, teknar 23. janúar 1977 af vettvangi í Dráttarbraut-
inni í Keflavík, þar sem reynt var að sviðsetja atburðins, sem
þar gerðust 19. nóvember 1974. Frásögn Erlu Bolladóttur.

238

REYKJAVÍK 14. febr. 1977.

Torgerdur Þórssen

Þar sem númer sjást á myndunum, tákna þau eftirtalda menn.:

1. SÆVAR CIESIELSKI.
2. KRISTJÁN VIÐAR VIÐARSSON.
3. ERLA BOLLADÓTTIR.
4. GUÐJÓN SKARPHÉÐINSSON.
5. SIGURÐUR ÓTTAR HREINSSON.
6. GEIRFINNUR EINARSSON.

239

1. stig. Afstaðan eftir að stigið hafði verið út úr bifreiðinni.
Mynd tekin frá Dráttarbrautinni.

1. stig. Sendiferðabifreiðin. Afstaðan, mynd tekin að Dráttarbrautinni.

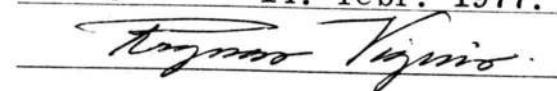
3. stig. Afstaðan eftir að Geirfinnur var fallinn.

RANNSÓKNARLÖGREGLAN I REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

23-G

LJÓSMYNDIR, teknar 23. janúar 1977 af vettvangi í Dráttarbrautinni í Keflavík, þar sem reynt var að sviðsetja atburðina, sem
þar gerðust 19. nóvember 1974. Frásögn Sævars M. Ciesielski.

REYKJAVÍK 14. febr. 1977.

243

244

þar sem númer sjást á myndunum, tákna þau eftirtalda menn.:

1. SÆVAR CIESIELSKI.
2. KRISTJÁN VIÐAR VIÐARSSON.
3. ERLA BOLLADÓTTIR.
4. GUÐJÓN SKARPHÉÐINSSON.
5. SIGURÐUR ÓTTAR HREINSSON.
6. GEIRFINNUR EINARSSON.

1. stig. Afstaðan eftir að stigið hafði verið út úr bifreiðinni.
Mynd tekin frá Dráttarbrautinni.

2. stig. Afstaða mannanna er Kristján hafði tekið hálstak á Geirfinni.

3. stig. Sendiferðabifreiðin. Afstaðan eftir að Geirfinnur var fallinn.
Sævar farinn að bifreiðinni til Erlu.

RANNSÓKNARLÖGREGLAN Í REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

23-H

LJÓSMYNDIR, teknaðar 23. janúar 1977 af vettvangi í Dráttarbraut-
inni í Keflavík, þar sem reynt var að sviðsetja atburðina, sem
þar gerðust 19. nóvember 1974. Frásögn Kristjáns V. Viðarssonar.

248

REYKJAVÍK 28.1.77
Kristján Viðarsson

249

Þar sem númer sjást á myndunum, tákna þau eftirtalda menn.:

1. SÆVAR CIESIELSKI.
2. KRISTJÁN VIÐAR VIÐARSSON.
3. ERLA BOLLADÓTTIR.
4. GUÐJÓN SKARPHÉÐINSSON.
5. SIGURÐUR ÓTTAR HREINSSON.
6. GEIRFINNUR EINARSSON.

l. stig. Afstaðan eftir að stigið hafði verið út úr bifreiðinni.
Mynd tekin frá Dráttarbrautinni.

1. stig. Sendifeiðabifreiðin. Afstaðan, mynd tekin að Dráttarbrautinni.

2. stig.

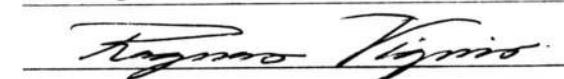
Hálstakið. Kristján
Viðar sýnir hér hvernig
hann hélt Geirfinni.

3. stig. Afstaðan eftir að Geirfinnur var fallinn. Mynd tekin að Dráttarbrautinni.

LJÓSMYNDIR, teknar 23. janúar 1977 af vettvangi í Dráttarbraut-
inni í Keflavík, þar sem reynt var að sviðsetja atburðina, sem
þar gerðust 19. nóvember 1974. Frásögn Guðjóns Skarphéðinssonar.

REYKJAVÍK 14. febr. 1977

254

Þar sem númer sjást á myndunum, tákna þau eftirtalda menn.:

1. SÆVAR CIESIELSKI.
2. KRISTJÁN VIÐAR VIÐARSSON.
3. ERLA BOLLADÓTTIR.
4. GUÐJÓN SKARPHÉÐINSSON.
5. SIGURÐUR ÓTTAR HREINSSON.
6. GEIRFINNUR EINARSSON.

255

1. stig. Mynd tekin frá Dráttarbrautinni.

1. stig. Sendiferðabifreiðin. Mynd tekin að Dráttarbrautinni.

RANNSÓKNARLÖGREGLAN í REYKJAVÍK
TÆKNIDEILD

23-J

LJÓSMYNDIR, teknar 23. janúar 1977 af vettvangi í Dráttarbraut-
inni í Keflavík, þar sem reynt var að sviðsetja atburðina, sem þar
gerðust 19. nóvember 1974. Frásögn Sigurðar Óttars Hreinssonar.

REYKJAVÍK 14. febr. 1977.

Týrni Týrni

258

1. stig. Afstaða sendiferðabifreiðarinnar. Mynd tekin frá Dráttarbrautinni.

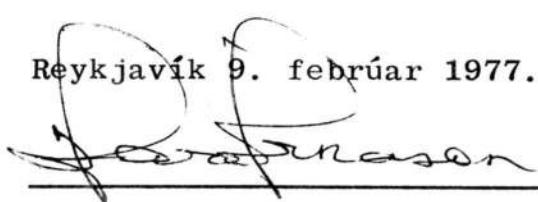
1. stig. Afstaða sendiferðabifreiðarinnar. Mynd tekin að Dráttarbrautinni.

261
23-K

R A N N S Ó K N A R N E F N D I N R E Y K J A V Í K .

Teikningar af afstöðum, samkvæmt framburðum kærðu, er
atburðurinn 19. nóv. 1974, var sviðsettur í Dráttar-
brautinni í Keflavík, þ. 23. jan. 1977.

Reykjavík 9. febrúar 1977.

Númer á teikningunum eiga við:

262

Nr. 1 Sævar Ciesielski

Nr. 2 Kristján Viðar Viðarsson

Nr. 3 Erla Bolladóttir

Nr. 4 Guðjón Skarphéðinsson

Nr. 5 Sigurður Óttar Hreinsson

Nr. 6 Geirfinnur Einarsson

RANNSÓKNARNEFNDIN
REYKJAVÍK

Reykjavík, 23.1.77.

1) A t h u g a s e m d

Með kærðu

Sævari Ciesielski
Erlu Bolladóttur
Kristjáni Viðari Viðarssyni
Guðjóni Skarphéðinssyni
Sigurði Óttari Hreinssyni

var í dag gerð tilraun til endursviðsetningar atburðanna í Dráttarbrautinni aðfaranótt 20.11.74.

Með því var reynt að:

- a) Rannsaka framburð varðandi afstöðu á vettvangi, til þess að geta metið gildi framburðarins yfirlæitt
- b) til þess að ná frekara samræmi þar sem frásögnum ber ekki saman.

Hér kom aftur greinilega í ljós ósamræmi varðandi smáatriði í frásögnjum kærðu af atburðunum sem áttu sér stað fyrir 2 árum ± einkum þó varðandi högg sem Geirfinni voru veitt.

Af þessum ástæðum voru eingöngu sviðseitar "staðarákvarðanir" viðkomandi bifreiða og sakborninga.

Þar á meðal:

- a) Staða ljósbláu VW-bifreiðarinnar
- b) Staða Mercedes Benz sendiferðabifreiðarinnar
- c) Staða Geirfinns og sakborninganna
 - aa) Stig, strax eftir að stigið var út úr bílnum
 - bb) Stig, hálstak Kristján
 - cc) Stig, þegar G. var drepinn

Hætt var við ítarlega sviðsetningu, eins og t. d. þegar verknaðarmenn beittu fórnarlambið valdi með hnefahögum eða barsmið með spýtu, þar sem slikt þótti ekki vera árangur. Því varð að ganga út frá fyrirriggjandi framburði hvað þetta atriði snertir.

- 2) Hjálagt eru ljósmyndir teikningar og stuttar athugasemdir gerðar á staðnum.
- 3) Leggist inn á málið "Undirbygging" (Styrking framburðar)

Schütz APr.a.D.(sign.)

Sviðsetning verknaðar1. Erla.

1. Hún lætur VW aka í þá stöðu að framendi snýr að sjó. skv. mælingu og mynd. Hún lýsir afstöðinni þvert á dráttarbrautina rétt við hana skv. ljósmynd. Hún segist hafa staðið hægra megin við VW bifreiðina
2. Hálstakið: Hún man ekkert um það.
3. Stig: Líkið lá á maganum skv. ljósmynd. Hún stóð ennþá kyrr við bílinn. Yfir líkinu stöðu S.G. og K. skv. ljósmynd. Hún veit ekkert um hvernig andlátið bar að.

2. Sævar

1. Sævar segir bifreiðina (VW) hafa staðið um 3 m vestar Afstaða S.G. og K. eins og á mynd.
2. Stig Hálstakið:
Verknaðarmenn stóðu eins og á ljósmyndinni. Kristján hélt með vinstri hendinni um háls Geirfinns. Skv. skeiðklukku hélt hann takinu í ca. 7 sekúndur. Því næst beygði hann hann niður og hélt hálstakinu áfram í boginni stellingu. Á því augnabliki gekk Sævar aftur að VW bifreiðinni, þar sem Erla beið. Þegar hann kom aftur á vettvang lá Geirfinnur á maganum skv. ljósmynd. Kristján kraup niður vinstra megin við hann og teygði höndina und frakkann (úlpuna?) til þess að þreifa á hjartanu. Hann sagði við Sævar: "Hann er dáinn" Sævar þreifaði á púlsinum en fann enga hreyfingu. Hann hélt einnig að Geirfinnur væri dáinn.

Hann breytir stöðu sendiferðabílsins um ca. 5 m til vesturs. Sævar álífur að Öttar hafi e.t.v. getað séð eitthvað.

Á meðan hafði Erla farið burt á milli tveggja bygginga í Dráttarbrautinni.

Kristján:

1. Kriatján breytir staðsetningu bifreiðarinnar og færir hana nokkru sunnar þvert á venjulega akstursstefnu, skv. ljósmynd.

2. Stig: Hálstakið:

Hann tók við hálstakinu af Guðjóni. Hann greip um hálsinn aftanfrá, beygði Geirfinn við það aftur á bak og ýtti með hnénu á hné hans. Hann sýndi hálstakið og skv. skeiðklukku gaf hann upp tímann ca. 10 sek. Á meðan á hálstakinu stóð, sló Sævar með lurk í fæturna.

3. Stig:

Líkið lá á vinstri hlið, höfuðið sneri til austurs. Hann kraup á kné og reyndi að finna hjartaslögin en fann enga hreyfingu. Hann leggur þó áherslu á að hann sé enginn fagmaður. Hann sagði við Sævar: "Ég held að hann sé dáinn". Síðan gekk hann að sendiferðabifreiðinni og talaði við Óttar eins og hann hefur borið áður. Sævar sagði honum, þegar hann kom til baka, að hann hafi þreifað á púlsinum og haldi að hann sé dáinn.

Staða sendiferðabifreiðarinnar:

Hann er ekki viss um að bíllinn hafi staðið þarna, hann hafi ekki getað séð hann í myrkrinu og heldur að Óttar hafi því ekki séð neitt.

4. Guðjón:

Kærði lætur VW bifreiðina aka til nokkurn veginn sama staðar og Erla. Sjá ljósmýnd. Því næst lýsir hann því yfir að hann geti ekki lýst því hvernig átökin hafi byrjað og hvar einstakir aðilar hafi staðið. Það hafi verið mjög dimmt þessa nótt, og ef hann segi eitthvað núna geti það bara orðið einhver vitleysa. Aðspurður gengur hann lengra til norðurs að dráttarbrautinni sem liggur þversum og segir: "Hér á þessu svæði gæti það verið!". Guðjón neitaði aftur að gefa upp nokkrar staðarákvvarðanir. Hann sagði "Eg verð að hugsa mig betur um, og ég held að það komi, það kemur áreiðanlega."

2. Stig. Hálstakið:

Aðspurður lýsir Guðjón því yfir að Kristján hafi tekið við hálstakinu af sér. Hann var beðinn að sýna það, en neitaði því. Þegar honum voru sýnd ýmis konar hálstök, svaraði hann því til að hann gæti ekkert munað.

3. Stig.

Hann getur ekki gefið neina staðarákvörðun, ekki heldur hvernig Geirfinnur hefur legið. Hann sjálfur hafi ekki kannað hvort hann væri látinna. Hann yiti heldur ekki hver hafi gert það. Aðspurður hvort líkið hafi verið borið til fólksbifreiðarinnar eða hvort bifreiðinni hafi verið ekið að líkinu, svaraði hann að hann myndi það ekki.

Staða sendíferðabifreiðarinnar:

Bifreiðin standi á nokkurn veginn réttum stað, þó kunni hann ekki við rauðan "stuðara" sem sé nú á bílnum. Þar að auki sé númerið ekki rétt. Ef ökumaðurinn hefur setið í bílnum sé hugsanlegt að hann hafi ekki séð átökin.

Sigurður Óttar:

1. Stig:

Hann lætur sendiferðabifreiðina aka að þeirri stöðu sem sest á myndinni. Aðspurður segist hann vera alveg viss um að hafa ekki ekið bílnum neðar, einkum sé hann alveg viss um að hafa ekki ekið honum að bryggjunni. Kristján hafi komið að bílnum og sagt sér að hann skyldi bíða enn. En hann hafi ekki komið framan að honum heldur aftan að honum. Hann hafi aldrei farið úr bílnum allan tímann og mannamálið, sem hann hefur áður sagt frá, hafi hann heyrt vinstra megin fyrir aftan sig. Hann er alveg viss um að bifreið sem kom úr vesturátt hafi ekki ekið framhjá sér.

Kærða var sagt hvað aðrir hlutdeildarmenn höfðu sagt og einkum að þeir héldu því fram að bíllinn hefði staðið a.m.k. 30 m fyrir austan (sjá ljósmynd) Prátt fyrir það hélt Óttar við framburð sinn.

Aðspurður sagði hann að bifreiðin hefði áður hvorki verið með rauðan "stuðara" né rauðar rákir á hliðunum. Þær hefðu verið svartar og verið breytt þegar hún var seld.

Í rauða húsinu:

Húsið er veiðarfärageymsla. Yfir gluggana eru negldar krossviðarplötur að utan. Á jarðhæð, fyrsta herbergi ti. hægri, fannst á gólfínu við hliðina á garðbekk, 50x30 cm, stór timburplata með stuttum fótum, sem virðist vera sæti. Undir fremri rönd sætisins liggja 5 sígarettustubbar. Engin spýja finnst.

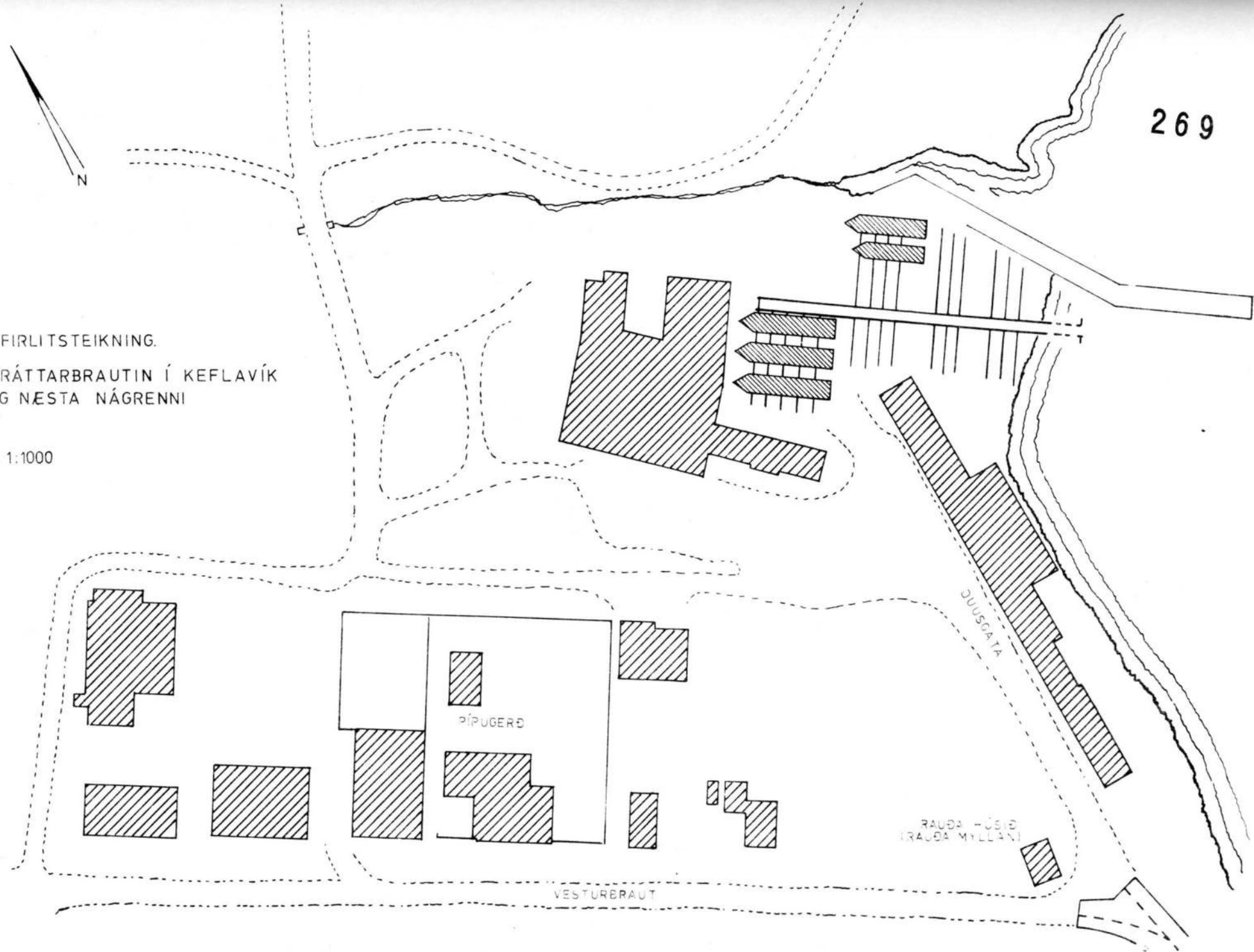
Í litlu herbergi hægra megin í afturenda hússins - þar sem Erla segist hafa haldið sig aðfaranótt 20. - finnst ekkert (sígarettustubbar, spýja) sem sannar framburð kærðu.

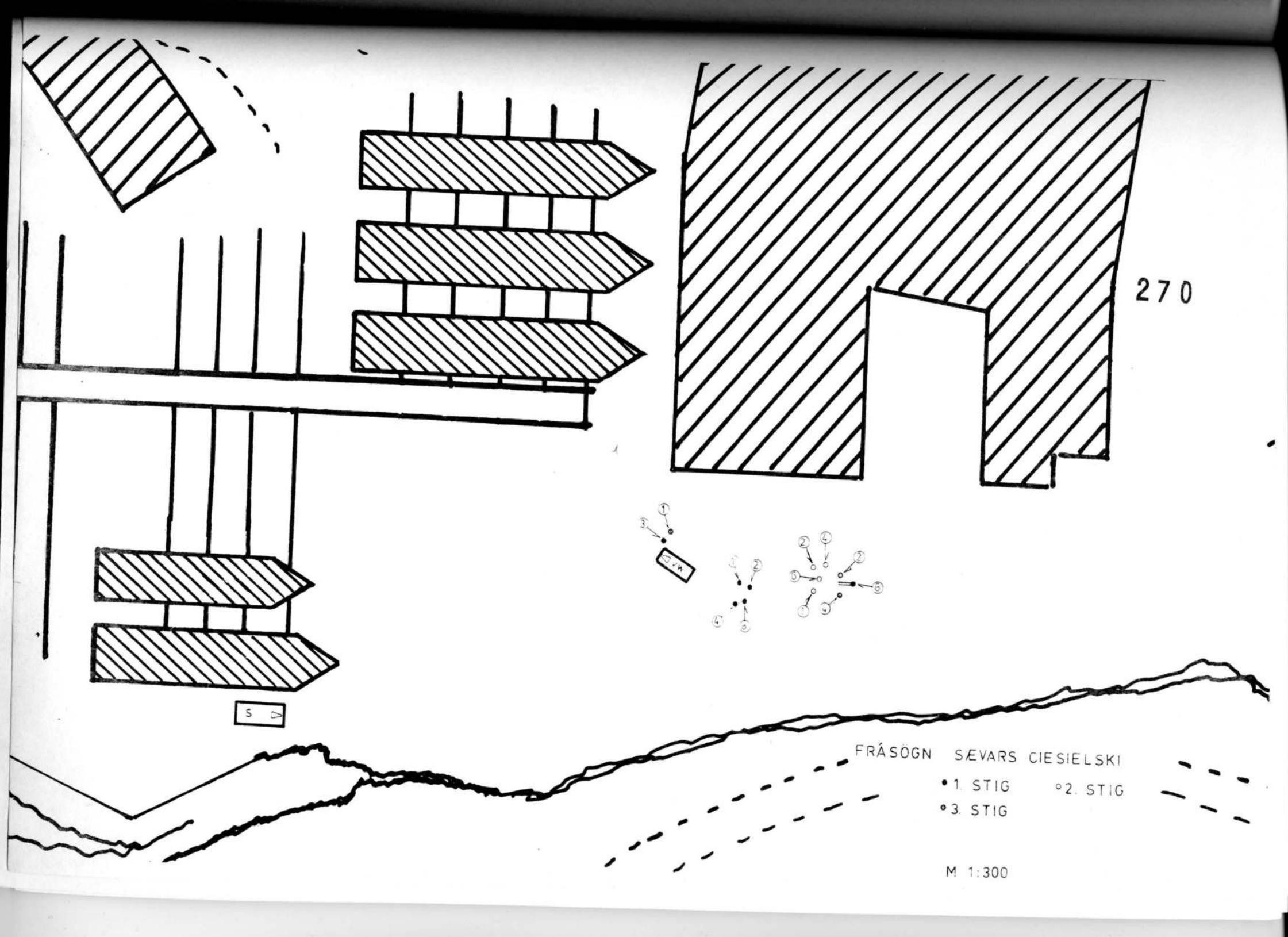
269

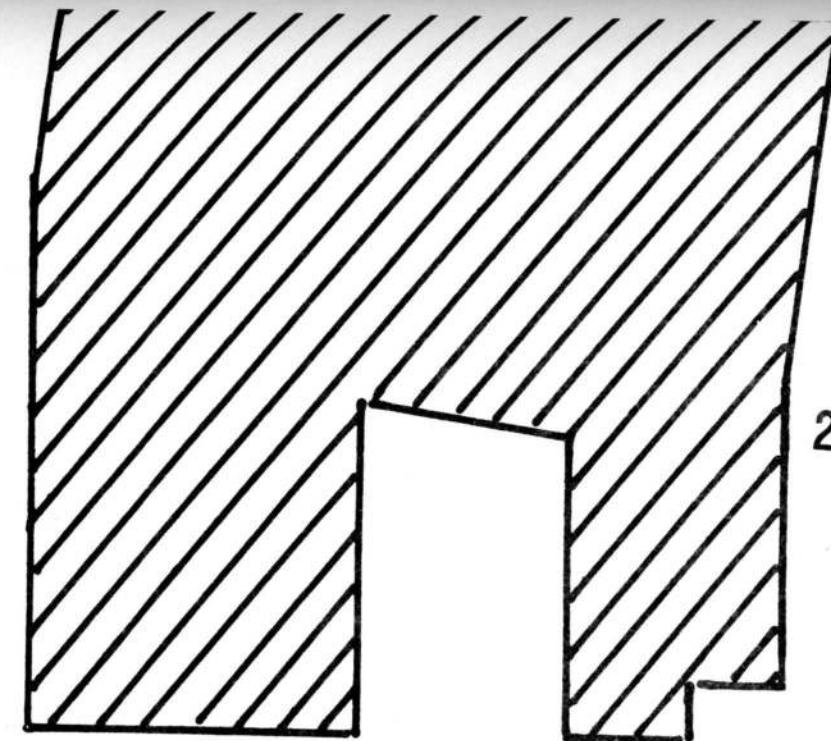
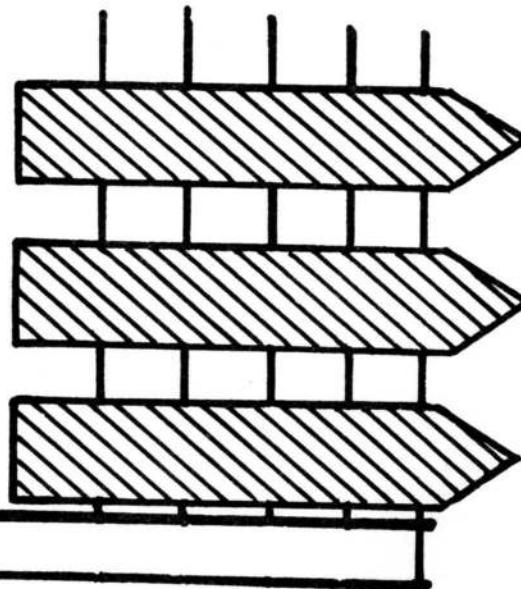
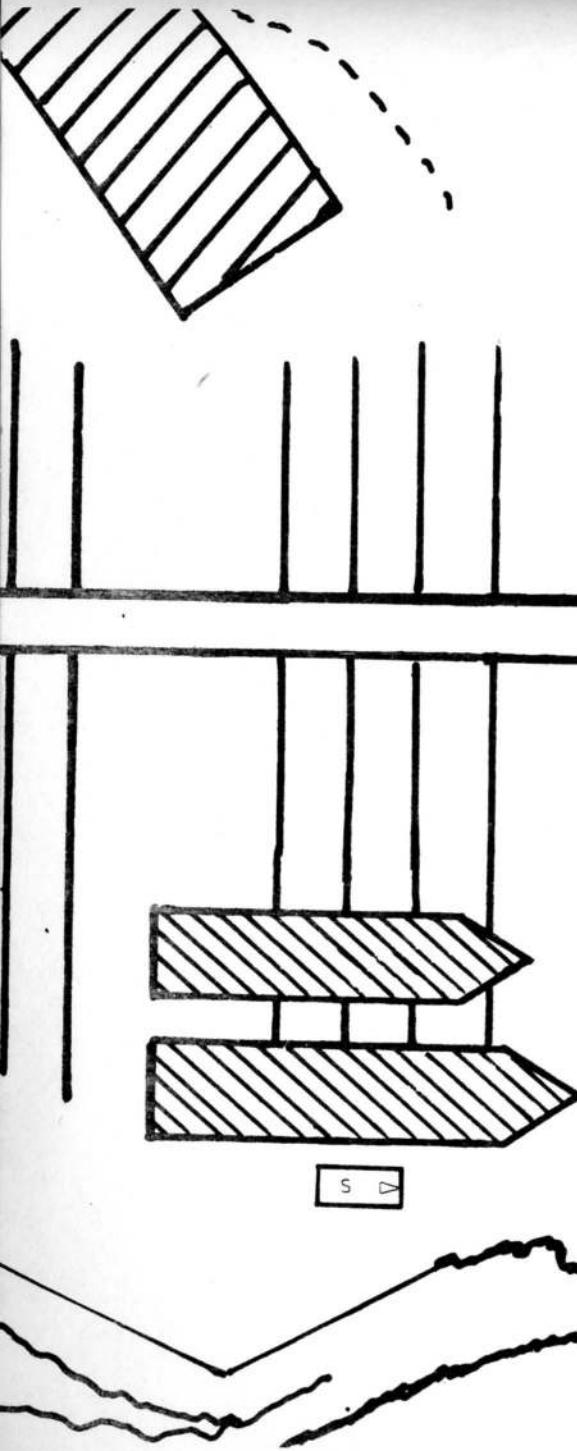
YFIRLITSTEIKNING.

DRÁTTARBRAUTIN Í KEFLAVÍK
OG NESTA NÁGRENNI

M 1:1000

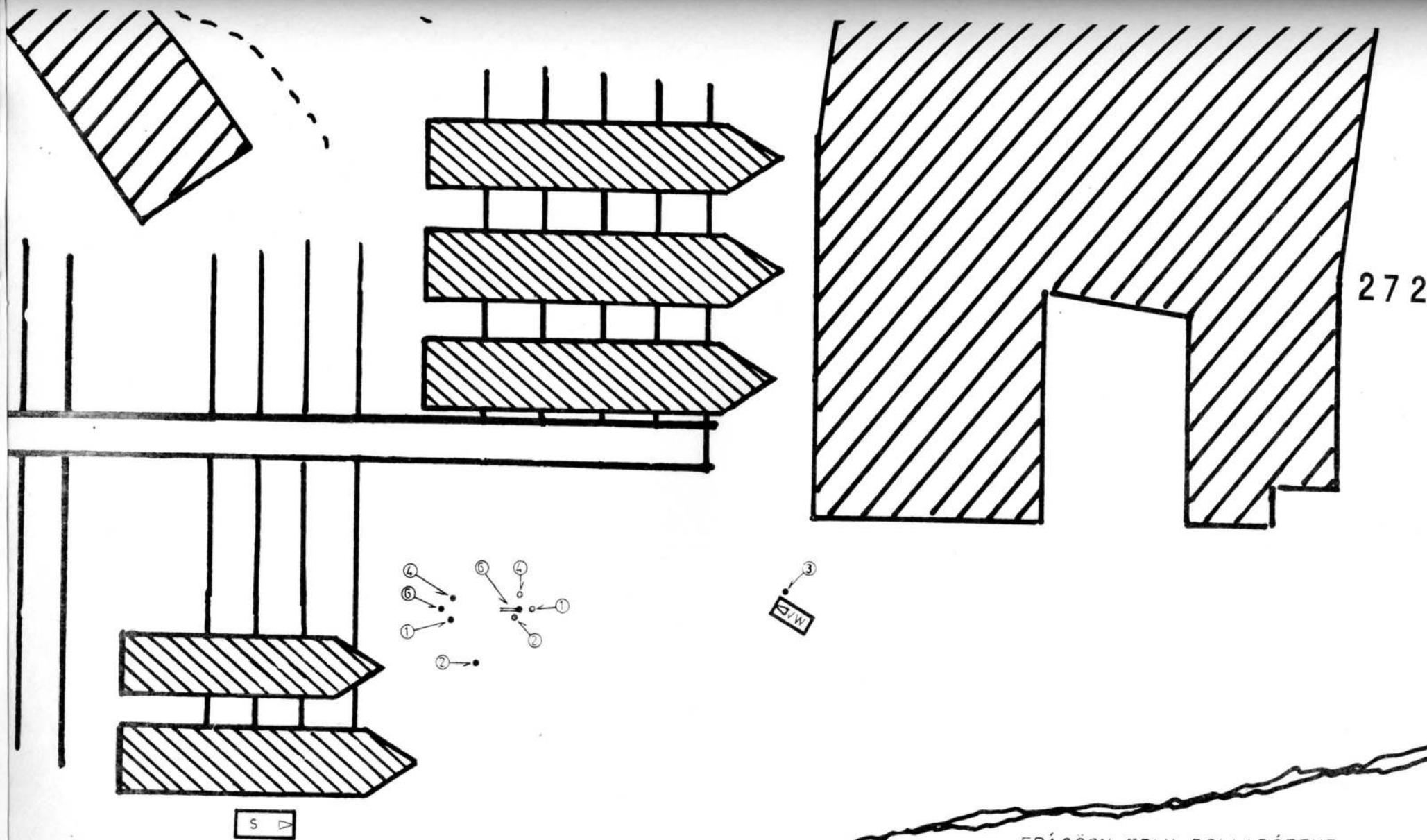

FRÁSÖGN KRISTJÁNS VIÐARS
VIÐARSSONAR

- 1. STIG ◦ 2. STIG
- 3. STIG

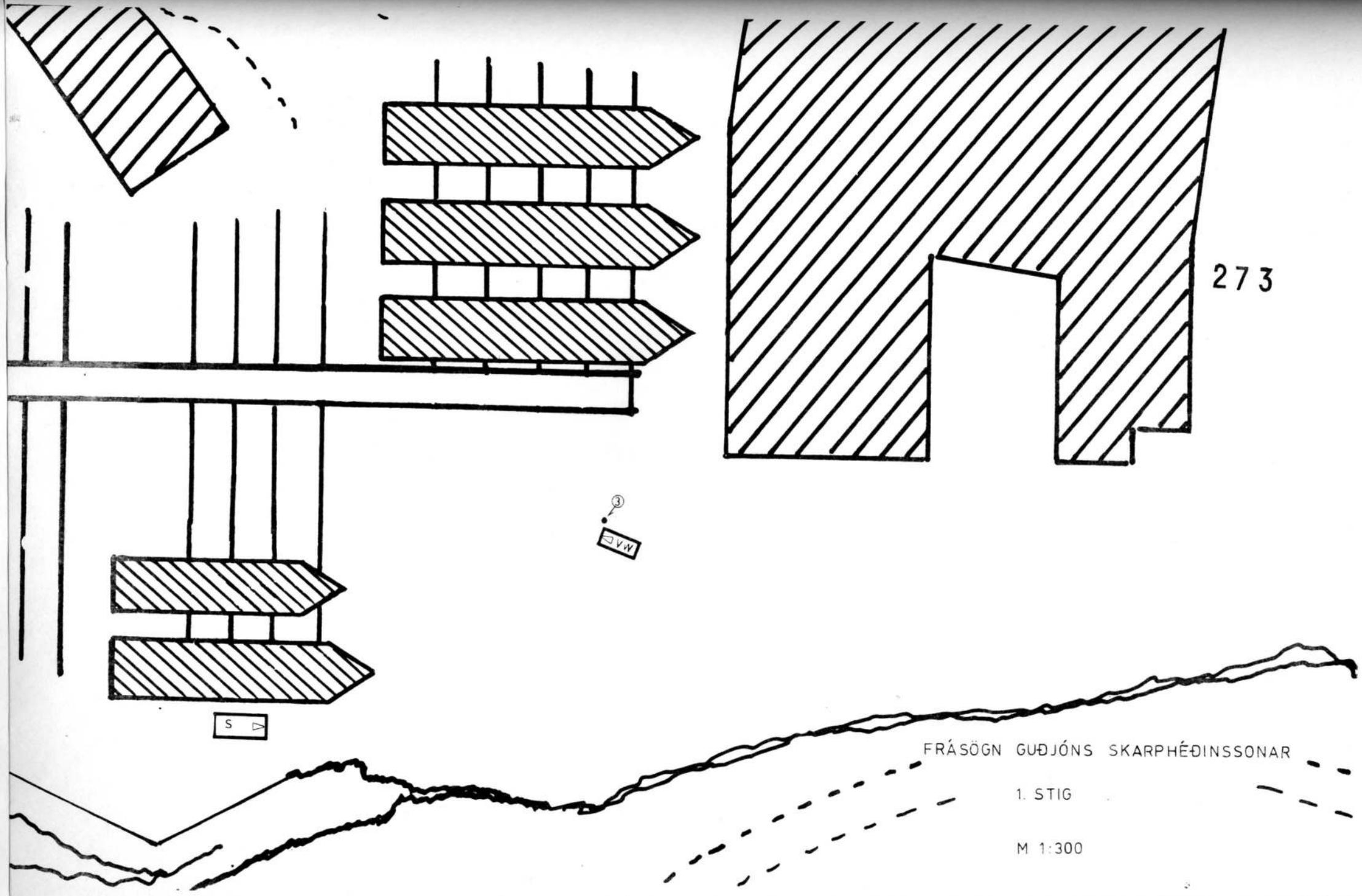
M 1:300

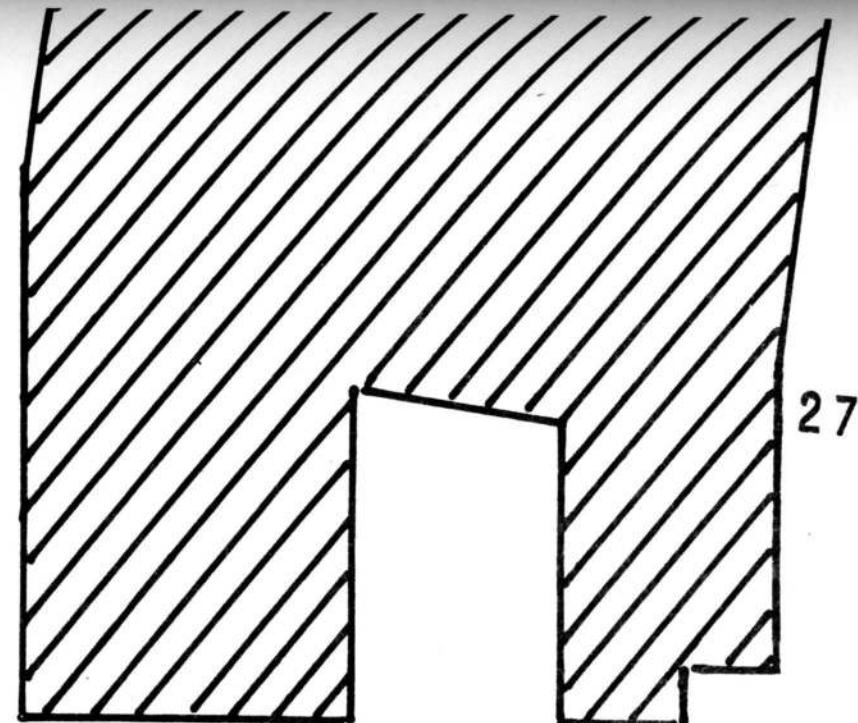
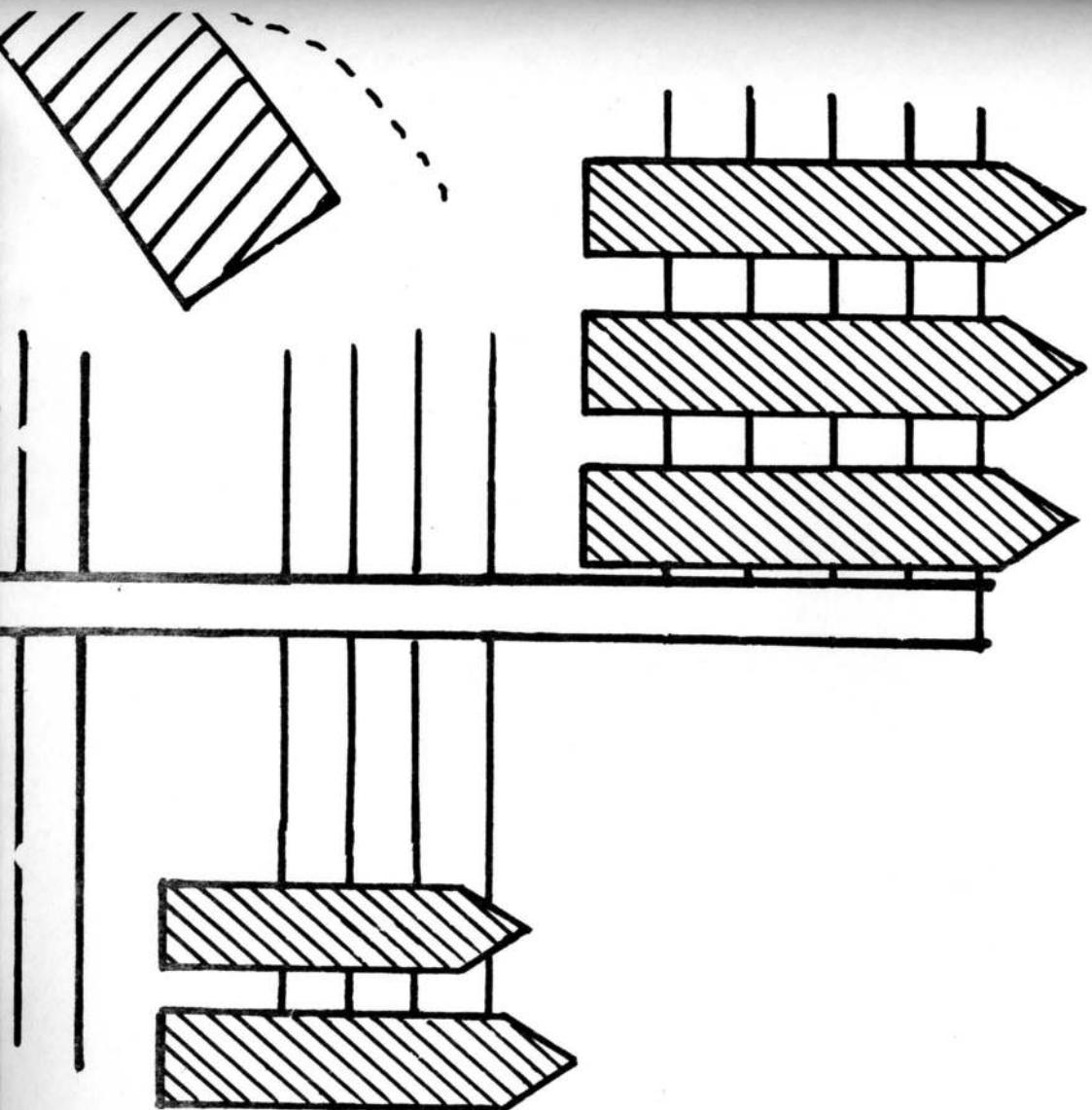

FRÁSÖGN ERLU BOLLADÓTTUR

• 1. STIG • 3. STIG

M 1:300

S ▷

FRÁSÖGN SIGURÐAR ÓTTARS
HREINSSONAR

1. STIG

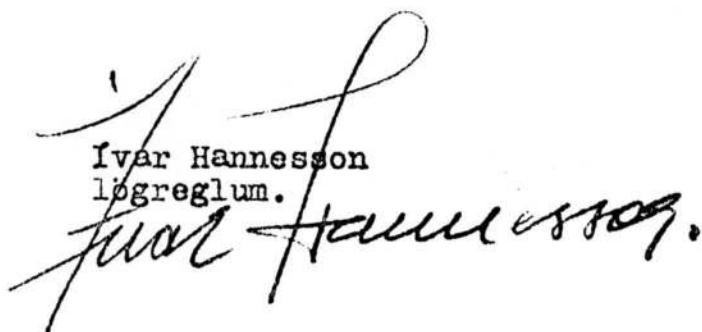
M 1:300

8.2.1977. Þegar sviðsetning fór fram í Dráttarbrautinni í Keflavík, sunnudaginn, 23.1.1977, sá Guðjón Skarphéðinsson gæslufangi, sendibílinn og hafði þá strax orð á því, að hann bekkti þar aftur sendibílinn, sem hefði verið í Dráttarbrautinni í Keflavík, þann 19.nóv.1974 og hafði jafnframt orð á því, að nú væri stuðari bifreiðarinnar rauður og rauðar rendur væru á hliðum bifreiðarinnar, en þær rendur hefðu ekki verið á bifreiðinni þann 19.nóv.1974 og þá hefði stuðarinn verið svartur. Einnig sagðist hann muna, að þá hefði verið á bifreiðinni R-númer.

Þetta staðfesti Guðjón síðan í skýrslu, dags. 25.1.1977 og fylgir sá framburður hans hér með.

Eg hefi talað við Jón Þorvald Waltersson, f. 10.12.1953, nafn nr. 5198-4943, tilh. Hjarðarhaga 17, Reykjavík.

Jón staðfesti, að er bifreiðin hafi verið í hans eigu, hefðu stuðarar verið svartir og engar rendur hefðu verið málaðar á hliðar bifreiðarinnar og bifreiðina hefði hann ekki selt fyrr en í maí-mánuði 1975, en skrásetningarmerkí hennar hefði verið allan tímann R-40045, tegund, Mercedes-Benz, smíðaár 1971 og litur ljósgulur.

Ivar Hannesson
löggreglum.
Ivar Hannesson.

Úr skýrslu Guðjóns Skarphéðinssonar, dags. 25.1.1977.

hafi náð á honum hálstaki og hélt ég hennum föstum þó örugglega ekki lengi. Hálstakinu hélt ég þannig að ég var með olnbogann undir hökunni á honum. Verið getur að ég hafi skellt honum til jarðar og minnir mig að hann hafi dasast við þetta, en það sem á eftir fór er svo óljóst í minni mínu að það yrði nánast skáldskapur að lýsa því. Æg man ekki að lýsa þatti Sævars og Kristjáns Viðars í átökunum og ekki man ég að lýsa mínum þetti nánar. Æg man ekki til að þarna hafi barefli verið notað, það kann þó að vera fyrir því. Æg man að ég skynjaði svo að Geirfinnur lá á jörðinni og hreyfðist ekki meir. Taldi ég þá að hann væri láttinn. Hann lá á bakinu og hallaðist á vinstri hlið, höfuð hans snéri að mér. Ekki tók ég eftir neinum áverkum á honum. ~~þegaguttið komiðið ófærilegum~~ Æg get ekki sagt til um dánarorsök, en mér er ljóst að hann létt lífið í átökum við okkur þrjá. Æg gekk ekki úr skugga um hvort hann væri láttinn. Ær mér varð ljóst hvað gerst hafði, þá varð ég miður mínn og ráfaði ég frá. Æg fór fram fyrir stefni bátsins, sem var nyrst í Dráttarbrautinni. Þá sá ég framan á sendibifreiðina, þar sem hún stóð til hliðar við pennan bát að norðan í líkri stöðu og ég sá bifreiðina s.l. sunnudag, en þá þekkti ég bifreiðina aftur. Tók ég eftir að búið var að mala rauðar rendur á hliðar hennar, en þær voru ekki áður. Þá hafði framstuðarinn verið malaður rauður, en mig minnir að hann hafi verið svartur. Einnig man ég að hún var á 8 númeri, en var það ekki lengur, er ég sá hana á sunnudag.

Mér hefur ekki með nokkru móti tekist að rifja upp það sem gerðist fyrr en ég var staddur á haðinni fyrir ofan Hafnarfjörð. Ég veit ekki hvenær Erla fór brott, né hvernig líkið var sett í bifreiðina og hver minn hlutur hefur verið í því. Þegar ég man næst eftir mér þá var Sævar að tala um að nú væri ég samsekur um morð. Æg var utan við mig og hváði, en hann sagði þá, "sástu ekki hvað við gerðum við manninn?" Sævar sat í framsæti, en Kristján Viðar í aftursæti. Um það er ekki að efast að lík Geirfinns var í bifreiðinni, en hvernig því